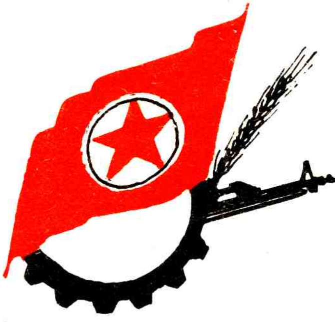

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı: 17 / Aralık 1985 / 1.50.–DM

KÜRDİSTAN HALKI ALÇAKÇA BİR KOMPLODA YİĞİT BİR ÖNDERİNİ DAHA YİTİRDİ

Celal (Nazif Aktaş) Yoldaş, Anın Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir

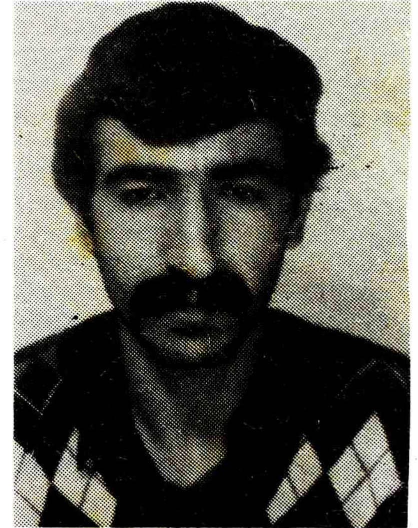
***Paris'te TKP (FTİB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Dev-İşçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek) ve Sosyalist İşçi imzaları altında dağıtılan ve provakasyon aracı olan bildirinin dağıtımını, Kürdistan yurtseverlerine karşı bir saldırı olarak kullanan, bu azgın Kürt ve halk düşmanı güruhların komplosu sonucu 1 devrimci şehit düşerken, 3 yurtsever de ağır yaralandı.**

***Olay, komplonun arkasında yer alan güçlerin gerçek yüzlerini bir kez daha açığa çıkarırken, saldırı ve provakasyonların neye yöneldiğini de gözler önüne sermiştir.**

KOMPLO GÜNLERCE SÜREN TOPLANTILARDA PLANLANDI

23 Aralık 1985 günü Kürdistanlı yurtsever emekçilerin, aydınların, kadın ve gençlerin toplandığı KKWK adlı derneğin önüne gelerek, silah, bıçak ve sopalarla donatılmış olarak konumlandırılan kalabalık bir saldırgan güruhunun komplosu sonucu enternasyonalist devrimci M. Nazif AKTAŞ yoldaş şehit düşerken, 3 yurtsever de ağır yaralanmıştır. Komplo için seçilen yerin tesadüfi olmadığı, günlerce süren bir hazırlık sonucu karara alındığı bugün daha da açığa çıkmıştır. Evet, haklı olarak sormak gerekir. Neden KKWK'nin önü, neden Kürdistanlı yurtseverlerin yoğun olduğu Saint-Denis-Strasbourg metrosunun önü? Ava çıkan birisinin peşinde olduğu avın en fazla bulunacağı alanı tercih edeceği açıktır. İşte, bu komplocu güçler de, yurtseverlerin yoğun olduğu bir alana evsinlerini yaparak, devrimci ve yurtseverlere tuzak kurdular. Derneğe giden ve aralarında yurtseverlerin, devrimcilerin bulunduğu bir topluluğa silah, bıçak ve sopayla saldıran bu alçaklar güruhu, M. Nazif AKTAŞ'ı katlederken, 3 yurtseveri de ağır yaraladılar. Fakat devrimcilerin ve yurtseverlerin kararlı direnişi ve yakında bulunan emekçilerin de müdahalesi sonucu geri adım atarak kaçmak zorunda kalan provakatörlerin,

Devamı Syf: 4'te

HALKIMIZIN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPAN SÖMÜRGECİ- FAŞİSTLERİN OYUNLARI BOŞA ÇIKIYOR

Aralık ayının ilk günlerinde Bingöl yöresinde sömürgecilerin hayata geçirmek istedikleri bir dizi oyun boşa çıkarılarak, ordu güçleri ile polis birliklerine de ağır bir darbe vuruldu. Öteden beri benzer yöntemlere başvurarak, komplolar düzenleyen sömürgeciler, her defasında olduğu gibi, bu kez de kendi tuzaklarına kendileri düşmüşlerdir.

Alınan haberlere göre, Bingöl'ün Şoh köyüne gelen bir kontr-gerilla timi, hazırlanan senaryoyu tatbik etmek için iki gruba ayrılır. Bir grup köyün çıkışını tutarken, diğer grup ise, HRK güçlerine katılmış bir savaşçının evine gider. Devrimcilerin kıyafetlerinin benzerini giyen kontr-gerilla timi, böylece kendilerini devrimci gösterip, gerçekten HRK güçleriyle ilişkisi olan aileleri tesbit edeceklerdi. Kadının evde yalnız olduğunu bilen kontr-gerilla timi, bunu da fırsat bilerek ilk elde oradan başlarlar. Tıpkı sahte solcu baylarımız gibi onlar da, yüzlerine maske geçirince halkı aldatabileceklerini sanmaktaydılar.

Kapının çalınması üzerine kapıyı açan evin hanımı, kendisine yabancı olmayan elbiseler içinde, tamamen yabancı yüzlerle karşı karşıya gelir.

Devamı Syf: 26'da

BERXWEDAN'DAN OKUYUCULARINA

Gazetemizin yeni yayın faaliyetine girişinin üzerinden bir yıl geçti. Geçen bu bir yıllık süre içerisinde yayın ilkelerimiz doğrultusunda yoğun bir faaliyet göstererek önemli oranda hedeflerimize ulaşmış ve okuyucularımızın bir çok ihtiyacına da cevap vermiş bulunuyoruz.

Daha önceleri Kürtçe olarak çıkan gazetemiz **BERXWEDAN**, bir süre yayınlarına ara verdikten sonra Ocak 1985'ten itibaren yeniden bu kez Kürtçe, Türkçe ve Arapça olmak üzere üç dilden yayınlanmaya başladı. Halk kitlelerinin beğenisini kazanan ve kısa sürede geniş bir okuyucu kitlesinin eline ulaşmaya başlayan gazetemiz, yayıncılık ilkelerini sonuna kadar yerine getirmeye çalışmış, okuyucularının istem ve taleplerini de dikkate alarak seviyeli bir yayıncılığa önem vermiştir.

Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin görkemli boyutlara ulaştığı ve her alanda güçlü kazanımların sağlandığı 1985 yılı boyunca düzenli aralıklarla çıkan gazetemiz, en büyük ve belirleyici olan desteği de yurtsever halkımızdan almıştır. Bu destek ve güçle yeni bir yayın yılına hazırlanan gazetemiz, ilkeleri doğrultusunda hedeflediği seviyeye ulaşabilmek için de yapıcı eleştiri ve önerilere ihtiyaç duymaktadır.

İşte bu anlayışla, okuyucularımızın aktif ilgi ve desteği ile güçleneceğimize inanıyor; bir yıllık yayın hayatımızda görülen eksiklik ve yetersizlikleri, olumlu ve olumsuz yönlerimizi de bizzat okuyucularımızın değerlendirerek bize ulaştırmasını diliyoruz.

Yapılan değerlendirmeler en geç bir ay içerisinde elimize ulaşmalıdır.

BERXWEDAN

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HALKLARIMIZ HESAP SORACAKTIR

12 Eylül faşist cuntasının yönetime el koymasından sonra tutuklanan sayısız yurtsever ve devrimcinin insan aklının alamayacağı işkence ve hakaretlere maruz kaldığı bilinmektedir. Bu baskı ve işkenceler ülkemiz Kürdistan'da kat kat fazlasıyla yaşandı ve mezbahaneye dönüştürülen işkence merkezlerinde sayısız masum insanımız hunharca katledildi ya da sakat bırakıldı. Başta Diyarbakır zindanları olmak üzere, Mardin, Elazığ, Erzurum, Siirt, Urfa ve Antep'te işkenceci cellatların katlettiği birçok insanın cesedine dahi rastlanamadı. Ne oldukları hala meçhul olan bu insanların yakınları kendi çocuklarının akibetinden habersiz oldukları gibi, sormaya da cesaret edememektedirler.

Bugün ise sömürgeci faşist yönetim, halkın yoğun tepki ve sıkıştırması karşısında işkence ve insanların hapishanelerde öldürülmesi olaylarına müdahale etmek zorunda kalmıştır. Cuntanın icazetiyle oluşturulan meclis, sık sık bu tür sorunlarla uğraşmak zorunda kalmakta, Türkiye ve Kürdistan'ın çeşitli alanlarından gelen sayısız mektup ve şikayette işkence olayları dile getirilmektedir. Mevcut göstermelik meclisde bulunan bazı milletvekilleri sorunun araştırılması için İçişleri Bakanlığına önergeler vermekte ve az da olsa bazı işkence olaylarına yönelinmektedir.

Ahmet DEMİR

Mahkemelerde görüşülen işkence olaylarından biri de faşist cuntanın işbaşına gelmesinin ardından tutuklanıp Diyarbakır ve Mardin'de işkencelere maruz bırakılan 5 Kürdistanlı yurtseverin ve devrimcinin katledilmesine neden olan işkenceci cellatların davasıydı. Uzun süre devam eden bu dava, Aralık ayı başlarında sonuçlandırılmış ve aralarında Ahmet Demir adlı PKK militanının da bulunduğu 5 yurtsever devrimcinin katledilmesini bizzat gerçekleştiren 6 işkenceci polise 3 ay hapis, 3 ay da görevden uzaklaştırma cezası verilmiştir. Adeta insanlıkla ve dünya kamuoyuyla alay eden sömürgeci faşist yönetim, hukuk kurallarını da ayaklar altına alarak, "PKK'lileri katletmek suç değildir" anlayışıyla sürdürdüğü göstermelik mahkemeyi sonuçlandırmıştır.

İnsan haklarının tümden ihlal edildiği, hiç bir uluslararası kuralın işletilmediği ve faşizm uygulamalarının meşru görüldüğü Türk devleti sınırları içerisinde; son dönemlerde de işkence yapılmasına karşı başlatılan çeşitli girişimler ise, Türkiye'nin uluslararası alanda alabildiğine sarsılan prestijini yeniden kazanmasını sağlamak amacıyla yapılmaktadır. Böyle olduğu için de göz boyamaktan öteye geçmeyecek tarzda ele alınan bu tür davalar, bahsedilen olayda görüldüğü gibi oldukça gülünç bir "cezalandırmayla" karara bağlanmaktadır.

Açığa çıkarılanların haricinde daha nice insanın kanına giren bu faşist cellatları yönlendiren asıl çetebaşılar ise, uyduruk beyanlarıyla masum görünmeye, o kanlı suratlarını gizlemeye çalışarak suçu birkaç işkencecinin üzerine yıkmak istemektedirler. Zaten yapılan göstermelik yargılamalar da sorunun kendi çıkarları doğrultusunda çözüme kavuşturulması için formalitelerden öteye geçmemektedir. Türk devletinin bu yaklaşımındaki sahtekarlığı iyi bilen Türkiye ve Kürdistan halkları gerçek işkencecilerin kimler olduğunu iyi bildiği gibi bunlara verilecek cezanın ne olacağını da yükselteceği direniş mücadelesiyle karara bağlayacaktır.

★ ★ ★

Şanlı UKM'mizin Sesi Yunanistan Halkının Desteğiyle Daha da Gürleşti

Yunanistan, tarihi sömürgeciliğe ve faşizme karşı yükseltilen sayısız direnişlerle dolu olan bir ülkedir. Oldukça derin ve gelişkin bir kültüre sahip olan Yunan toplumu, kanını akıtarak yükselttiği bu direnişleri tarihe maletmiş ve ulusal direnişler olarakta gelenekselleştirmiştir.

Gelenekselleşen bu direnişlerden en etkilisi de Politeknik olayları olarak bilinen direniştir. 1967'de emperyalizm tarafından iktidara getirilen Papadupolous faşist cuntasına karşı Yunanistan halkı sürekli bir direniş içerisine girmiş ve 1973'de meydana gelen Politeknik öğrencilerinin eylemleriyle doruğa ulaşmıştır. 1973 yılının Kasım ayı ortalarında direnişe geçen üniversite öğrencileri, faşist yönetimin sert tepkisiyle karşılaşmış ancak daha da üst boyutlara varan eylemleri bastırılamamıştır. Bunun üzerine bir katliam gerçekleştiren faşist generaller, direniş önderlerinden 35 tanesini alçakça katletmişlerdir. Bu katliamdan sonra tüm Yunanistan'ı saran eylemler, faşist cuntanın yıkılmasını sağlamıştır. O günden bu yana ulusal direniş günü ilan edilen 16 Kasım'ın her yıldönümünde başta devlet başkanı olmak üzere tüm devlet yetkilileri, siyasi parti yetkilileri (sağ partiler hariç) ve halk kitleleri Politeknik'in önüne çelenk koyarak, standlar açıp bildiriler dağıtarak günün anlam ve önemini izah etmektedirler. Birkaç gün devam eden bu anma eylemleri Amerikan büyükelçiliğine kadar devam eden ve milyonlarca insanın katıldığı bir yürüyüşle sona erdirilmektedir. Üç gün boyunca tüm demokratik parti ve kuruluşlar çelenk koyarak okulu dolaşmakta, açılan sergileri ve yapılan gösterileri izleyerek ayrılmaktadırlar. Tüm okullar milli kıyafetleri ile ve hazırladıkları çelenkleriyle okula kadar gelip dolaştıktan sonra ayrılmaktadırlar.

Bu yıl da her yıl olduğu gibi üç gün devam eden anma ve protesto gösterileri düzenlendi. Devlet yetkilileri parti başkanları ve tüm kuruluşların yöneticileri okulu ziyaret ederek çelenk bıraktılar. Halk bu süre içerisinde uzun kuyruklar olusturarak okula çiçek ve çelenk bıraktı. Üçüncü günü öğleden sonra düzenlenen yürüyüşe 1 milyona yakın bir kitle katıldı.

Burada 1981'den bu yana bu tür eylem ve protestolara katılan Türkiyeli ve Kürdistanlı sol güçlerin temsilci ve sempatizanlarının durumuna değinmek gerekir. Bu güçler 1985'te düzenlenen bu anma ve protestolara katılmak için ortak bir takım toplantılar yaparak kararlar aldılar. O bilinen bir takım nedenleri bahane ederek PKK'yi ortak platformdan dıştalayıp eylemlere kendi düzeylerinde katılmak istediler. Ülkemizde gelişen mücadelenin etkisi bu alanda da kendisini güçlü tarzda duyurmuş olması nedeniyle hazırladıkları oyunları tutmayan bu sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist güçleri dağınık şekilde bağımsız olarak eyleme katılma kararı aldılar. "Sol Birlik" kendisine en yakın olan güçlerle ortak bir bildiri hazırladı. Ayrıca bir pankart ve Türk basınından mücadelemize ilişkin çıkan küpürlerden ve birçok ulusal bağımsızlık için şehit düşmüş yoldaşımızın resimlerinden oluşan panolarla sergi de hazırlamışlardı. Ortak bildiride şu imzalar yer alıyordu. Sol Birlik, Devrimci Kurtuluş, Dev-Sol ve adı olup kendileri olmayan HDÖ, Tekoşin, Koçkak, TKSP, TKP (B) ve tüm çabalarımıza rağmen, THKP-C Acilciler de tek başlarına katılmak zorunda kaldılar. Bizler de FKBDC güçlerine öneri götürüp ortak hazırlık yapmak istediysekte THKP-C Acilciler'in net olmayan tutumları ve tek başına katılma istemleri sonucu tek başımıza hazırlıklarımızı yürüttük.

Türk sosyal-şoven güçleri ile Kürt küçük-burjuva reformistleri ülkede sömürgeciliğe ve faşist yönetime karşı hiç bir mücadele geliştirmedikleri gibi direnişi geliştiren güce ve direnişlere küfür etmekte, Türk burjuvazisiyle uzlaşarak haklı mücadelemizi tecrit etmek istemektedirler. Bu istem ve arzularını bir kez de Politeknik eylemleri sürecinde gösterdiler. Bir yandan da Yunan halkının mücadelesinin yanında olduklarını, Kıbrıs sorununun çözümünün sağlanması Rum halkının yanında olduklarını söyleyen broşür ve bildiriler dağıtarak göz boyamak isteyen bu güçler, 1974 Kıbrıs savaşı döneminde askerlik şubeleri önünde gönüllü yazılmak için nasıl canattıklarını ve açtıkları kampanyalarla "kahraman" Türk ordusuna nasıl yardım ettiklerini unutmuşa benziyorlardı. Ancak, tarihi boyunca sayısız politik deneyden geçen Yunan halkının gözünü boyamaları mümkün olmadı. Politeknik yürüyüşü ve eylemleri boyunca bu güçler hedefledikleri hiç bir şeye ulaşamadılar.

Bizler de dağıttığımız bildiri, broşür ve yayınların yanısıra astığımız pan-

Devamı Syf: 27'de

KÜRDİSTAN HALKI ALÇAKÇA BİR KOMPLODA YİĞİT BİR ÖNDERİNİ DAHA YİTİRDİ

Baştarafı Syf: 1'de

ulusal kurtuluşçulara daha fazla kayıp verdirmesinin önüne de geçilmiştir.

Daha önceleri Köln, Stockholm ve Hamburg'da yapılan toplantılarda, 10'lu, 12'li bildiriler çıkararak, bir hainin yurtsever biri tarafından cezalandırılması karşısında kıyametleri koparan provakatörler çetesi, en son olarak Paris'te bir araya geldiler. Dev-İşçi Hamburg kliği ve Kurtuluş'un çağrısı üzerine biraraya gelen ve "PKK'ye karşı nasıl mücadele verilmeli" sorusunun tartışıldığı ilk toplantı 6 Aralık 1985 günü gerçekleştirildi. 9 Aralık'ta bir kez daha biraraya gelen bu güçler, bazı grupların toplantı platformunu protesto ederek ayrılmalarından sonra, tümüyle komplocu güçler birarada kaldı.

Partizan, HK, Tekoşin gibi azgın PKK düşmanı güçler ile birarada kalan komplocu güçler, provakasyonlarını nasıl geliştirecekler, bunu nasıl uygulayacaklar? Günlerce sürdürdükleri toplantılarda bu konuları tartışmaya başladılar. Komploda kimin ne görev alacağı, her örgütün kaç silahlı, kaç bıçaklı, sopalı kişi getireceği ve bunları olay yerinde nasıl yerleştirecekler, başlama emrini kim verecek vs. vs. tüm ince ayrıntılarına kadar tartışılan komplo için günlerce süren toplantılar yapıldı. Bildiriye imza atmayan, fakat komploda yer alan Partizan, HK ve Tekoşin nasıl konumlanacak, ne tür görevleri üstlenecekler? Basın olay yerine kimler tarafından çağrılacak vb. konularda da saatleri aşan tartışmalar yürütülmüştü. Olayda Dev-İşçi'den Mevlüt adında bir katilin yakalanması bu konuda varolan bilgileri daha da güçlendirmiştir.

Yürütülen tüm bu tartışmalar ve toplantı neticesinde, 23 Aralık komplo günü olarak seçildi. Evet, tam da 1978'de sömürgecilerin Maraş'ta 1000'nin üzerinde Kürdistanlıyı katlettiği bir katliamın 7. yıl dönümünde, bu güçler halkımıza yeni bir katliamla cevap verme planlarını kurdular. Böylece 7 yıl sonra, yine mücadelemizin içerde ve dışarda boyutlandığı bir dönemde komplolarını tezgahlayarak, kitlesel gelişmemizi boğmak istemişlerdir.

Komploda bir devrimcinin şehit düşmesi ve 3 yurtseverin yaralanması sonucu daha az kayıp verilmesi, bu güçlerin esas niyetlerinin daha fazla kayıp verdirmek olduğunu gizleyemez. Olay yerinde atılmış vaziyette 5 silahın ele geçirilmesi, yine hafif otomatik silahların olayda kullanılması planlanan katliamın daha geniş boyutlu olduğunu göstermektedir. Böylece küçük bir Maraş katliamını Avrupa'da da gerçekleştirip, Mücadelemize karşı yeni saldırılarını gündeme koyacaklardı. Fakat, yurtseverlerin kararlı tavrı sonucu komplocular gerçek amaçlarına ulaşamadılar. Aynı tarihte faşist cuntanın başı Evren'in de Maraş, Urfa, Adıyaman ve Diyarbakır'da gezilere çıkması bir tesadüf olmasa gerek.

TOPLANTILARDA NELER TARTIŞILDI?

10'lu, 12'li ve bazen de 16'lılara çıkan sayılarla yapılan toplantılarda tartışılan ana konunun "PKK'ye karşı cihat" açılması olduğu açıktır. Ve bugün bu güçlerin dergilerinde olsun, çeşitli toplantılarında olsun başlıca tartıştıkları konu "PKK'nin yokedilmesi" ve bunun için nelerin yapılması gerektiğidir. Esas faaliyetleri haline getirdikleri PKK düşmanlığı her türlü faaliyetlerinin önüne geçmiş durumdadır.

Bu nedenle yapılan toplantılarda faşizme karşı nasıl savaşılacak? Nasıl mücadele edilecek? Tüm bu gibi soruların yerine PKK'ye karşı nasıl savaşılacak, nasıl mücadele edilecek? Soruları getirilmektedir. Toplantılarda bir nebze olsun, değinme kabilinden bile olsa cuntaya karşı mücadelenin tek bir sorunu bile tartışma konusu yapılmamıştır. Herşey unutulmuş bir tek noktada birleşilmiştir.

Bir provakatörün cezalandırılması karşısında yoğunlaştırılan bu toplantılarda, "PKK'nin direnişten vazgeçirilmesi" tartışılmış ve hainlere nasıl sahip çıkılacağı kararlaştırılmıştır. Bir hainin ölümü ardından böylesine yoğun toplantılar yapmalarının altında yatan gerçek nedir? Neden bu kadar bir araya geliyorlar ve hiç zorluk çekmeden anlaşabiliyorlar? Cuntaya karşı mücadelede, direnerek şehit düşen devrimcilerin anılarına sahip çıkmada niye aynı başarıyı göstermiyorlar? Tüm bunlar açığa çıkmış, ama daha da açığa kavuşturulması gerekmektedir.

GEÇMİŞİN VE BUGÜNÜN İŞLENEN TÜM SUÇLARININ HESABI VERİLMELİDİR!

12 Eylül sonrası tüm Türkiye ve Kürdistan solu açısından yeni bir dönemdi. Faşizm işbaşına gelmiş devrimcilere ve halka azgınca saldırmaktadır. Buna karşı devrimcilerin belli bir hazırlık içerisine girerek, mücadeleyi yeniden yükseltmeleri gerekmekteydi.

M. Kemal'in geçmişin TKP'sini nasıl tasfiye ettiğini, yine Abdulhamid'in ajan-provakatörleri nasıl kullandığını iyi bilen ve bu deneyleri kendisinde somutlaştıran 12 Eylül faşist rejimi baskı ve imhanın yanısıra, yoğun bir ajanlaştırma ve tasfiye planını da uygulamaya soktu. Bu planın hayata geçirildiği belli başlı alan olarak da Avrupa seçildi. Değişik yazılarda geniş izahı yapılan yöntemlerle TKP'sinden Dev-İşçi'sine ve Partizan'ına varana kadar tasfiyeye uğratılan sol güçler eliyle, tasfiyecilik PKK'ye de dayatılarak devrimci-direniş yolundan döndürülmeye çalışıldı. Bu faaliyetin hummalı bir biçimde cezaevlerinde, yurtdışında ve özellikle de Avrupa'da nasıl uygulanmak istendiğini çok iyi bilmekteyiz.

12 Eylül faşist rejimi önüne koyduğu hedeflere varmak için, önemli bir engel olarak gördüğü PKK'nin tasfiyesini gerçekleştirmek için baştan beri yoğun bir saldırı içerisinde bulunmaktadır. Cezaevlerinde hortlatılan "Genç Kemalistler Birliği" eliyle gerçekleştirilmek istenen Parti varlığının imhası, bu ihanet çetesinin kolu yurtdışına da uzatılarak dışarda da tamamlanmak istendi. Bunun halkalarının da oluşturulduğu ve bunların faaliyetlerini Avrupa, Ortadoğu ve Güney Kürdistan'da yoğunlaştırdığı bilinmektedir. İşte içerde ve dışarda Partimize karşı yoğunlaştırılan saldırı ortamında, PKK mücadeleyi yeniden yükseltme ve ülkeye giriş kararı aldı. Bu, aynı zamanda tüm tasfiyeci güruhların planlarının da bozulması anlamını taşıyordu. Oynanmak istenen provakasyonun da boşa çıkarılması, adeta bardağı taşıran son damlaymışcasına bu güçlerde büyük bir telaş ve paniği ortaya çıkardı. Böylece bu çevrelerin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirmek istedikleri ve arkasında tüm güçleriyle yer aldıkları tasfiye planı da boşa çıkarıldı. İşte bu, PKK'ye daha fazla saldırmanın, PKK'ye

daha fazla komplolar düzenlemenin de başlangıcını oluşturur.

Mücadelemize yönelik saldırıların yeni olmadığı ve bu saldırıların 1978'lere hatta daha öncesine de dayandığı bilinmektedir. Geçmişin UDG'si, HK'si, DHB'si, Sterka Sor'u, Tekoşin'i bu dönemde daha değişik kılıflar altında, fakat yine aynı amaçla karşımıza çıkarılmaya başlandı. Birbiri ardına düzenlenen saldırılar ve komplolar, yine provakatör çeteye, *"PKK size saldırırsa koruruz", "Semir'e yönelen saldırıyı Türkiye soluna yönelen bir saldırı olarak kabul ederiz"* biçiminde verilen sözlerle mücadelemizin gelişmesi önüne dikilme gafletine girişecek kadar alçaklaşabildiler.

Bir başını Hamburg Dev-İşçi kliğinin, bir başını TKP'nin ve diğer bir başını da Partizan'ın çektiği; fakat hepsinin de "PKK'yi tasfiyede" birleştiği saldırılar, 15 Ağustos devrimci atılımının ardından daha bir yoğun olarak gündeme sokulmaya başlandı. "Genç Kemalistler Birliği"ne sahip çıkma temelinde yoğunlaştırılan saldırılarda PKK'nin yüzbinlere malolmuş direnişi karşısına hertürlü alçaklığın batağına saplanmış ihaneti dikmeye çalıştılar. Böylece de bu güçler, geçmişten bu yana işledikleri suçlarına yeni suçlar eklemeye başladılar.

Tasfiyeciliğin batağına saplanmaları ve devrime karşı hertürlü suçu işlemeleri yetmiyormuş gibi, başka güçleri de buna alet etmek istemektedirler. Böylece işledikleri suçlarının hesabının sorulmasını da engellemeye çalışmaktadırlar. İşlenen suçların sadece bir bildirinin kaleme alınması, yine bazı yazıların yazılması ile sınırlı olmadığı açıktır. Ulusal Önderimize komplo düzenlemeden tutalım da, örgüt varlığını, kadroları imhaya, yurtseverlere saldırmaya varana kadar çeşitli boyutlara vardırdıkları bilinmektedir. Bu nedenle geçmişin 3'lü, 5'li birliklerinin yerini 6'lı, 12'li birliklerin alması tesadüf değildir. Bugün, geçmişte ve günümüzde bu komploların altında yer alan güçlerin konumunu daha iyi görmekteyiz. "UDG"nin kime karşı ve kimler tarafından oluşturulduğu, yine "Sol Birlik"in kime karşı, kimler tarafından yeni "UDG" olarak ortaya çıkarıldığı bilinmektedir. Ve bu güçlerin komplolarını başta Avrupa, Güney Kürdistan olmak üzere her alanda nasıl uyguladıkları, adeta PKK'den bir adam koparmak için günlerce nasıl çaba sarfettikleri bugün daha iyi görülmektedir. Yine komplocuların bir gün içinde nasıl Avrupalara taşındığı, para, pasaport vb. işlerinin halledildiği açığa çıkmış durumdadır. Bu kadar çaba niye, bundan hedeflenen nedir? Neden cuntanın elinde devrimciler, aynı çabuklukla kurtarılmıyor? Neden ülkeden bir devrimcıyı dışarı çıkarmada aynı çaba harcanmıyor? Neden bir tek kişiyi devrime kazandırmak için bu kadar dil döktürülmüyor? Evet tüm bu soruların cevabı, bizce ve kamuoyunca da açıktır. Çünkü, faşist cuntaya karşı bir mücadele içerisine girmemekte, tüm varlıklarını PKK'ye karşı düşmanlıkta birleştirmektedirler.

Kemalizmin en ince tarzda yapılarına egemen olduğu bu güçler işledikleri bu suçun hesabını vermek zorundadırlar. Faşizme karşı en ufak bir mücadele vermeyeceksin, örgütünü tümden tasfiye ederek mülteci haline getireceksin, DSP, SHP'nin kuyruğuna takacaksın, H. Cindoruk'un tavsiyelerine uyarak legalleşmek için, PKK'ye düşmanca saldıracaksın, ama bunun hesabını vermeyeceksin! Bu düşünülmeyecek bir olaydır. İşlenen suçlar artık hiçbir kaba sığdırılamayacak durumdadır. Mülteci Partizan kliğinden tutalım da, en sonunda hayvanlıkta karar kılan Hamburg Dev-İşçi güruhuna, ordan da bugün "Sol Birlik" maskesi altında cunta başlarından ve Avrupa emperyalistlerinden aldığı işaretle de legalleşmek isteyen ihtiyar bunaklar takımına kadar, hepsi suçlarının hesabını yapmak durumundadırlar.

PKK'ye karşı bu denli birleşmelerinin, anlaşabilmelerinin temelinde yatan nedir? Bunu ortaya koymak zorundadırlar. Bir dönem faşist cuntaya karşı geniş bir birlik oluşturma girişimleri vardı. Bu faaliyetlerde ısrarla ayrılık yaratanlar, herkesin malumudur. Şimdi bu güçler bir araya gelmekte zorluk çekmedikleri gibi, günlerce birlikte tartışarak anlaşabilmektedirler. Bunu ortaya çıkaran nedir? Bu örgütlerde ideolojik-politik değişiklikler mi oldu? Dünya görüşleri mi değişti? Hayır hiç biri de değil. Değişen bir tek şey var; o da PKK'nin direniş yolunda adım adım ilerlemesi ve bu güçlerin suçlarını da birer birer açığa çıkarmasıdır. Cuntaya karşı birleşemeyenler, en ufak meselelerden bile ayrılıklar ortaya çıkaran güçler, neden bugün kolayca anlaşabilirsorsunuz? Devrime karşı işlediğiniz suçların açığa çıkmasının yarattığı büyük bir korkuyla bir araya gelmekte ve PKK'ye saldırmaktasınız. Bunu tüm yurtseverler, ilericiler açıkça görmektedirler.

Provakasyonun yaşatılması için ne gibi hainane planlar geliştirdiğiniz, PKK'nin direnişten vazgeçirilmesi için neler vaad edildiği çok iyi bilinmektedir. İşte bugün tüm bunların açığa çıkarılması, maskenin düşürülmesi yaşanmaktadır. Bu nedenle bu katiller güruhu azgın bir PKK düşmanı kesilmektedirler. PKK'nin ve kendi dürüst-devrimci tabanlarının bu suçlarının hesabını soracağını çok iyi bildiklerinden telaşla "PKK'yi yoketme" toplantıları yaparak cuntanın, provakatörlerin ve kendilerinin de onayladığı deyimle "musallat olmuş PKK belasının yok edilmesi" için planlar geliştirmektedirler.

Sömürgeci faşist Türk devletinin basında mücadelemize yönelik hergün bir karalama kampanyası başlattığı bir dönemde, bunların da aynı tarzda ortaya çıkmaları tesadüf değildir. TC İçişleri Bakanı, *"bölücülerin yurtdışındaki faaliyetlerini de izliyoruz"* biçimindeki açıklamalarının anlamı nedir? Avrupa'da bu hangi saldırı odakları eliyle uygulanmak istenmektedir? Aynı dönemde bu güçlerin de 10'lu, 12'li bildirilerle devreye girmeleri ve komplolara ağırlık vermeye başlamaları tesadüf değildir. Uğur Mumcu, M. Ali Birand gibi TC'nin sadık uşaklarının Avrupa'da Hamburg, Berlin ve Köln başta olmak üzere daha birçok alanda yaptıkları toplantılarda, *"yurtseverler, bölücülüğe karşı birleşmelidir"* çağrısına nasıl da zaman geçirilmeden cevap verildiği ve bunun da bir devrimcinin katledildiği bir komployla uygulamaya sokulduğu çok açık olarak görülmektedir. TC'nin o milli birlik ve bütünlük ruhu kendisini hemen de bu güçler şahsında yeniden hortlattı. Bugün de "bölücülüğe" karşı herkesle birliğe çağrı yapan bu alçaklar grubu, demokratik kamuoyunu da bu iğrenç emellerine alet etmek istemektedirler. Halkların ulusal kurtuluş mücadelesinden yana ne kadar dürüst tavırda olduğu belli olmayan bazı gruplarla içine girdikleri gerici ilişkilerle ulusal kurtuluş mücadelemize olan sempatiyi boğmaya çalışmaktadırlar. Bu konuda bir hayli de ileri giderek, ne kadar gerici çevre varsa onlarla birleşmekten bile çekinmemektedirler.

Hamburg Dev-İşçi kliğinin şefi bu konuda bir hayli ileri giderek, direniş mücadelemizin etkisini zayıflatmaya çalışmaktadır. Kendi hayvanlığına artık ne niyetle oluyorsa saygı(!) besleyen bazı hayvanseverleri yanına alarak komploculuk yapan bu tasfiyeci şef, milyonluk örgütü dağıttıktan sonra, şimdi de yüzbinlere malolmuş PKK'yi

tasfiye planlarını uygulamak istemektedir. Bunun için de her türlü alçakça planı uygulamaktan geri kalmamaktadır. Bu tasfiyeci şef, bugün neyle uğraşmaktadır? Ne yapmaktadır? Hangi alçakça komplonun tezgahlanması peşinde koşmaktadır?

Mülteci Partizan güruhu da yeni hapishane kaçkını şefleriyle hiçte günümüzün Jön Türklerinden, küçük Kemallerinden geri kalmamaktadırlar. PKK'ye karşı yeni savaş yöntemleri isteyen bu kaçkınlar grubu da, direnişçi özünden boşalttıkları Partizan'ı Avrupa'ya çekip, başına çorap ördükten sonra, şimdi de PKK'ye yönelmektedirler.

"Sol Birlik" olarak devrimci-direnış çizgisine karşı reformızmin temsilcisi olarak ortaya çıkan TKP ve çömezleri, 60 yıllık suçlarına yeni suçlar da ekleyerek, 1925'lerde Türkiye'de tasfiye edilen TKP'nin bir benzerini de PKK'yi tasfiye ederek, Kürdistan'da yaratmak istemektedirler. Bunu da çeşitli komplolar devreye koyarak uygulayan azgın kemalist, şovenist ve Kürt düşmanı güruh, sağa-sola PKK'yi ihbar ederek, tecrit etmeye çalışmakta, şu veya bu gücü üzerine saldırtmaktadır. Bugün de her türlü komplonun altına girerek, bu amacına ulaşmak istemektedir.

PKK'nin geliştirdiği ve yüzbinlere malolan direnişi görmeyip, bir provakatöre sahip çıkarak, ihaneti meşrulaştırmak isteyen güçler de, bugün bilerek veya bilmeyerek, objektif konumlarıyla komplolara onay vermektedirler. Bir haine, bir halkın kaderinden daha fazla değer veren bu güçler de kendi gerçek yüzlerini gizlemek için adeta bir yılan gibi aradan sıyrılmakta ve bu bukelemun gibi renkten renge girmektedirler.

Tüm bu komplocu ve saldırgan güruhlar şunu çok iyi kavramak zorundadırlar. PKK'ye ve halkımıza karşı işledikleri suçlar sıralamakla bitmez. Bu son olayla sınırlı olmadığı gibi 1-2 yıllık bir birikim de değildir. PKK'nin doğuşundan bu yana, yönelen her saldırıda imzaları bulunmaktadır. Ama bugün yüzleri daha da açığa çıkmış, komplocu yüzleri daha iyi görülmektedir.

Türkiye ve Kürdistan'da bugün yüzlerce şehit, binlerce tutuklu bulunmaktadır. Bu devrimcilerin anılarına sahip çıkma konusunda en ufak bir çaba içerisine girmeyen bu güruhlar, bir provakatöre sahip çıkmada alçakça yöntemlere başvurmaktadırlar. Şehitler için ortak bir tek bildiri bile kaleme almayı bırakalım, tek bir bildiri bile dağıtmayı, bunun intikamının nasıl alınması gerektiği konusunda en ufak bir tartışma bile yürütmeyen bu tasfiyeci şefler, bir haine sonuna kadar sahip çıkmaktadırlar. Neden devrim şehitlerinin değil de, provakatörlerin "anısı önünde saygıyla eğiliyoruz" denilmektedir?

Evet, tüm bu soruların cevabını 10 örgütün dağıttığı bir bildiri ve bu temelde geliştirilen komplonun izahını yapmakla almak mümkün değildir. Bu sadece, bu komploların son bir halkasıdır. Benzerlerini daha önce de yaşadık.

Tüm dürüst devrimciler, soruna yaklaşırken böyle yaklaşmalıdırlar. Sadece son komplonun değil, bir bütün olarak devrime karşı işlenen suçların hesabı verilmek ve tümünün izahı yapılmak zorundadır. PKK'ye, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine saldırılmamalıdır. Bu başarıldığı oranda bu güçler, suçlarının hesabını vermiş olacaklar, aksi takdirde halkın ve dürüst devrimcilerin, yurtseverlerin yakalarına yapışarak hesap soracağı çok açıktır. Er veya geç bu hesabın alınacağı da iyi bilinmelidir.

PKK, MEŞRU SAVUNMASINI HER YÖNTEMLE SÜRDÜRECEKTİR

Cuntanın özel savaş uygulamalarını bu işbirlikçi güruhlar eliyle, Avrupa'ya da taşırarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini boğmaya çalıştığını çok iyi görmekteyiz. Özellikle, planlarını burada da hayata geçirmeleri bir tesadüf değildir. Ülkemizden kilometrelerce uzakta da olsa, direniş savaşımız, bu alanı da derinden etkilemekte, gerek emekçiler ve gerekse uluslararası güçler üzerinde bunun yoğun izleri bulunmaktadır. Bu gelişmeleri engellemek amacıyla alabildiğine bir saldırı geliştirilmeye; 6'lı, 12'li, 16'lı bildiriler bunun üzerine çıkarılmaya ve dağıtılmaya başlandı. PKK'ye karşı en alçakça ve en adice saldırılar uygulamaya konuldu. Basel'de kitleye yönelik komplo gündeme konulurken, Güney Kürdistan'da 8 PKK kadro ve savaşçısı alçakça katledildi. Bunlarla da sınırlı kalmayan saldırılar, provakatörlere sahip çıkma ve yurtseverlere saldırma, yaralamaya kadar çeşitli biçimlerde uygulandı.

PKK, kendisine karşı yönelen tüm bu alçakça saldırılar karşısında meşru savunmasını yapmak zorundadır. Halkımızın boğazına bıçağını dayayarak adeta, kurbanlık koyun gibi kesmek isteyen güçlere karşı elimizi kolumuzu bağlayarak, boynumuzu uzatacağımız beklenmemelidir. Eğer böylesi bir gaflet içinde bulunan güçler varsa, daha fazla düşmanlıkta ilerlememeleri ve daha yol yakınken uyanmaları, çıkarları gereğidir. Aksi takdirde halkımıza uzanan her elin kırılacağı ve arkasına hangi gücü alırsa alsın, hangi yöntemle gelirse gelsin, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinden en küçük bir tavizin bile verilmeyeceği çok iyi bilinmelidir.

PKK'ye karşı akla hayale gelmeyecek yöntemlerle saldıran, "başımıza musallat olmuş bela" diye tabir ederek, bunu dıştalamak ve etkisiz kılmak için her yöntemi, kendileri için mübah sayan ve cuntayla, Uğur Mumcularla, Kamran İnanlarla aynı rotada yürümekten çekinmeyen, legalleşmek için her türlü alçaklığı meşru kabul gören ve SHP, DSP kuyrukçuluğuna soyunarak, Avrupa sosyal-demokrasisinin gönüllü uşakları olarak, beş meteliğe kendilerini pazarlamaktan çekinmeyen tüm güçler, gerçekleri artık çok iyi kavramak ve saldırılarından vazgeçmek zorundadırlar. PKK'nin bu güçlerle şiddet temelinde halledeceği hiç bir meselesi yoktur. Ama bu güçler, saldırmaktan vazgeçmez, komploculuğu bir meslek haline getirir ve işledikleri suçların hesabını vermezlerse, PKK'nin de meşru hakkı olan savunmasını yapacağını belirtmekte ve bunun hiç bir biçimde engellenemeyeceğini söylemekteyiz. Ve artık bu noktada bu savunmaların da her biçiminin meşru olduğu ve uygulanacağı bilinmelidir. Direniş savaşımızın bu konuda bugün ve geçmiş pratiği de buna çok açık bir kanıt teşkil etmektedir.

Bugün yüzbinlere malolmuş bir direniş mücadelesi geliştirilmektedir. Her dürüst güç buna saygı duymak ve bunun gereklerini yerine getirmek zorundadır. Yine bu direnişe karşı geliştirilmek istenen her türlü komploculuğa ve yıkıcılığa karşı da tavır takınmak zorundadırlar. Dağıtılan, tasfiye edilen ve onbinlerce güce sahip örgütlerin hesabı tasfiyeci kliklerden sorulmak zorundadır. Bugün yurtseverliğin, ilericiliğin ve demokratlığın biricik ölçütü budur. Bir yandan direnerek yaşamak isteyen bir halk, diğer yandan da onu boğmaya ve imha etmeye çalışan güçler bulunmaktadır. Açık ki, her dürüst insan halkın direnişinin yanında yer almasını ve ihanete karşı tavır takınmasını bilmelidir. Bu dürüstlüğün de bir gereğidir.

M. Rewal

CELAL YOLDAŞ, ANIN YOLUMUZU AYDINLATAN SÜREKLİ BİR MEŞALE DÜŞMANA KARŞI İNTİKAM ÇAĞRIMIZDIR!

İsrail siyonistlerinin Haziran 1982'de Lübnan'a saldırısı ile başlayan esirlik yaşamı, Kızılhaç'ın girişimleri sonucu gerçekleştirilen esir değişimi ile 2 yıla yakın bir süreden sonra biten Celal yoldaş, Partiye ve yoldaşlarına yeniden kavuşmanın büyük coşkusu ve sevinci ile yetkin bir militan düzeyine ulaşmak için yoğun çaba sarfetti. Olgunluğu, ağırbaşlılığı, proleter kişiliği ve küçük-büyük görev ayrımı yapmadan hepsine aynı anlayışla yaklaşımı O'nun en belirgin özellikleridir. Daha bir çok özelliğinden bahsetmek mümkündür. Bu yönüyle de değerlendirildiğinde, örnek alacağımız birçok yönü bulunan bir yoldaştı. Ama O'nun en belirgin yönü gerek esirlik yaşamı boyunca ve gerekse Avrupa alanında katıldığı pratik-örgütsel faaliyetlerde daha net bir biçimde ortaya çıktı.

ÖLÜMDE YAŞAMI YARATAN BİR GELENEĞİN SÜRDÜRÜCÜSÜDÜR

PKK'nin militan geçmişi ve direnişi tüm yoldaşlar üzerinde olduğu gibi, Celal yoldaş üzerinde de derin izler bırakmıştı. Bu nedenle tüm yaşamına, bu geleneğe layık olmak için alabildiğine bir çaba harcayarak yön vermeye çalışıyordu. Bunda bir hayli de başarılı olan Nazif yoldaş, en son ana kadar bile bunu sürdürmüştür.

İsrail'in, Lübnan-Filistin güçlerine yönelik gerçekleştirdiği Haziran 1982 saldırısı esnasında, Filistinlilerin Güney Lübnan'daki bir kampında bulunan Celal yoldaş, siyonistlere karşı savaşmaktan bir an bile tereddüt geçirmedi. O aynı zamanda bir devrimcinin hangi alanda bulunursa bulunsun, emperyalist saldırı ve gericiliğe karşı savaşması gerektiğini de iyi biliyordu. Bu nedenle Filistin halkının yanında silahını siyonistlere yöneltmede ve bu savaşa aktif katılmada bir an bile olsun duraksamadı. Belki kendisini bekleyen görevler vardı. Kendi halkı için bir şeyler yapması gerekirdi. Ama O, tüm bunların bilincinde, devrimin karşısına çıkardığı yeni bir görev yüklenmişti. Gerçekten halkı için birşeyler yapması gerekiyorsa, azgınca saldıran siyonist düşman karşısında Filistin halkının kaderini paylaşmak durumundaydı. Bu, karşısına ölümü de çıkarabilirdi. Ama O, buna çoktan hazırdı. CHE'nin "Ölüm nerede gelirse gelsin, hoş geldi sefa geldi" dizelerini hafızasına yerleştirmiş ve dudaklarında bunu tekrar ediyordu. Ölüm ülkesinden çok uzaklarda da karşısına çıkabilir; ama O bu ölüm, yaşamı yaratıyorsa, "hoş geldi" dizeleri ile göğüslüyor ve üzerine üzerine gidiyordu.

Başta Sabri GÖZÜBÜYÜK, Seyfettin ÖZEN ve Kazım SÜRGEÇ yoldaşlar olmak üzere, diğer tüm yoldaşları ile birlikte büyük bir kahramanlık örneği sergileyen Celal yoldaş, esirlik yaşamı boyunca da Parti onur ve prestijini korumayı ve günlerce süren yoğun işkencelere rağmen Parti direnişçiliğini kendi şahsında da yaratmasını bilmiştir. Siyonistlerle, Türk MİT'nın ortak sorgulamalarından da başarıyla çıkmasını bilen **Celal yoldaş Partiye, halka ve yoldaşlarına karşı olan sorumluluğunun gereklerini yerine getirmede bir an bile geri durmamıştır.**

Geldiği Avrupa alanında da Parti prestiji ve onurunun sürekli yükseltilmesine büyük önem verirken, Partiye karşı yönelen her türlü komplocu ve yıkıcı faaliyetin karşısında yer alarak, bunlara karşı amansız bir tavır sergilemiştir. O'nun için önemli olan Partinin korunmasıydı. Bunun için her şeyini vermeye hazır olduğu gibi, pratik olarak bunun ortaya konulması için de her türlü yönteme başvurmaktan da çekinmemekteydi. Artan yoğun saldırı ortamında Partiye daha çok sahip çıkılarak düşman faaliyetlere karşı meşru savunmanın geliştirilmesi gerektiğine sonsuz bir inanç beslemekteydi.

Nitekim, böyle değerli özelliklere sahip olan Celal yoldaş, pratik yaşamı ile bunu kanıtlamıştır. O'nun en büyük arzusu, bırakalım bir devrimciyi, bugün bir yurtseverin bile saflarında yer almaya can attığı halkımızın silahlı güçlerinin saflarında yer almak; ve sömürgeci düşmana karşı savaşmaktı. Ama ölüm nereden karşısına çıkarsa çıksın, bundan kaçınmadı. Komplocu güçlerin yurtseverlere saldırarak büyük bir katliam gerçekleştirmek istedikleri bir ortamda kararlı bir tavır takınan Celal yoldaş, saldırganların püskürtülmesinde büyük rol oynamıştır. Silahlı ve bıçaklı bir biçimde komplo kuran güçlerin üzerine, devrimin yüce çıkarlarını korumak için, savunma araçlarından yoksun olduğu halde, yürümesini bilmiş ve yaşamını kutsal direnişe adamıştır. Kürdistan'dan kilometrelerce uzakta da olunsa devrime sahip çıkılmasının bilinci Onda güçlü bir kavrayışa ulaşmıştı.

MİLİTAN KİŞİLİĞİN TEMSİLCİSİDİR

Avrupa'ya adımını atan birçok küçük-burjuva zaaflarıyla yoğrulmuş zayıf unsurun devrimden hızla uzaklaşmasına rağmen; O militan kişiliği yaşatmasını ve geliştirmesini başarmıştır. Bu alanı, yaşamlarını örgütleme ve sürdürmenin bir aracı olarak gören birçok öğenin tersine, devrimci militanlığın daha da güçlendirilmesi gereken bir alan olarak değerlendirdi.

Örgütlerin tasfiye edildiği, kadroların direnişçi özünden boşaltılmaya çalışıldığı ve tüm bunların PKK'ye de dayatılmak istendiği bir ortamda zayıflık göstererek, Avrupa'yı yaşamını sürdürmenin alanı olarak ele alan bazı unsurların tersine; O, bu ortamda militan kişiliğin korunarak her şeye rağmen bunun en güçlü bir biçimde, bu alanda da yaşatılmasının gerekliliğini kavramıştı. Devrimcilik maskesi altında yeni anlayışların türetildiği ve bunların da devrimci-direnişçi yapıya dayatılmak istendiği koşullarda güçlü militanlar haline gelmek ve devrimciliğin onurunu yaşatmak son derece gerekliydi. İşte Celal yoldaş, bu gerekliliğin bilincindeydi.

Avrupa'ya ulaştığı günden itibaren güçlü bir militan düzeyine ulaşmak için bir yandan yoğun bir eğitim, diğer yandan ise yoğun bir pratik sergiledi. Her türlü zayıflığa, yetmezliğe karşı durdurulmaz bir kin duymaktaydı. İçinde yaşadığı koşullar daha farklı da olabilir, ülkeden uzakta da bulunabilir. Ama O, militan bir devrimciliğin gereklerine ulaşılmasının zorunluluğunu kavramıştı.

O, küçük-burjuva, devrim kaçkınlarının nefret ettiği, fakat ulusal kurtuluş mücadelemiz için gerekli olan militan kişiliğe ulaşmak, bunu her yönüyle yaşamak için amansız bir mücadele geliştirdi. Ne idüğü belirsiz birçok çevrenin "yiyelim, içelim, yaşayalım Türkiye ve Kürdistan'dan bize ne, bizi burdaki sorunlar ilgilendirir" biçimindeki soysuzluklarına karşı; her yurtseverin bile yaşaması gereken, halka ve devrimin davasına bağlılığın geliştirilmesine çalıştı. Halkının davasına duyduğu yüce bağlılığın bir gereği olarak da, her an Kürdistan'ı yaşayan, her an onu düşünen ve bir an bile olsa kendisini halkın yaşamının dışında hissetmeyen Celal yoldaş, tüm bu özellikleri ile ulusal kurtuluş mücadelemiz için gerekli olan militan kişiliğe de örnek teşkil etmektedir. "Nasıl olsa ülkeden uzağız, nasıl olsa Parti bizi görmüyor" diyerek militan kişilikten uzaklaşan zayıf öğelerin karşısında yeralmış; O her zaman ve her koşul altında bir Partili militan olmasını bilmiştir.

Gerek esirlik yaşamı boyunca ve gerekse Avrupa alanında katıldığı faaliyetler süresince bu yapısını sürdürmüş; şehitlerin manevi komutanlığı altında onlara layık biri olmak için çaba sarfetmiştir. Her zaman şehitlerimizin anısına bağlı kalan ve bu anılara layık olmaya çalışan Celal yoldaş, halkımızın kutsal kavgasına katık ettiği değerli yaşamı ile de bunu kanıtlamıştır.

BİR PARTİLİ GİBİ DAVRANMASINI BİLMİŞTİR

Bir devrimci için en değerli olan şey uğrunda çekinmeden ölümün bile göğüslendiği bir davaya sonuna kadar bağlı kalarak onurunu şereflice yüceltmedir. Bu da bir partilinin en vazgeçilmez özelliklerinden birisi durumundadır. Yine O, Partiye saldırılar yöneltildiğinde, O'nu korumasını, geliştirmesini bilmelidir. Yıkıcılığın ve tasfiyeciliğin Parti içerisinde geliştirilerek, halkımızın şanlı önderinin yok edilmek istendiği koşullarda; Celal yoldaş Partiye sonuna kadar sahip çıkmış, bununla da yetinmeyerek her türlü savunma yöntemi ile de korumaya çalışmıştır. "Genç Kemalistler Birliği"-nin, Avrupa'da hortlatılan kolu ile karşılaştığında tavır almakta gecikmemiş ve gözbebeği gibi önem verdiği Parti birliğini yüceltmiştir.

1984-85'de Partiye karşı yoğunlaşan saldırıların karşısında da yer alan Celal yoldaş, direnişin yükseltildiği bir dönemde yöneltilen saldırıların anlamını kavramakta da gecikmemiştir. Bu denli hayasızca PKK üzerine gelinmesini giderek çürüyen TC devletinin yaşatılması ve günümüzün Jön Türklerinin arz-ı endam etmesine yönelik olduğunu bilen Celal yoldaş, giderek belirginleşen devrim ve karşı-devrim safları arasındaki çelişkilerin daha da artacağını görüyordu. Bu nedenle Parti ve ulusal kurtuluş faaliyetlerinin daha da güçlendirilerek bu saldırıların boşa çıkarılmasına büyük önem veriyordu.

Bir Partili olarak, Partiye karşı yükümlülüklerinin en başında yer alan özelliğin, her türlü düşman saldırısına karşı onu korumak, yaşatmak ve geliştirmek olduğu gerçeği; Celal yoldaşın bilincinde çok önceden yer edinmişti. Bu yönüyle de O, bir Partili gibi olmasını, bir Partili gibi davranmasını bilmiştir.

YOLUNDA YÜRÜYECEK, SENİ ÖRNEK ALACAK VE GÖREVLERİMİZİ GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan kişiliğe ulaşmada, onu yaratmada tüm devrim şehitlerimizden olduğu kadar Celal yoldaşın anısından da çıkaracağımız değerli dersler bulunmaktadır.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzakta da bulunsa bir militanın nasıl yaşaması, hangi özelliklere ulaşması, hangilerini kişiliğinde somutlaştırması gerektiği, çok açık olarak bu yoldaşımızın yaşamında bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Militan bir devrimciliğe ulaşmada bunun şu veya bu alan diye hiç bir ayrımı yapılamaz. Nerede bulunulursa bulunulsun, bir ulusal kurtuluş savaşçısı olunduğu unutulmamak zorundadır. Her koşul altında bir devrimci gelişmesini bilmelidir.

Evet, birçok arkadaşın bu konulara ulaşmakta, hala yetersizlikler gösterdiği bir ortamda, bu değerli militanın yaşamından almaları gereken bir çok örnek vardır. Yaşamda, ölüm karşısında nasıl davranılması gerekir, bir ulusal kurtuluşçu olarak, bir Partili olarak, ulusal kurtuluş mücadelemize ve önderliğine yönelen saldırılara karşı nasıl mücadele edilecek; tüm bunlar zengin bir deney olan bu şehidimizin anısından çıkarılabilinir.

Mücadelemizde verdiğimiz yüzlercesinden biri; fakat Avrupa alanında ilk şehitlerimizden olan Celal yoldaş, döktüğü kanlarıyla bir kez daha bu gerçeklerin altını mühürlemiştir. Açık ki, O'nun ölümü yüce değer uğruna bir ölüm olmakla birlikte, aynı zamanda Avrupa'da yeni bir dönemin açılmasıdır da. Bu dönem kanla da yoğrulan militan kişiliğin bu alanda da yaşatılması ve geliştirilmesi dönemidir. Bu, bize bir kez daha güçlü militanlar haline gelmenin gereğini dayatmaktadır. Dökülen her damla kanımızın devrim ağacını suladığını ve bunun güçlü tohumlar yeşerttiğini bilmekteyiz. İşte Avrupa alanında da ihtiyaç duyulan bu hayat suyumuz toprağa verilmiştir. Artık bundan sonra her yönden güçlü gelişmelere yol açan bir temele de kavuşulmuştur. Kızıl Direniş dönemi olarak da adlandıracağımız bu dönem, aynı zamanda güçlü militanlar, yetkin ulusal kurtuluşçular haline gelmemiz gereken bir dönemdir de.

TÜM YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER

Son olay bir kez daha gerçekleri gözler önüne sermek bakımından iyice değerlendirilmesi gerekmektedir. Dost-düşman ayrımının iyi yapılması gerektiği böylece bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bugün başta TC olmak üzere sol maskeli uşaklarına varana kadar hepsi, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi boğmak, halkımızın bağımsızlığının karşısına dikilmek istemektedirler. En son Paris'te de yaşandığı gibi, bunu silahlı saldırıya da vardırarak değerli yoldaşlarımızı katletmektedirler.

Bu gerçekler bugün daha iyi görülmeli, mücadelemize kendi yetmezliklerimizden kaynaklanan eksikliklerle daha fazla zarar vermenin önüne geçilmelidir. Her yönden uyanık, politik duyarlılığı gelişkin militanlar, savaşçılar düzeyine yükselerek, ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da ileri götürelim!

***Celal Yoldaş; Hiçbir Güç Anının Provakasyona, Tasfiyeciliğe Karşı Yükselttiğimiz Direniş Mücadelemizde Bayraklaşmasına Engel Olamaz!**
***Kahrolsun Her Türden Komplocu ve Tasfiyeci Saldırılar!**
***Yaşasın Ulusal Kurtuluş Savaşımız!**

Bir Mücadele Arkadaşı

Bu Korku ve Telaş Niye?

DELİ Fırat'ın uysal uysal aktığı bir ağustos gecesinin sessizliğini yırtan patlama sesi duyuldu. Masadakilerden karakol komutanı, **"Apocular Karakolu bastı"** diye yerinden fırladı. Fırat'ın üzerinde kurulmakta olan **"Kömürhan Köprüsü"**nün Şantiye Müdürü Mühendis Fatih Genç ise **"Son bağladığımız segman çöktü"** diye korkuyla sıçradı yerinden...Oysa patlayan Malatya'dan Elazığ'a gitmekte olan bir otobüsün arka lastiğiydi.

● STFA'nın (Sezai T... kes Fevzi A...

Ger sü" gün için nik, larc kull len — Tür yor firn

15 Ağustos şanlı atılımından buyana geçen süre içerisinde ülkemizin dört bir yanında yükselen direniş eylemleri sömürgecilerin uykusunu kaçırmış onları korkunç bir moral çöküntüsü içine sokmuştur. Karakollar, garnizon ve alaylar her türlü koruma tedbirlerine rağmen bir türlü imha olmaktan kurtulamamış, her faşist subay sara nöbetleri geçirmeye başlamıştır. Sömürgecilerin konumlandığı bölgede görülen her karaltıya onbinlerce mermi sıkılmakta; duyulan her hışırtı görünmeyen düşman olarak değerlendirilip kurşun yağmuruna tutulmaktadır. Bu tür yaylım ateşleri sonucu ülkemizde sayısız hayvan can vermiş, ağaçlarımız ve otlarımız mermilerle biçilmiştir. Yine aynı şekilde meydana gelen tarama olayları sonucu sömürgeci birlikler arasında çıkan karşılıklı çatışmalarda onlarca sömürgeci asker ölmüştür. Gölgesinden dahi korkar hale gelen "kahraman mehmetçiğin" durumu ise öz itibarıyla Türk ordu sürüsünün durumunu yansıtmaktadır.

Aslında böyle bir duruma düşmekte haklıdırlar da. Çünkü zorbalıkla ve baskıya dayanarak ellerinde tuttukları vatanımızda onlar her zaman için yabancı muamelesi görmüş, bu topraklarda geçirdikleri her günü kendileri açısından kazanım olarak değerlendirmişlerdir. İşte şimdi yabancı ve haksız bir konumda bulunduklarının bilincinde olduklarından, sürekli gergin ve tedirgin bir ruh hali içerisindedirler. En üst düzeyden en sıradan memuruna kadar tüm sömürgeci devlet yetkilileri artık bu topraklarda yaşama olanaklarının sona erdiğini kavramaya başlamışlardır. Sömürgecilerin bu durumu kendi basın yayın organlarına dahi yansımakta, ülkemizde uygulanan sömürgeci zulüm ve vahşet uygulamalarının hiçbir sonuç vermeyeceğini kapalı da olsa ifade etmekten kendilerini alamamaktadırlar.

Yukardaki paragrafta ifade edilen gerçeklik sömürgeci faşist yetkililerin "bir avuç eşkiyadırlar, sonunu getireceğiz", "son darbeyi vurduk", "kırıntıları da ortadan kaldırılıyor", türündeki oldukça gülünç beyanlarını toptan çürütecek mahiyettedir. Gelişmeleri artık dost-düşman tüm çevrelerin yakından görebildiği ve gerçeklikleri belli oranda teslim ettikleri bir seviyeye ulaşmış bulunmaktadır. Artık hiçbir inkar, karalama ve yalan propaganda taktiği gerçekleri hasıraltı edememektedir. Yani kısacası, ülkemizde doğmaya başlayan bağımsızlık ve özgürlük güneşi hiçbir gerici kuvvetin balçıkla sıvayamayacağı kadar parlak ve güçlüdür.

★ ★ ★

Peşeng Adlı Katiller Güruhunun Saldırısında Bir Yurtsever Ağır Yaralandı

TERÖRİST SÄPO'NUN GERÇEK YÜZÜ

24 Aralık 1985'de Peşeng adlı katiller güruhunun saldırısı sonucu, İsveç'in Stockholm kentinde Necati adlı bir yurtsever ağır yaralandı. Saldırının arkasında bizzat İsveç gizli istihbarat örgütü SÄPO'nun bulunduğu açığa çıktı.

Kürdistanlı yurtseverlere karşı öteden beri saldırılarda bulunarak, demokratik haklarını kısıtlayan terör örgütü SÄPO, bu eylemleriyle başarılı olamayınca, bu kez işi fiili saldırılara dönüştürmeye başladı. İsveç'te hainlerin yurtseverler tarafından cezalandırılması ile artan saldırılar karşısında, 11 kişiyi tutuklayan SÄPO, asılsız iddialara sarılarak, kendi amaçlarına ulaşmak istemiştir. "Olaf Palme'ye suikast düzenlemek istiyorlar", iddiasını ortaya atan SÄPO, gerçek yüzünü bir kez daha sergilemişti.

İsveç'te bulunan yurtseverlerin öyle bir niyetlerinin olmadığını çok iyi bilen SÄPO ve İsveç hükümeti, çamur atarım izi kalır düşüncesiyle saldırıya geçmiştir. Basında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve PKK aleyhine yaygın bir kampanya yürütürken, yurtseverleri de tutuklayarak sözde iddialarına gerekçe oluşturmaya çalışmıştır. Ama başta İsveç demokratik kamuoyu olmak üzere, Avrupalı ilerici-demokrat çevreler bu son derece gülünç iddialara alay ederek karşılık vermişlerdir.

TC ile işbirliğini daha da ileri boyutlara vardıran İsveç hükümeti, işbirlikçisi durumundaki Kürt hainlerini korumak, daha fazla teşhir olmalarının önüne geçmek için, yurtseverlere saldırarak, PKK'yi hedeflemiştir. Böylece yıllardır beslediği uşaklarına yaşam olanakları açmak istemiştir. Aleyhte yürütülen bu propagandaların tutmaması ve boşa çıkması karşısında daha da çılgınlaşan İsveç hükümeti, bu kez provakatörleri inlerinden dışarı çıkararak, halkımızın başına musallat etmeye çalışmıştır. İsveç hükümetini bu kadar saldırgan kılan nedenler bilinmektedir. Yıllardır, Kürdistan üzerinde beslediği hayalleri, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin gelişmesi ile yerle bir oldu. Bunun üzerine alabildiğine mücadeleye ve öncülüğüne yönelmektedir.

Tüm bu saldırıları boşa çıkınca da bu kez yerine yeni komplolar gündeme koymaya başladılar. İşbirlikçi güçlerini devreye koyarak saldırıya geçirten SÄPO, Peşeng'den bir katili bir yurtseverin üzerine saldırtmıştır. Saldırıda ağır yaralanan yurtsever hastahaneye kaldırılırken, katil de bizzat SÄPO'nun müdahalesi ile serbest bıraktırılmıştır.

Durumu öğrenen yurtseverler, olayı bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurarak, bizzat SÄPO'nun emriyle serbest bırakılan Peşengli katilin arkasında kimlerin var olduğunu gözler önüne sermişlerdir. Bunun üzerine gerçek yüzünü gizleyemeyeceğini anlayan SÄPO, yaralı yurtsevere "Seni PKK'lilerin vurması lazım, Peşeng vurmaz" diyerek, gerçekleri çarpıtmaya çalışmışlardır. Gazetelere demeç veren yurtsever *"bu sözlerden de anlaşılıyorki, eğer ben ölseydim, bu olay da*

Devamı Syf: 26'da

5 Avrupa Ülkesinden Faşist Cuntaya Onay

● Fransa, Danimarka, Norveç, İsveç ve Hollanda İnsan Hakları Komisyonundaki Şikayetlerinden Vazgeçtiler

Türkiye, tüm dünya kamuoyunun da yakından bildiği gibi, Hitleri bile geride bırakan faşizm kurallarının işletildiği, insan haklarının en fazla ayaklar altına alındığı, ulusal baskı ve sömürünün eşine ender rastlanır türden uygulandığı bir ülkedir. 12 Eylül 1980'den bu yana geçen beş yıllık süre zarfında uygulananlar tüm çıplaklığıyla rejimin nemenem bir şey olduğunu ve faşist karakterini daha fazlası ile ortaya çıkarmıştır.

Türkiye'de faşizmin uzun süre işbaşında kalmasından yana olmayan ve bu rejimin yerine daha ılımlı sosyal-demokrat bir yönetimin işbaşına getirilmesini isteyen AET ülkeleri, cuntanın işbaşına geldiği dönemden itibaren bu yönetimi tasvip etmediklerini belirterek sosyal-demokrat bir çözüm için çaba harcadılar. Ancak, önemli bir NATO ülkesi olan Türkiye'yi elden çıkarmayı ve onunla ilişkilerini tümüyle kesmeyi de göze alamayan bu ülkeler, sert tavır koymaktan da kaçınmaktaydılar.Bir yandan ekonomik ve askeri yardımlarını sürdüren bu ülkeler, bir yandan da Türkiye'nin sadece ABD emperyalizminin direktifleriyle hareket etmesine karşı girişimlerde bulundular. Türk devletinin varlığını daha uzun süre devam ettirebilmesi için insan hakları, demokrasi gibi olguları tanımasını ve sağ'ı da sol'u da ikna ederek katı yönetim uygulamalarından vazgeçmesini salık veren Avrupa emperyalistleri Türk devletinin bu önerileri dikkate almaması üzerine de daha sert bir tavır içerisine girdiler. Bazı ilerici ve sosyal-demokrat parti ve kurumların girişimleri sonucu Türkiye ve Kürdistan'da ayaklar altına alınan insan hakları, işkenceler ve düşüncelerinden ötürü katledilen insanların durumu belgelendirilerek kamuoyuna sunuldu ve bazı uluslararası kuruluşlar, Türk yönetimiyle ilişkilerin dondurulması ya da kesilmesi için tartışmalar başlattılar. Bazı ülkeler de bu yönetimle olan ekonomik ve siyasi ilişkilerini askıya alacağını açıkladı.

Faşist Türk yönetimine karşı alınan bu tavırda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'nin de oldukça önemli bir rolü vardı. Özellikle cezaevlerinde esir olan PKK'li önder kadro ve militanların teslim olmayarak görkemli direnişler yükseltmeleri ve sürekli devam eden direnişleriyle ses-

Devamı Syf: 28'de

Maraş Katliamı Halkımızı Direniş Yolundan Alıkoyamamıştır

Halkımızın tarihinde belli başlı katliamlardan birisi olarak bilinen 1978 Maraş katliamının üzerinden bir yıl daha geçmiş bulunuyor. Yüzlerce insanın ölümüne, bir o kadarının da yaralanmasına sebep olan bu katliam, Türk devletinin ülkemizde hayata geçirdiği sayısız katliam ve imha girişiminden sadece birisi olmakla birlikte, belli bir tarihi sürece damgasını vurması itibarıyla oldukça belirgin bir yere de sahiptir. Kamuoyuna alevi-sunni çatışması olarak yansıtılan bu olay, bazılarınca da Türk-Kürt çatışması diye nitelendirilmektedir.

Olay gerçekte; bizzat dönemin sömürgeci Türk yönetimi tarafından planlanan ve sivil faşist güçler eliyle pratiğe uygulanarak halkımıza ve gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bir gözdağı, bir tehdit anlamına gelmektedir. Kontr-gerilla tarafından ülkemizin bir çok alanında uygulanmak istenen bu tür katliam girişimleri başarıya ulaşmayınca, devlet bizzat işe el atmış ve belli bir süre hazırlıklarını yapıp, provakasyon ortamını yarattıktan sonra katliamın pratik uygulamasına geçmiştir. On gün devam eden bu insan kıyımından sonra da olayı bahane eden sömürgeciler, ülkemizin belli başlı alanlarında sıkıyönetimi ilan etmişlerdir.

Sıkıyönetimin ilk ilan edildiği yöreler daha çok ulusal kurtuluşçu düşüncelerin taban bulduğu ve gelişmelerin olduğu alanlardı. Bu da sömürgecilerin daha 1978'lerden itibaren, ulusal bağımsızlık mücadelemizi kendileri açısından büyük bir tehlike olarak gördüklerinin kanıtı olmuştur. Halkımızın öncü gücü PKK'nin de aynı dönemde kurulduğunu ve artık Kürdistan açısından belirleyici değişikliklerin her an ortaya çıkabileceğini de hesaba kattığımızda düşmanın boş durmayacağını ve devlet güçlerini devreye sokmasa da daha değişik mihraklarla bu gelişmelerin önüne geçmek isteyeceğini de rahatlıkla anlayabiliriz. Sömürgeciler, kendileri açısından henüz ciddi bir tehlike olmasa da ortaya çıkan gelişmeleri erkenden ortadan kaldırmak amacıyla harekete geçmiş ve özellikle de Kürdistan adına geliştirilmek istenen en ufak bir yönelimi dahi şiddetle yok edeceğini böylesi bir katliamı tezgahlayarak kanıtlamak istemişlerdir.

Bu katliam ertesinde birçok sağ ve sol çevre yorumlar yaparak olayın sorumluluğunu çeşitli güçlere yüklemeye çalışmış, oldukça subjektif değerlendirmelerle sorunun özünü ortaya çıkarmak istemişlerdir. Ancak hiç birisi de devletin bu olaydaki rolünü görmemiş veya bunu gizleyerek, olayları daha değişik alevi-sunni çatışması olarak yorumlamışlardır. Tüm bu değerlendirmelerin yanlışlığını ve subjektifliğini daha o dönemde ortaya koyan Kürdistan'ın sorumlu devrimcileri ise, yaptıkları doğru tesbitlerle Türk devletinin katliamdan tek sorumlu güç olduğunu ortaya çıkarmışlardır. Halkımızın tarih boyunca bölünüp parçalanmasında, binbir türlü çelişkiyle dolu bir toplum haline getirilmesinde baş rolü oynayan Türk sömürgecileri, topraklarımıza girdikleri günden bu yana sürekli olarak kışkırtıcılık yapmış, ulusal ve toplumsal değerlerimizi yıpratarak kardeşi kardeşe düşman hale getirmişlerdir. Maraş katliamının bu kadar tahripkar olmasında, sömürgeciliğin yarattığı bu olumsuz yapının büyük payı vardır.

Katliam esnasında ve daha sonra tutuklanan yüzlerce kişinin büyük bölümü bizzat saldırıya uğrayanlardan oluşmaktaydı. Sivil faşist güçlerin üyesi olan saldırganların ise sayısı oldukça azdı. Bu da olaya "müdahale" eden devlet kuvvetlerinin ne amaçla getirildiğini ortaya koymaktadır. Zaten daha sonraki dönemlerde sonuçlandırılan mahkemelerde de saldırıyı bizzat yöneten ve gerçekleştirenlerin hemen hepsi serbest bırakılmıştır.

Cuntanın işbaşına gelmesinin hemen ardından tüm Kürdistan'da olduğu gibi Maraş yöresinde de yoğun baskı ve

işkenceleri uygulayan sömürgeciler, katliam döneminde yapamadıklarını da bu açık faşizm koşullarının yaşandığı dönemde yapmışlardır. Silah arama bahanesiyle her ev tek tek aranıp, insanlarımız en adi işkencelere maruz bırakılmış, silahı olanın silahı alınmış ve bir de bunun için işkenceye yatırılmıştır. Silahı olmayanlara da bizzat devlet yetkilileri tarafından silah satılmış ve satın aldıkları bu silahı götürüp teslim etmek zorunda bırakılmışlardır. Eşine dünyada ender rastlanacak olan bu uygulamaları en katmerli biçimde yaşayan bu yöremiz, daha önceleri maskeli olarak yapılan katliamın bir benzerini de bizzat açık devlet güçlerinden görmüşlerdir. Ama herşeye rağmen, düşmanın gerçek yüzünü gören ve artık kime karşı savaşacağını daha iyi anlayan yöre halkımız, uygulanan baskı, işkence ve özel harp yöntemlerine karşı daha örgütlü ve bilinçli bir savaşım sürdürmekten de geri kalmamaktadır.

Bu yöremizde geçmişte bazı işbirlikçi feodalleri ve egemen sınıfları yanlarına alarak Fransızlara karşı zafer kazanan sömürgeci Türk devleti, aynı işbirlikçiliği günümüzde de aramakta, ancak bu sefer halkımızın kendi öz mücadelesine karşı inkarcı bir işbirliğine sokulmasını istemektedir. En yetkili devlet adamları bu amaçla tüm ülkemize olduğu gibi bu bölgeye de sık sık geziler düzenleyip toplantılar yapmaktadırlar. Bu ziyaretlerde bir yandan aldatmaya yönelik tatlı vaadleri sıralayan faşist devlet yetkilileri bir yandan da özellikle de 1978 katliamını hatırlatarak gözdağı vermekte, Türkiye'ye sınır olan bu yörelerimizde ulusal bağımsızlık mücadelesinin taban bulmamasına çalışmaktadırlar.

Bu yıl yöreye yaptığı gezisini katliamın yıldönümüne denk getiren faşist elebaşı K. Evren, yaptığı konuşmada sahte yüzünü gizleyememiş ve tüm aldatmacalara rağmen halkımızın en ufak bir kıpırdanışının yine kanla bastırılacağını da açıkça belirtmiştir. Konuşmasının bir yerinde, *"Peki ne yapacaktık? Türkiye'nin haritadan silinmesini mi bekleyecektik? Bunları hatırlamazsak huzurlu günlerin kıymetini bilemeyiz"* diyerek halkımızı açıktan tehdit etmekten de geri durmamıştır. Zaten 1978 katliamının yıldönümüne denk getirdiği bu gezisini de tamamen amaçlı olarak gerçekleştiren Evren, mücadelemizin daha bir üst aşamaya geçişin hazırlıkları içerisinde olduğu bu süreçte gittiği her yöremizde durumu yerinde görmeye, nabız yoklamaya ve ona göre uygun tedbirler almaya çalışmaktadır.

Maraş ve çevresinde yürüttükleri faaliyetlerle bu yöremizi Kürdistan ulusal bütünlüğünden koparmaya çalışan sömürgeciler, bir özel savaş uygulaması olarak ortaya çıkardıkları "Kızıl Yol"cu olarak bilinen teşkilatı da devreye sokmuşlardır. Alevistan safsatasıyla propaganda geliştiren bu teşkilat, ülkemizin belli yörelerini de içeren hayali bir Alevistan devletinin sınırlarını çizmiş ve Maraş yöremizi de bu "devlet"in merkezine oturtmuştur. Mücadelemizin ciddi boyutlara ulaştığı böyle bir dönemde aniden ortaya çıkarılan ve bizzat Türk devletinin yönetiminde çalışmalarını sürdüren "Kızıl Yol"cular dağıttıkları bildiri ve yazılarında Maraş katliamını Kürtlerin yaptığını ve alevileri katliama uğratanların Kürt olduğunu savunacak kadar bir demogoji geliştirmektedirler. Bu yöremizde yaşayanların Kürt olmadığını Alevi "ulusuna" mensup olduğunu söyleyecek kadar kendini bilmez bir seviyesizlik örneği sergileyen sözkonusu güruh, attığı her adımda "Özel Harp Dairesi"nin direktiflerini yerine getirmeye, ulusal kurtuluş mücadelemiz önünde gücü yettiği oranda engel teşkil etmeye çalışmaktadır. Zaten bu dönemde öyle birden bire ortaya atılan bu iddiaların daha ilk bakışta hangi kaynaktan yönetildiğini anlamak mümkündür. 1981 yılında Maraş yöresindeki feodalleri ve din adamlarını çağırarak bir toplantı düzenleyen Kenan Evren, onlara alevilerin de dinlerinde serbest olduklarını, istedikleri şekilde ibadet edebileceklerini belirtmiştir. Bazı "dede"lerin *"biz artık etkili olamıyoruz, halk bize fazla itibar etmiyor"* demesi üzerine çok öfkelenen faşist elebaşı, *"Kabahat sizdedir. Devletten hiç yardım istediniz mi, devletle işbirliğine yanaştınız mı ki gereken desteği alasınız?"* diyerek bu din adamlarını azarlamıştır. Toplantının bitiminde alınan kararların başına da her köyde "cem evleri"nin inşa edilmesi, sık sık dini toplantıların yapılarak devletin güçlülüğünün anlatılması, muhtarlarla "dede"lerin ortak çalışmaları ve herhangi devlete yönelik bir faaliyetten haberdar olunması gibi görevler de verilmiştir. Ülkemizin değişik alanlarında buna benzer toplantılar düzenleyerek "alevi"lerin savunucusu pozlarına bürünen ve bu kesimleri ulusal direnişimiz karşısında engel haline getirmek isteyen faşist elebaşılar, hemen ardından merkezi Ankara'da bulunan ve "Özel Harp Dairesi" başkanlığı tarafından organize edilen "Kızıl Yol" teşkilatının programını, ilke ve hedeflerini yayınlatmışlardır. Bizzat devlet adamlarının destek ve yönetiminde Avrupa'daki emekçiler arasında da yaygınlaştırılmaya çalışılan bu yaygara, özellikle de Kürdistanlı emekçileri etkilemek için kullanılmaktadır. Kürdistan zemininde fazla geliştirilme olanağı bulunmayınca da açıktan karşı propagandalar yayılmaya başlanmıştır. İşte bu yıl Maraş katliamının yıldönümünde bu güruhun dağıttığı bildiriler de sözkonusu karalama ve kafa bulandırma faaliyetlerinin bir parçası olmuştur.

Asıl hedefi kafa karıştırmak, güvensizlik ve kuşku yaratmak, halkımız arasına çelişki sokup ulusal bütünlüğümüz önünde engel teşkil etmek ve yöreler arasında zıtlaşmalar sağlamak gibi bir ortama ulaşmak olan bu tür girişimler, her sömürgeci ve işgalci gücün uyguladığı yöntemlerdir ve halkımız da tarihinden aldığı derslerle bunların yabancısı değildir. Mücadelemize karşı bir yandan imha, katliam ve baskı ile yönelen düşman, bir yandan da saflarda karışıklık yaratmak, halkın ortak iradesini parçalamak, moral bozukluğu yaratmak ve korku-panik ortamını hakim kılmak için "Özel Harp" yöntemleri dediğimiz bu tür şeyleri de devreye sokacaktır. Bu yöntemlerle en azından belli bir dağınıklığı da yaratabilirlerse bu onlar için büyük bir kazanım olacaktır.

Ama şunu belirtebiliriz ki; sömürgeciler bu uygulamalarında istedikleri sonuca ulaşamayacaklardır. Halkımızı bu tür suni çelişkilerle bölme, birbirine kırdırtma dönemi geride kalmıştır. Tehdit, katliamlar uygulama gibi yöntemler de halkımızı sindirmeye yetmemektedir. Halkımız tarihi direnme kararını bir kez vermiştir ve bu karardan hiçbir güç onu vazgeçirtemeyecektir. Halkımıza karşı işlenen suçların ve yapılan tüm katliam uygulamaların hesabının sorulduğu bir dönemde yaşamaktayız. Kendi kaderini kendi mücadelesiyle belirleyecek olan Kürdistan halkı, sömürgecilerin hiçbir oyun ve entrikasına kanmayacak, hangi maske altında olursa olsun mücadelesine kastetmek isteyen tüm girişimleri yerle bir etmesini bilecektir. Güçlü bir inanç ve öfkeyle mücadeleye atılan halkımız, ülkemizin dört bir yanında yükselttiği direniş meşalelerini hiçbir suni ayırıma meydan vermeden güçlü bir ulusal birlik ve beraberlik ruhu içinde elden ele devretmesini bilecektir. Düşmanın yeni katliam tehditleri ve düzenbazlıkları, onların uygulayıcılarıyla birlikte mezara gömülecektir.

★ ★ ★

"Hiç Kimse Halkımızın Kaderiyle Oynama Hakkına Sahip Değildir"

EMEKÇİLERİN

DİLİNDEN

Bu mektubumu, bir süre önce "Riya Azadi" dergisinde okuduğum iki yazıyı değerlendirmek amacıyla kaleme aldım. Okuduğum yazılar "Kürdistan'da karakolların önü kum torbalarıyla çevrili" ve "TKSP birlik kurduğu güçler tarafından tanınmasa da mücadeleye devam edeceğiz" konularını içermekteydi. Bu yazıları okuduktan sonra bu gücün KUKM'ne karşı takındığı olumsuz tutumu gözönüne getirerek bu güçlerin gerçek konumlarını daha iyi kavradım.

Düşmanın korku içinde olduğunu karakolların erafını kum torbalarıyla çevirdiğini belirten söz konusu dergi, yapılan eylemlerin başlangıçta halkı sevindirdiğini ancak daha sonra diğer güçlerle ortaklaşa değil de PKK'nin tek başına yaptığını öğrenince nefret beslemeye başladıklarını iddia etmektedir. Bir yandan eylemlerin halkı coşturduğunu, devletin otoritesini sarstığını söylerken bir yandan da eylemlerin provakasyon ve halkı katliama götüren eylemler olduğunu söyleyerek kendilerini ele vermektedirler. Halkın eylemlerden yana olduğunu bizzat kendileri belirtmelerine rağmen o kadar bunalmışlığın içine düşmüşlerdir ki, parmaklarını dahi oynatmadan durmaktadırlar. Halk direnişten yana olduğuna göre, bu direnişlerin önderliğini yapan PKK ile ittifak kurmak gerekmez mi? PKK'nin koyduğu ideolojik tesbitler kendisini pratikte de kanıtlamış ve halkımızın biricik kurtuluş umudu haline gelmiştir. Halkımız artık eskisi gibi değildir. KUKM dağda, ovada, köy ve şehirlerde olmak üzere ülkemizin dört bir yanında günden güne boyutlanıp geliştiğine göre bu eylemlere önderlik eden düşüncenin doğruluğunun ispatlandığını söyleyebiliriz. Doğruluğu pratikte kanıtlanan ulusal önderlik çizgisi kısa sürede ülke genelinde başardığı atılımlarla sömürgeciliğe önemli darbeler vurmuştur. Bunu halkımızın kurtuluşundan yana olan tüm çevreler teslim etmelidirler. Sağlanan bu gelişmelere şu veya bu şekilde karşı koymak, havadan sudan bahanelerle desteklemekten kaçınmak ve hatta gelişmeleri köstekllemek için demogojiler yapmak, hiçbir dürüst kişi ve hareketin işi olamaz. Bugün artık emperyalistlerin dolaylı da olsa kabul ettikleri ve kendilerine uygun çözüm yollarıyla da "sorunu" halletmek istedikleri kim inkar edebilir ki?

Aynı derginin 39. sayısında bir sempatizanlarının gönderdiği mektup yayınlandı. Bu mektupta halkın Eruh ve Şemdinli eylemleriyle coştuğunu belirtiyorlar. Artık kendi tabanları dahi uyanmış ve bunlardan hesap sormaya başlamıştır. İpleri alabildiğine incelmiş, kopacak noktaya gelmiştir. Hangi tür cambazlığa başvururlarsa da halkımızın bilinçli karşı koymasıyla teşhir edileceklerdir. Çünkü bugün artık bir yol göstericimiz, önderimiz vardır.

Kürdistan koşullarında ittifak politikasının hangi temellere oturtulması gerektiğini dahi kavrayamayan bu güçlerin başını çeken TKSP, kurulduğundan bu güne kadar geçen süre içerisinde ülkemizin bağımsızlığı yönünde en ufak bir girişimde bulunmadığı halde, demogoji ve aldatmacalarla varlığını bu güne kadar sürdürebilmiştir. Ama yukarıda da belirttiğimiz, bugün artık ülkemizde ak ile karanın ayrıştığı bir dönem yaşanmaktadır. Devrim ile karşı-devrim safları alabildiğine netleşmiş olduğundan yuvarlak sözlerle sıyrılmak artık mümkün değildir. Eğer bir mücadele halkın desteğini alarak yükseliyorsa ve tüm sömürgeci baskılara rağmen hızından bir şey yitirmeden gelişiyorsa, bu onun halka mal olduğunu gösterir. Halka malolan bir düşüce ise, artık hiç bir engeli tanımadan eyleme dönüşür ve gelişmesi önünündeki her türlü engeli de süpürür.

Bu derginin 40. sayısında bir yazıda şöyle deniliyor: "*varsayalım ki birlik yaptığımız güçlerin bir bölümü devrimden sonra verdikleri sözü tutmayıp, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkına karşı çıkarlarsa biz yine mücadelemize devam ederiz. Kürt halkı ayrılıp kendi bağımsız devletini kurar.*" Anlaşılan bizim siyaset cambazları büsbütün ahmaklaştılar. Bugün birlik yaptıkları sosyal-şovenler yalan ve demogojileriyle mücadelemizi tahrip etmekte, halkımızı oyalamak istemektedirler. M. Kemal'in çizgisinin devam ettiricileri olan bu güçler tıpkı babalarının yaptığı vaadleri bir kez daha tekrarlamaktadırlar. M. Kemal hain Kürt feodallerine vaadde bulunarak, işgalci güçlere karşı milli mücadelede ortaklık kurmuş, kurtuluştan sonra da Kürtlerin tüm haklarını vereceğini söylemiştir. Hain Kürt feodalleri de tıpkı bugünkü gibi, "*eğer M. Kemal haklarımızı vermezse savaşa devam edeceğiz*" demişlerdi. Ama sonucu hepimiz çok iyi bilmekteyiz.

Nasıl ki iç düşmanımız olan hain feodal ağa ve beyler, halkımızın en değerli varlığı olan özgürlüğünü bir tas mercimeğe sattılarsa, bugünkü hainlerimiz de gelişen mücadelemize aynı oyunu oynamaya çalışmaktadırlar.

Ama nafile! Kürdistan halkı oldukça değişik koşullarda mücadelesini geliştirmekte, modern temellerde örgütlenmektedir. Önderliği ise tarihinde hiç bir zaman kavuşamadığı güç ve yeteneğe sahiptir. Küçük-burjuvaların ve mücadele kaçkınlarının birer hayalden öteye geçmeyen fantazilerine kanmayan mazlum halkımız, ulusal bağımsızlık mücadelesinin bu tarzda, yani "Riya Azadi"de izah edilen tarzda verilemeyeceğini, dünyada böyle bir örneğin olmadığını ve bunun bilimsel sosyalizme de ters düştüğünü artık kavramış bulunmaktadır. Sosyal-şoven güçler, ulusal bağımsızlık mücadelesi veren bir güçle ittifak kurmayacakları gibi reformist olmayan bir güçle de birliği kabul etmeyeceklerdir.

Şunu belirtelim ki, küçük-burjuva reformistlerimizin yüzü açığa çıkmıştır. Halkımızın mücadelesini kendi rotalarına çekme hevesleri kursaklarında kalacak, orada kansere dönüşerek yaşamlarının sonunu getirecektir. PKK ve tüm halkımız, doğru ideolojik çizgisiyle ve güçlü pratik mücadelesiyle, öz güce dayanma temelinde ülke çapında direnişi geliştirmektedir. Bir yandan siyasal bütünlüğe ulaşma mücadelesi verilirken diğer yandan düşmana karşı her alanda –psikolojik, fiziki vb.– savaşım verilerek, güçlü ittifaklar kurularak, devrim ve halk düşmanları teşhir edilerek ve de ihanete geçit verilmeyerek bu mücadele mutlaka zafere ulaştırılacaktır. "Riya Azadi" ve onun çizgisinde olanlar ise bizzat halkımızın eliyle en ağır şamarı yiyerek, mücadeleye verdikleri zararın hesabını mutlaka ödeyeceklerdir. Çünkü hiç kimse bir halkın kaderiyle oynama hakkına sahip değildir.

25.11.1985

Avustralya'dan Bir Yurtsever

Hiçbir Tasfiyeci-Provakatif Çaba Alman İlerici-Demokratik Kamuoyunun Mücadelemizle Dayanışmasını Engelleyemez

Yeni atılımlarla gittikçe güçlenen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, ülke içinde bağımsızlıktan yana olan tüm halk kesimlerini etkilediği gibi, uluslararası alanda da mücadele kendisini çeşitli platformlara ve kamuoyuna dayatmaktadır. Artık eskiden adından az bahsedilen Kürdistan, günümüzde ilerici demokratik kamuoyu içinde daha çok tartışılan, ilgiyle izlenen, hergün Avupa basınında değişik biçimlerde, boyutlarda yeralan bir sorun haline gelmiştir. Tabii bu Kürdistan'da halkımızın PKK önderliğinde en az donanımla, en kıt olanaklarla yürüttüğü direniş mücadelesinin ürünüdür. Ve bu mücadele hergün sömürgeciliğin yıllardır örmeye çalıştığı tecrit duvarlarını parçalamaya devam etmektedir.

Geçtiğimiz son iki ayda faşist TC'nin ezeli beslemesi tasfiyeci-provakatör güçler tarafından yabancı demokratik kamuoyu ve mücadelemize dost çevreler arasında yaygın bir iftira, yalan ve demogoji kampanyasının yaygınlaştırıldığına tanık olduk. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi ile hergün çatırdayan, parçalanan tecrit duvarları şimdilik bu tasfiyeci-provakatör güruhlarca örülmeye çalışılıyor. Mücadelemiz ve öncü gücümüz hakkında yalan ve iftira temelinde dosyalar hazırlanarak Alman ilerici-demokratik kamuoyunun mücadelemize olan desteği engellenmeye çalışılıyor. Fakat tüm çabalarına rağmen, son dönemlerde bu alçakça faaliyetleri de geri tepmektedir. Bu bir abartma değildir, çünkü artık mücadelemize dost kişi ve kuruluşlar bulundukları alanlarda, toplantılarda, mücadelemize yönelik bu alçakça saldırıları kınayarak dayanışmalarını dile getirmektedirler. Çok sayıda örgüt, PKK'ye karşı değil, faşist TC'ye karşı olduklarını belirtmişlerdir. Geçtiğimiz iki ay, Almanya'nın çeşitli kentlerinde Feyka-Kurdistan, Almanya Kurdistan-Komitee ve çok sayıda dost çevreyle birlikte dünya ilerici kamuoyuna yönelik olarak düzenlenen "Kürdistan ile dayanışma toplantıları"nda, gerek katılımın fazlalığıyla, gerekse yapılan konuşmalarla PKK önderliğindeki direniş mücadelesine sahip çıkılmıştır. Bunlardan bazılarını izah ederek gelişmelerin boyutunu daha iyi anlatabileceğimiz kanısındayız.

Münster: 6 Kasım 1985'te Münster'de gerçekleştirilen "Kürdistan ile dayanışma toplantısı", 18 örgütün desteğiyle düzenlendi. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi tarihi, 15 Ağustos atılımı ve sonrası, tasfiyeci-provakatör güçlerin saldırıları, komploları hakkında yapılan sözlü konuşma yanında PKK savaşçılarının hazırlık filmi, folklor, dia vb. gösterildi. Toplantının tartışma bölümünde bazı Alman ilericileri söz alıp provakatörlerin yokedilmesini desteklediler. Toplantıya 250'nin üzerinde Alman ve çeşitli ülkelerden devrimci-demokrat katıldı.

Aachen: 17 Aralık 1985'te Aachen'de düzenlenen dayanışma toplantısı, o çevrede bulunan 13 örgüt tarafından desteklendi. Toplantıda bir Alman bayan arkadaş, son gelişmeler üzerine Kurdistan-Komitee adına bir konuşma yaparken, Diyarbakır cezaevinde PKK'li savaş esirlerinin direnişine tanık olmuş Ralf Raymond Braun da konuşmasında sol maskeli çevrelerin PKK'ye ve mücadeleye karşı tutumlarını kınadı. 160 dolayında Alman ilerici ve demokratın katıldığı toplantının konuşmaları ve tartışmaları Alman dost unsurlarca yapıldı.

Hamburg: 23 Ekim 1985 tarihinde, 100'e yakın ilerici-demokratın katıldığı toplantı o çevrede bulunan 5 örgüt tarafından tertiplendi. Konuşmanın yanısıra, toplantıda film, dia ve kültürel gösteri yapıldı.

Mainz: 29 Ekim 1985 günü Mainz'de düzenlenen toplantı 4 örgüt tarafından tertiplendi. Toplantıya 50'nin üzerinde Alman ilerici demokrat katıldı. Toplantıda yapılan konuşmadan sonra, kültür programı ve Kürdistan'a ilişkin dia da gösterildi. Tartışmaların ardından toplantı olumlu bir şekilde sonuçlandırıldı.

★ ★ ★

Ağrı İsyanı!...

İhsan AKSOY

Kürt halkının ulusal bağımsızlığı uğruna verdiği savaşımlardan biri de "Ağrı İsyanı"nda somutlaşmıştır...

Kemalist yönetimin Kürt ulusal varlığını yok sayması, ulusal hak ve özgürlüklerini ayaklar altına alarak çiğnemesi üzerine başgösteren Şeyh Sait ayaklanmasını kana boğduktan, hareketin önderlerini asıp yoksul kitlelerin kanına girdikten sonra, Kürt aşiret şeflerini, dinsel önderlerini ve etkili unsurlarını, aileleri ve yakınlarıyla birlikte Kürdistan'dan çıkarıp, Türkiye'nin batı kesimlerine "sürgün" etmeye koyuldu.

Atababalarının topraklarını terk etmek istemeyen bir çok aşiret önderi, cumhuriyet yönetiminin bu istemine boyun eğmeyerek dağlara çekildi...

İlk olarak bu uygulamaya karşı çıkan Doğubeyazıt'ın Çiftlik köyünden orta halli Biro Xesikê Têliyê Ağrı dağının eteklerinden silahlı olarak zirvelerine çıkıp, sürgüne gitmeyi kabul etmedi...

Biro Xesikê Têliyê, yiğitliği, onurlu ve başeğmez kişiliğiyle kısa zamanda dağda bulunan silahlı kaçaklar üzerinde etkinlik sağladı...

Biro Xesikê Têliyê'nin dağa çıktığını öğrenen ve sürgüne karşı çıkan bir çok aşiret önderi de, yanlarında bulunan silahlı yakınlarıyla birlikte Ağrı dağına çıkarak isyancılara katıldılar.

İsyancıların sayısal çoğunluğunu Celalî aşiretinin çeşitli kolları oluşturuyordu. Bunun yanında Heyderan, Sipkan, Redkan ve Xesenan gibi aşiret mensupları da isyana katıldılar...

Ağrı dağında isyancıların varlığından haberdar olan Xoybun Cemiyeti, isyana, Kürt ulusal kurtuluş niteliği kazandırmak amacıyla Şeyh Sait isyanından sonra Kuzey Kürdistan'dan ayrılan İhsan Nuri'yi görevlendirdi...

İhsan Nuri, Türk ordusunda Kurmay Yüzbaşı iken, Şeyh Sait Hareketine katılmak için arkadaşlarıyla birlikte hazırlık aşamasındayken, durumun Türk ordu şeflerince öğrenilmesiyle Kuzey Kürdistan'ı terk etmek zorunda kalmış, onurlu, inançlı, yiğit ve engin bir yurtseverlik taşıyan kişiliğinin yanısıra iyi bir askerdi de.

İhsan Nuri, Xoybun Cemiyeti mensuplarından iki Ermeni ile birlikte Ağrı dağına geldikten sonra isyanın niteliği değişerek ulusal bir harekete dönüştü.

Xoybun Cemiyeti, Biro Xesikê Teliyê'ye general rütbesi verdi. İhsan Nuri, silahlı grupları gerilla savaşına uygun olarak düzenledi. Aynı dönemde İran Şahlığına karşı silahlı direniş gösteren Smail Xanê Şikakî (Simko) önderliğindeki Kürt hareketleriyle de ilişkiye geçildi.

Toplumsal ilişkileri "isyan" koşullarına göre düzenleyen bir takım kurallar kondu. (Örneğin hırsızlık, çapul, ırz düşmanlığı gibi fiilleri işleyenler ölümle cezalandırılacaklardı. İsyanda şehit düşenlerin eşleri başka bir isyancıyla evlendirilecekti. Hareket önderliğinin bilgisi dışında kim olursa olsun talan ve yağma girişiminde bulunamayacak ve eylemler yapamayacaktı. Hareket içinde maydana gelecek böylesi fiillerin sahipleri "isyan mahkemesinde" belirtilen kurallara göre yargılanacak ve mahkeme kararlarını oy çokluğuna göre verecekti. Hareketin önderleri veya mensupları arasındaki çelişkileri yönetim önderliği çözümleyecek ve herkes buna uymaya zorunlu olacaktı vb.)

Taş basması ve zaman zaman çıkarak hareketin ilke ve amaçlarını ve savaş haberlerini veren "Gaziya Welat" adıyla Kürtçe bir gazete çıkarılma kararı alındı. (1)

Kürt bayrağından ayrı olarak kırmızı zeminin çevresinde "**Reşê dorê reşê me ye. Xwina ortê xwina me ye!**" (2) ifadesini taşıyan bir isyan bayrağı dikilmişti.

Xoybun Cemiyeti de savaş haberlerini iletmek ve hareketi tanıtmak amacıyla "Agrî, êgir dibarîne" (3) adıyla Kürtçe bir bülten yayınlıyordu...

Kemalist yönetim hareketi bastırmak için 9. Kolorduyu görevlendirdi. Sarıkamış'ta karargahı bulunan 9. Kolordu Korgeneral Kazım Derik komutasında bölgedeki diğer askeri birliklerden de destek alarak saldırıya geçti. Kürt isyancıları tanklar, toplar ve ağır silahlarla üç kez üst üste yinelenen saldırıları geri püskürterek Türk ordusuna ağır kayıplar verdirdiler.

Durumun kötüye gittiğini ve isyanın hiçte onların yaydıkları gibi "bir kaç eşkiyanın işi" olmadığını gören yönetim, yeni askeri hazırlıklarla birlikte başka önlemler de almaya başladı.

İran'la sınır düzenlemesine gidilerek Ağrı hareketiyle, Smail Xanê Şikakî önderliğindeki Kürt hareketlerinin birbirlerine destek olma olanakları sınırlandı. Kürt toplumunun feodal yapısından yararlanarak, bir takım aşiret şefleri satın alınıp isyana karşı kullanıldı. İsyancılara seslenilerek önderliklerini bırakıp gelerek teslim olmaları halinde "af edilecekleri" ve "mükafatlandırılacakları" duyuruldu... Ağrı, Van, Sarıkamış, Kars ve Bitlis'ten yeni askeri birlikler getirildi. İsyan bölgesi uçaklarla bombalandı. (Bu uçaklardan iki tanesi isyancılar tarafından düşürüldü.)

Ordu birliklerinin başına Salih Omurtak Paşa getirildi. Salih Omurtak ilk olarak aşiret şefleriyle iyi ilişkilere girdi. Bazılarıyla "kirvelikler" kurdu. Kendilerine maddi olanaklar önerdi. Buna uyan, alçalarak ulusuna ihanet eden bir çok aşiret lideri Ağrı hareketine karşı Türk ordu birlikleriyle birlikte savaştı...

İran şahlığının Smail Xanê Şikakî'yi görüşme yapmak üzere çağırıp, pusuya düşürerek öldürmesi ile başsız kalan harekette dağıldı...

İsyan içinde bulunan bazı aşiret şefleri Türk yönetiminin önerilerine uyarak teslim olmayı daha uygun buldular. Bir yandan isyana katılmamış aşiret şefleri ihanete giderken, diğer yandan isyana katılan bazı aşiret liderlerinin de teslimiyeti uygun bulmaları, ayrıca feodal çekememezlik ve dar görüşlülüğün neden olduğu sürtüşmeler de hareketin güçten düşmesine neden oldu...

İsyancılar, İran'a doğru çekilmek zorunda kaldılar. Üç yıla yakın bir zaman koca bir orduyla savaşanlar, koşulların diretmesiyle Ağrı dağını terk kararı aldılar.

İhsan Nuri ve diğer bazı liderler, İran'a geçmeyi başardılar. Biro Xesikê Têliyê yanındakilerle birlikte İran ve Türk birliklerinin ateşi arasında kaldılar. Biro ve yanındakiler çetin kış koşullarına ve iki taraftan ateş çemberine alınmalarına karşın teslim olmayarak çarpıştılar. Biro Xesikê Têliyê öldürü-

Devamı Syf: 29'da

Sömürgecileri ve "Sol"dan Uzantılarını Daha İyi Tanıyalım

Devrimci direniş mücadelemize karşı sömürgeci Türk devleti tarafından sürdürülen çok yönlü karşı saldırı yöntemlerine hergün bir yenisi daha eklenmektedir. Özel savaş olarak adlandırdığımız yöntemlerle de mücadelemiz üzerine gelen sömürgeciler ellerindeki tüm olanaklar az geliyormuşcasına şimdi de dağıttıkları el ilanlarıyla tehditler yağdırıp devrimciler arasında teslimiyeti yaymaya çalışmaktadırlar. Bazı bölgelerde daha da ağırlık verilerek hayata geçirilen bu tehdit yöntemi daha ilk göze çarptığı biçimiyle bile oldukça belirgin bir acizliği yansıtmaktadır. Kullandıkları her türlü saldırı, tehdit, baskı, tutuklama, işkence, sürgün, katliam vb. uygulamalarına rağmen ne halkımızı yıldırabilen, ne de öncü gücü susturabilen sömürgeci faşistler, boyalı basında ardarda verilen karalama kampanyaları, dizilerini yayınlanan radyo ve televizyon programları da yetmiyormuş gibi şimdi de bildiri, el ilanları ve tehdit vesikaları dağıtmaya, bu yöntemle özellikle de mücadele saflarındaki kadro ve savaşçıları korkutup teslim almaya çalışmaktadırlar.

Stratejik önemde olan birçok bölgede helikopterlerle havadan atılan ve duvarlara asılan bu el ilanları direkt olarak içişleri bakanlığı tarafından hazırlanmış ve "Özel Harp Dairesi"nin onayıyla ülkemizde bir propaganda aracı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Baştan sona kadar tehditle dolu olan bildiri, doğrudan PKK'li kadro ve sempatizanlara hitaben yazılmıştır. Çeşitli haber küpürleri ile şehit devrimcilerin ölüsünün resimlerinin de konulduğu bu bildirinin yazılış tarzı dahi büyük bir çaresizliğin ürünü olduğunu ortaya koymaktadır.

Sömürgeci faşistler sürekli olarak en yetkili ağızlar tarafından yaptıkları açıklamalarında, "bölücü eşkiyaya son darbenin vurulduğunu" belirtmekte, devletin güçlü olduğunu ve hiçbir biçimde yıkılamayacağını da söylemektedirler. Ama bir yandan da "bitirdik, kökünü kazıdık" dedikleri PKK hareketi ve geliştirdiği UKM'ye karşı en kabasından en incesine kadar çok çeşitli önlem ve saldırı yöntemleri geliştirmektedirler. Aradaki bu büyük çelişkiyi hemen her insan rahatlıkla görebilmektedir ve haklı olarakta sormakdadır: "Bitirdik, yokettik" denilen bir güce karşı milyonlarca liraya malolan uygulamalara niye hala gerek duyuluyor? Bununla TC, karşısındaki gücü hala yokedemediğini ve gücünün de buna yetmeyeceğini kabul etmiyor mu?

Elindeki her türlü yöntemi kullanmasına rağmen mücadelenin hergün daha da boyutlanmasının önüne geçemeyen düşman, Pentagon'dan aldığı en son taktikleri de başta devlet başkanı olmak üzere tüm devlet yetkililerini devreye sokarak uygulamaya başlamıştır. Psikolojik yıpratma taktiğiyle halkın devrimcilere olan sempati ve desteğini azaltmaya çalışmaktadırlar. Halkımızın biricik umudu ve en değerli evlatları olan devrimcilerin halkla ilişkilerini kopararak imha etmeye çalışan düşman, en önemlisi de Parti ve mücadele saflarında kuşku, panik, güvensizlik yaratmak ve içten bölünüp dağılmayı sağlamak için tüm imkanlarını seferber etmektedir. Bu yönlü en önemli desteği de tasfiyeci Türkiyeli ve Kürdistanlı "sol" güçlerden alan sömürgeciler, mücadele saflarındaki zayıflıkları tesbit edebilmek ve bu zayıf yönlere seslenmek için de provakatörlerden ve sahte sol güçlerden yardım görmektedirler.

Özellikle 15 Ağustos'tan sonra bu "sol" güçlerin mücadelemize ve önderliğine karşı başlattıkları karalama kampanyasında kullandıkları tabirler ile Türk sömürgecilerinin ve boyalı burjuva basının kullandıkları arasındaki şaşmaz benzerlik dikkat çekicidir. Halkımıza ve devrimci kadrolara karşı en büyük suçu işleyen sözkonusu güçler, kendi uşaklık ve mücadele kaçkınlıklarını maskeleyebilmek ve Türk devleti tarafından iğdiş edilmişliklerini gözlerden uzaklaştırmak için mücadelemizin önder gücüne adice saldırmakta, O'nu gözden düşürebilmek için olmadık küfür ve karalamaları da kullanmaktan geri durmamaktadırlar. Ortaya çıkan hainlere, provaktörlere ve her türlü devrim kaçkınlarına sahip çıkan bu sosyal-şoven ve reformist Kürt milliyetçi güçleri, işi son dönemlerde devrimcilere ve yurtseverlere karşı silahlı saldırılara girişmeye ve tehditler yağdırmaya kadar vardırmışlardır. Yazdıkları bildiri ve yazılarda kullandıkları tek tek kelimelere varana kadar Türk devletinin bildirisiyle ortak özellikler taşıması ise kesinlikle bir tesadüf değildir. Belli ki bu her iki bildiri ve yazılarda ortak kaynaktan çıkmaktadır. Bu her iki taraftan UKM'mize yöneltilen saldırı dilinden bazı örnekler verirsek sanıyoruz benzerlik kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Sömürgeci basında ve dağıttıkları bildirilerde kullanılan başlıklar: **"Hainlere son ihtar", "PKK'nin sonu hüsran olacaktır", "PKK can çekişiyor"**

Hürriyet 25 Kasım 1985:
"Apocular için "uyarı" bildirileri hazırlandı
"PKK mensubu"

"Bu zamana kadar birçok günahsız insana çeşitli kötülükler yaptın. Bu kötülükleri isteyerek, istemeyerek veya tehditle yapmış olabilirsin. Yaptıklarından pişmanlık duysan da duymasan da üç yol var.

Bunlardan biri İsveç ve Danimarka'da PKK'nin kurucu üyelerinin arkadaşlarınca öldürülmesi olayında olduğu gibi senin de dost bildiklerince öldürüleceğin.

Diğeri, gücü ve kuvveti dünyaca bilinen Türk Silahlı Kuvetleri tarafından yok edileceğindir. Özellikle bu konuda emin olmalısın.

Öteki ise TC devletinin çıkardığı yasadan faydalanmandır. Suçlarına suç eklemeden, zararın neresinden dönersen kardır misali devletin uzattığı eli tut, en yakın komutanlığa teslim ol."

Sosyal-şoven ve reformist Kürt küçük burjuva milliyetçilerinin kullandıkları başlıklar ise; **"Apocu şefleri uyarıyoruz", "Apocu hareketin çıkmazı".. "PKK Protesto Ediliyor", "Kör Eylemcilikle Bir Yere Varılamaz".. Birlik Yolu, Dev-İşçi, Gerçek ADK, KKDK, Komkar imzalı bildiriden:**

"PKK Taraftarları,

PKK'nin devrimcilere, yurtseverlere ve halka karşı yönelen terörünü onaylamayın, cinayetlere karşı çıkın. Yarın siz de PKK'den değişik düşünebilir, eleştirebilirsiniz. Bu nedenle PKK'den ayrılmanız da mümkündür. PKK'nin bu politikası sürdükçe, size de "hain" veya "ajan" suçlaması yapılacak, tutuklanacak, işkence görecek ve katledileceksiniz. Ailelerinize baskı yapılacak, rehin alınacak ve hatta vur emri bile çıkarılabilinecek"

Devamı Syf: 29'da

PARTİMİZ PKK VE PARTİ ÖNDERİMİZ ABDULLAH ÖCALAN'A YÖNELEN HER SALDIRI HALKIMIZIN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPIP PARÇALANMAYA MAHKUMDUR!

E. SİDAR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

TASFİYECİ PROVAKATÖR ÇEVRELERİN SALDIRILARI VE PSİKOLOJİK SAVAŞ

Partimize ve halkımıza yönelen bir çok saldırı, karalama ve komplo faaliyetinin başında ve içinde bulunan bu çevreler her dönemden daha fazla günümüzde karşı-devrimci faaliyetlerine hız vermişlerdir. Partimizin yeni dönem direniş atılımlarını boşa çıkarabilmek için sol maskelerine de güvenerek birçok saldırıya girişen, tasfiyeci, dönek güruhlar ve provakatör odaklar bilindiği gibi sadece Nisan'dan bugüne kadar geçen sürede Partimiz ve halkımızın fiziki varlığını hedef alan iki büyük katliam girişiminde bulundular. IKP'nin koruyuculuğu altında, KUK, KUK-SE, Peşeng, Sami Abdurrahman çeteleri, Partimizin 1985 Bahar Örgütsel-Eylemsel Atılımını boşa çıkarabilmek amacıyla, Nisan ayında Güney Kürdistan'dan Kuzey'e geçmek için yola çıkan 8 PKK önder savaşçısını alçakça katlettiler. Diğer katliamcı saldırı Ağustos ayında İsviçre'de gerçekleştirildi. Faşist Türk sömürgeiliğine karşı, ERNK bayrağı altında birleşen ve direnen 150 kişilik bir yurtsever topluluğa silahla saldıran "Partizan" güruhu, 14 yurtseveri çeşitli biçimlerde yaraladı.

Bu tür saldırılar ve komplolar, cuntanın izlediği "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma" stratejisinin değişik bir yönünü, daha ziyade ülke somutunda ağırlık verdiği yönünü, yani kitleleri korkutup sindirme ve pasifikasyona uğratmayı ifade eder.

Geçmişte ve günümüzde en adi karalama ve demogojilerle, sözlü ve yazılı alanda karşı-devrimci bir propaganda kampanyası düzenleyenler; ve özellikle denize düşenler yılana sarılır misali, PKK'ye karşı savaşlarında provakatörlere sahip çıkanlar, "PKK'yi yıkmak" için "tam da fırsatını yakaladık" diyenler, halkımızın PKK etrafında giderek kabaran birliğini gördükçe telaşa düşmüş, zavallılaşmış ve maskelerini bir yana koyarak, silahlı saldırılara girişmişlerdir.

Ellerindeki tüm imkanlar ve özellikle yayın organlarında, Partimize ve direniş eylemlerimize karşı, Milliyet, Hürriyet ve Tercüman gazetelerindeki belirleme ve üsluplarla karşı-devrimci bir propaganda geliştiren bu çevreler, en büyük darbeyi 15 Ağustos devrimci atılımı ve ardından geliştirilen eylemlerle yemiş olacaklar ki, var güçleriyle eylemlerimizi karalamaya çalışmakta ve cuntanın izlediği "Kürdistan'daki eylem ve **gelişmeleri kamuoyunda** gizle, inkar et" taktiğine daha yobaz bir şekilde başvurmaktadırlar.

Bunun birkaç örneğini vermek gerekirse; bu çevreler 15 Ağustos atılımını değerlendirerek şöyle saldırıyorlar:

Emeğin Sesi: *"Apocu çetelerin Eruh, Şemdinli, Şırnak ve çevrelerinde giriştiği provakasyonlar..."*

KOMKAR: *"Cunta uzun bir süreden beri hazırlıklarını yaptığı saldırıyı başlatmak için bu son provakatif gelişmelerde bizzat rol oynamış olabilir"* (S: 68).

KUK/MK: *"PKK (Apocular) tarafından gerçekleştirilen 'Eruh olayları'; sömürgeci askeri faşist diktatörlüğün son işgal hareketine girişmesi için tertiplenen bilinçli bir provakasyondan başka bir şey değildir... 'Eruh olaylarının' açık bir provakasyon olduğunu kanıtlayan bir çok neden var..."* (KUK/MK, 8 Eylül 1984 bildirisi)

Peşeng: *"PKK... 15 Ağustos provakasyonunu haklı çıkarmak için boşa çaba harcıyor." "Bu eylem, emperyalist planlara hizmet etmiştir." (S: 22)*

Devrimin Sesi: *"Apocu çete, sözde Kürt halkının, özde CIA ve MİT tarafından organize edilebilirliği düşüncesi uyandıran provakasyon eylemleri düzenledi."* (S: 41)

TKP'nin Sesi Radyosu: *"Demokrasinin komplosu... provakasyon eylemleri..."*

Bunlar geçmişte birbirine "maocu bozkurt" ve "sosyal faşist" diye saldıranların, 15 Ağustos'a yönelik ortak "provakasyondur" tesbitleri! Tabii ki, bu ortaklığın en büyük hissedarı ve **yöneticisi olan cuntayı ve onun borozanı** Türk basınını unutmamak gerekiyor. Kenan Evren de eylemleri aynen şöyle değerlendiriyor: *"Bu olaylar (Eruh ve Şemdinli eylemleri) bizi demokrasiye geçmekten caydırmak isteyen güçler tarafından çıkarılmıştır."* Yani Kenan Evren'e göre de "bu bir provakasyondur." Milliyet'te ise şöyle değerlendirilmektedir: *"... Liderleri Abdullah ÖCALAN'ın direktifleriyle bitmediklerini, köklerinin bütünüyle kazınmadığını göstermek ve böylece kendilerine dış güçlerce sağlanan desteği sürekli kılmak için 15 Ağustos 1984 gecesi Eruh ve Şemdinli ilçelerimizde, bir baskın hareketine girişmişlerdir"* (1 Ekim 1984) Eylemleri aynı felsefeyle değerlendiren Peşeng ise şunu demektedir: *"PKK yönetimindekiler, içte kendilerine karşı oluşan muhalefetin tepkilerinin önünü bu eylemlerin gerçeklerden uzak tipteki propagandasıyla kapatmaya yönelik çabalar içerisindedir."* (Sayı 22) Yani kısacası Kenan Evren, Türk basını ve tasfiyeci-provakatör güruhlar, 15 Ağustos eylemlerinin "dağılan PKK'nin örgüt sempatizanlarına moral vermek için yapıldığı" tesbitinde birleşmekte ve bu birliğin pratik yükümlülüklerini yerine getirmektedirler.

Partimizin yeni dönem devrimci direniş eylemleriyle teslimiyetçi provakatör maskesi düşen, halkımızın kendilerinden mutlaka hesap soracağını bilen bu çeteler, PKK'ye karşı yürüttükleri "Özel Savaş"ta ve gelinen bu aşamada, daha sinsi ve tehlikeli oyunların peşindedirler. Direnişin kahredici, hesap sorucu gelişmesi karşısında Kürdistan'da rahat hareket etme ve yaşama imkanları daralan bu provakatör çeteler, kapağı Avrupa'ya atarak, burada TC'nin gönderdiği temsilcilerle kenetlenerek PKK aleyhtarı her türlü faaliyetin içine girmişler ve halkımıza karşı işledikleri suçlarına devam ediyorlar.

Rahat at oynatabileceklerini zannettikleri Avrupa'da yayınladıkları bildiri ve gazeteleriyle oluşturdukları ihbar dosyalarıyla, yalan ve demogojilerle dolu ve ardı-arkası kesilmeyen propaganda kampanyalarıyla, birbirlerinden binlerce kilometre uzaklıkta meydana gelen bir çok olayın propagandasını tek bir ağız ve tek bir kalemden çıkmışcasına koro halinde yürütmektedirler. Geçmişte, provakatörlerin savu-

nulmasında buna şahit olunduğu gibi ve yürütülen propagandalar ortak bir merkezin yönetimi, denetimi ve direktiflerince hayata geçirilmektedir.

Ancak, Partimizin her alanda yükselttiği direniş ve ulusal kurtuluşçu çalışmalarla, cuntaya indirilen her darbeyle teşhiri hızlanan ve tamamen tecrite uğrayan bu çevrelerin takındığı "sol" maskeler birer birer indirilmektedir. Ve maskesi indirilen bu güçler, çok büyük bir telaşla kendilerini kamufle edebilmenin yeni araçlarını icat ediyorlar. Buna geçtiğimiz günlerde Avrupa'nın bazı alanlarında dağıtılan ve altına "**Milli Vicdanın Sesi**" imzası yerleştirilen, ancak "Partizan"ın maskesi düşürülen şeflerince kaleme alınan bir bildiri olayına da rastlandı. **Tasfiyeci dönek yapısı açığa** çıkarılan ve içine sızdırılan bazı ajanlarla bir provakatör saldırı güruhu haline dönüştürülen "**Partizan**", İsviçre katliamı ile pratikte daha da teşhir olan yapısını ve maskesi düşürülen bazı şeflerini **kamufle edebilmek için korkunun** verdiği telaşla da, "ne müthiş devrimcilere" sahip olduklarını tabanlarına ve demokratik kamuoyuna yutturabilmek için, yine kendilerinin kaleme aldığı ama faşist bir örgüt adı kullanılarak imzalanan **bildiriyi piyasaya çıkardılar. Devrimci demokratik kamuoyunun yoğun şüphesini üstüne çeken ve "Partizan" yönetimine sızdırılan ajanların "meşru devrimci olduğunu" ispat için kaleme alınan bu sahtekarlık belgeleri, ne ajanların yüzlerini gizlemeyi, ne de gerçeklerin hasıraltı edilmesini sağlayacaktır.**

Bu tür yöntemler, ancak ve ancak Partimiz ve devrimci-demokratik çevreler üzerinde hangi oyunların kimlere dayanılarak ve kimlerden yardım alınarak yürütüldüğünü ortaya koyar.

Tasfiyeci-provakatör güruhların Türk devletiyle bağlantı içinde, özellikle yoğunlaştıkları Avrupa alanında geliştirdikleri propaganda ve saldırılarında kullandıkları bazı yöntemler ve yöneldikleri amaçları şunlardır:

Bir; PKK aleyhtarı birleşik toplantılar düzenleyerek PKK'ye karşı hangi araçlarla, nerede ve nasıl mücadele yürüteceklerini saptamak. Bunun için biçilmiş bir kaftan olan provakasyon çizgisinin yazılarını temel alarak yoğun bir propaganda kampanyası geliştirmek ve elaltından bu tür yazılar dağıtmaya çalışmak. (Geçen yıl Hamburg'da yaptıkları bu tür bir toplantıda tartışmaya **alınan bir konu da, PKK Genel Sekreteri** Abdullah ÖCALAN'ın imhası sorunudur.)

İki; yayınlar ve sözlü propagandalarıyla halkımızın ülke zemininde PKK-ERNK ve HRK önderliğinde yükselttiği mücadeleyi, gerçekleştirilen eylemleri örtbas etmeye, çarpıtmaya ve karalamaya çabalamak. Bu yolla eylemlerin daha geniş Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçilere ulaşmasını, onların etkilenmesini önlemeyi hedeflemek.

Üç; Kürdistan'da Partimizin önderliğinde yükselen direniş mücadelemizin kitleler içinde yarattığı coşkuyu ve bu temelde ERNK bayrağı altında yoğunlaşan eylemliliği pasifikasyona uğratabilmek için, katliam girişimlerini planlamak.

Dört: Partimizin yükselttiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin uluslararası ilerici demokratik kamuoyundaki etkilerini zayıflatabilmek. Böylece TC'nin geçmişte halkımıza çizdiği tecrit çemberini direnişiyle parçalayan PKK etrafında bu sefer işbirlikçi yerel güçlerle yeni bir tecrit çemberi oluşturmayı hedeflemek.

Beş; ev ev, aile aile dolaşarak, provakasyon çizgisinin hedef olarak önüne koyduğu, ancak direnişimiz neticesinde inine çekilerek başaramadığı, Partimizin kitlelerle olan bağını zayıflatabilmek için en aşağılık yöntemlerle insanlarımızı bunaltmaya, provake etmeye çalışma. Bunun için aile, aşiret, bölge vb. çelişkileri körüklemek.

Altı; Partimiz ve ulusal kurtuluşçu çalışmalarımız hakkında oluşturdukları ihbar dosyalarıyla, Avrupa hükümet ve polis güçlerini, mücadelemize saldırtmak.

İşte sıralamaya çalıştığımız bu ve benzer yöntemlerle Partimize azgınca saldıran tasfiyeci-provakatör çevreler özellikle çöreklendikleri Avrupa alanında, mevcut devletlerin istihbarat örgütleriyle işbirliği halinde hareket etmektedir. Suratlarına indirilen tokatlarla ve halkımız karşısında suçlu durumlarıyla ortalıkta gözükmemeye dikkat eden bu blok, umudunu Türk konsolosluk ve Avrupa istihbarat teşkilatlarının çalışmalarına bağlamışlardır. Ama bu da sökmeyecek. PKK'nin engel tanımayan direniş bayrağı altında toplanan kitlemiz, her türlü teslimiyeti yerle bir edecek ve direniş bayrağı yükseklerde tutulacaktır.

İSVEÇ YÖNETİMİNİN PROVAKASYONLARI VEYA ÖZEL SAVAŞA ULUSLARARASI DESTEK!

Yüzbinlerce Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçinin bulunduğu; faşist-Türk cuntasının emperyalizmle birlikte halklarımıza yönelik bir çok oyunu tezgahladığı, ama aynı zamanda bugün Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin de temsil edildiği Avrupa alanı, son yıllarda direniş ile teslimiyetin tasfiyeci-provakatör çevreler ile devrimci güçlerin kıyasıya bir mücadele içinde olduğu bir zemindir de.

Geçmişte ve günümüzde Parti varlığımıza ve halkımıza yönelik bir çok saldırının hem kaynaklandığı ve hem de korunduğu bu alanda, Partimizin Kürdistan'daki faaliyetlerinin yükselmesine, bunun yankılarının alandaki yansımalarına ve TC'nin bu alan kamuoyundan giderek tecrit olmasına paralel olarak saldırılar daha da hızlanmaktadır. Kürdistan'daki Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşını "ulusal sınırlarda hapset" ve "Avrupa'dan kuşat ve ez" stratejisiyle hareket eden faşist Türk cuntası ve uluslararası destekçileri, özellikle mücadelemizin uluslarası ilerici-demokratik kamuoyu üzerindeki etkilerini ve ilişkilerini zayıflatıp, koparabilmek için birçok provakasyonu sahneye koymaktadırlar.

İşte, bu yönlü çabaların önemli sahiplerinden biri olan, Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen bir çok saldırı ve komplonun üssü ve sözcüsü rolünü oynayan İsveç ve İsveç yönetimi, faşist Türk cuntası, tasfiyeci sol ve ajan Kürt çevreleriyle birlikte düzenlediği provakasyonlarını son dönemlerde artan bir hızla geliştirdi. Kürdistan'a yönelik ve yıllarca uygulama zeminini ve araçlarını yaratmaya çalıştığı stratejik planları Partimizin yükselttiği yeni dönem direniş mücadelesiyle yerle bir olan, devreye **soktuğu bir çok ajanının işe yaramaz hale** geldiğini gören İsveç yönetimi, sosyaldemokrat maskesinin arkasına sığınarak, eli kanlı Türk cuntasının tam desteği ile sürdürdüğü saldırılarında, generaller çetesinin çizdiği, tasfiyeci-provakatör çevrelerin çoktandır özlemini çektikleri hedeflere yönelmiştir. Bu hedeflerden başlıcası, Partimiz aleyhinde her türlü düzmece iddia ve karalamaya başvurarak "PKK'nin terörist" olduğunu ispata çalışıp, bunu bütün Avrupa devletlerine ve giderek kamuoyuna resmen onaylatıp, çalışmalarını daraltmaktır.

Bir yıldan fazla bir zamandır bu hedefine varabilmek için kullanmadığı yöntem, başvurmadığı demogoji ve yalan bırakmayan İsveç yönetimi, 9 yurtseveri tutuklamasıyla başlattığı PKK aleyhtarı kampanyayı devamlı sıcak tutarak "PKK terörist mi? Değil mi?" tartışmasını bilinçli bir şekilde gündeminin başına koyarak, büyük

sansasyonlar yaratmaya özel bir çaba gösterdi. Öte yandan, bir provakasyon teşkilatı olan çok çeşitli ulusal kurtuluş hareketlerine karşı provakasyonlarıyla ün sahibi, gizli polis örgütü SAPO'yu, Partimiz ve parti sempatizanlarımız üzerine saldırttı.

"Psikolojik savaş"ın her türlü yöntemini tüm imkanlarını da harekete geçirerek, topraklarında bulunan sempatizanlar üzerinde gün-gün, saat-saat uyguladı. Kürdistanlı yurtseverleri ulusal onurlarından, yurtsever kişiliklerinden uzaklaştırabilmek için, "şeker-kamçı" yöntemlerine başvurdu, tetkik etti, Partiye karşı provake etmeye çalıştı (ki, Semir ve benzeri alçakların da yönetimindedir bunlar) ve arkasında ajanlık tekliflerinde bulundu. Ancak bütün bunlar yurtseverlerin belirli direnişleriyle cevaplandırıldı ve ilerici-demokratik kamuoyu tepkilerini gösterdi.

1985 Baharına doğru cuntayla olan ticari (ki İstanbul'da yapılan tramvay ihalesi direkt İsveç tekellerine verildi. 8 milyarlık) ve siyasi ilişkilerini geliştiren İsveç yönetimi, gelişen ticari ilişkilerin boyun borcunu ödemek için, 1985 yazına doğru yeni bir saldırı furyası başlatarak artık sonuca ulaşmayı önüne koydu. Bu saldırı furyası, Partimiz hakkında geliştirilen en alçakça propagandalar, tam da Partimizin Bahar Atılımına yönelik komploların sıklaştırıldığı ve bütün bunlara artan bir direnişle cevap verildiği; Avrupa kamuoyunda TC'nin teşhirinde somut bazı adımların atıldığı bir döneme denk getirildi. Bu sefer kullanılan yöntemler ve hatta sorguya alınan yurtseverlere yönelik sorular bile TC patentliydi. Hazırlanan bu komployla etkin rol oynayan Ecevitlerin İsveç ziyareti arkasından ulusal kurtuluşçu Avukat Hüseyin YILDIRIM, "terörist" zanlısı iddiasıyla tutuklanarak İsveç televizyon ve basınında PKK aleyhtarı düzmece program ve yazılar yayınlandı. Bütün bu saldırı kampanyası, SAPO ve MİT'in ortaklaşa hazırladığı "PKK Raporu" olarak adlandırılan tamamen düzmece "belgelerin" piyasaya sürülmesiyle doruğuna ulaştırılmaya çalışıldı. Böylece SAPO raporu olarak sunulan ve Parti Önderliğimiz şahsında Partimize ve halkımıza yöneltilen en alçakça saldırı, demogoji ve sahte suikast planı iddialarıyla ortalık bulandırılmaya, bu bulanık ortamda Avrupa'nın pusuda yatan bütün güçleri ayağa kaldırılmaya çalışıldı. Tabii ki, Türk basını aynı tarz bir çalışmayı çoktan gündemine koymuş bulunmaktaydı.

Ancak, Partimiz ve Ulusal Kurtuluş Hareketimize karşı tamamen yalan ve düzmece iddialarla yürütülen ve bir yalan kulesi inşa edilerek tepesine asılmaya çalışılan "PKK teröristtir" tabelası, direniş eylemlerinin gelişimiyle, tam da bunun mimarlarının başına yıkıldı. Cuntanın, İsveç'teki militan temsilcisi gibi hareket eden uzun bir dönemidir. *"PKK'nin terörist olduğuna ilişkin belgeler var. Bunu bir tek ben ve SAPO biliyoruz"* demogojisiyle ortalığı bulandıran Göçmenler Bakanı Bayan Gradin, direniş eylemleriyle birlikte sisli havanın dağılmasıyla artık yalanlarıyla demokratik kamuoyunu oyalandıramayıp, hesap verme zamanının geldiğini anladığında hızla İsveç'i terkederek Roma'ya kaçtı ve arkasından başka bir görev talebiyle hükümete istifasını sundu ve böylece bugün, yükseltilen direniş eylemleri, demokratik kamuoyunu da yedeğine almış ve gelişmeler, İsveç hükümetinde bakan değişikliği, istifa mektuplarının sunulması derecesinde bir siyasal bunalım yaratmıştır. Kısacası, dağ doğura doğura fare doğurmuş, direnişimiz cunta ve uluslararası destekçilerinin "Özel Savaş" uygulamalarından birini işlemez kılarak heveslerini kursaklarında bırakmıştır.

İsveç yönetimi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun önder gücü PKK'ye yönelik geliştirdiği provakasyonlarıyla şu hedeflere yönelmektedir:

Bir; Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin uluslararası alandaki etkilerini zayıflatmak. O'nun ilerici ve devrimci-demokratik çevrelerle kurduğu ilişkilerini koparmak. Bunun için Partimiz PKK'yi yalan ve düzmece iddialarla demokratik kamuoyundan tecrit edip ona "terörist" damgasını yapıştırmak...

İki; PKK'ye yönelik terörizm iddiasıyla, faşist Türk cuntasının, Kürdistan ve Türkiye halkları ve PKK üzerinde uyguladığı baskı, işkence ve imha faaliyetlerine meşruiyet kazandırmak ve tecriti yaşayan cuntaya nefes aldırmak...

Üç; PKK'nin önderliğinde gelişen ve bağımsızlık talebinden asla taviz vermeyen direniş hareketine, oluşturduğu tasfiyeci-reformist ve ajan Kürt çevreleri aracılığıyla alternatifler dikmek ve bunu Türk burjuvazisinin belli bir kesimiyle bütünleştirerek, siyasal bir baraj oluşturmak.

Dört; Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi ve onun yurtsever insanları üzerinde geliştirdiği siyasal komploların, uyguladığı anti-demokratik baskıların faşist Türk cuntası ile olan bağlantılarını gizlemeye çalışmak ve tamamen siyasal nedenli olan bu uygulamalarına, sahte yasal ve idari görünümler kazandırarak demokratik kamuoyunu ve Kürdistanlı emekçileri yanıltma yolunu seçmek.

Beş; bu siyasal provakasyonlar ve tutumunda başarıya ulaşması halinde, bunu Avrupa kamuoyuna da kabul ettirerek, bütün Avrupa yönetimlerini daha açık bir şekilde PKK'ye saldırtma ve Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin zeminini daraltma.

İşte bu şekilde maddeleştirebileceğimiz ve Avrupa'da İsveç yönetimince geliştirilmek istenen bu oyunlar da uluslararası emperyalist çevrelerle, faşist Türk cuntası ve uşaklarının ortaklaşa yürüttüğü "Özel Savaş"ın belli bir kesitini ifade eder.

DEVRİMCİ DEMOKRATİK ÇEVRELER!

Partimizin temellerinin atılışından bu yana, O'nu imha edebilmek, çizgisinden saptırıp örgütsel olarak güçten düşürmek için başta faşist Türk sömürgecileri olmak üzere, pek çok işbirlikçi uşak güruh büyük çabalar içine girdiler ve bu amaçla birçok katliam, komplo ve karalama kampanyası geliştirdiler. Daha Partimizin ideolojik grup döneminde, Türk Genel Kurmaylığı tarafından oluşturulan "Sterka Sor" provakasyon örgütünün, kendisine sol maske takınmış, ancak başta İstanbul'daki 1 Mayıs 1977 katliamının düzenlenmesi olmak üzere, birçok devrimcinin katili ajan Alaattin Kapan (takma ismi Süleyman Şengül) tarafından önderlerimizden enternasyonalist savaşçı Haki KARER katledilmiştir. Bu katliam ve katliam için oluşturulan örgütün takındığı "sol" maske, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine karşı savaşta, Türk sömürgeciliğinin hangi kılıflar altında saldırı ve katliamlarını geliştirmeyi tercih ettiğini göstermektedir. Daha sonraki yıllarda geliştirilen birçok provakasyon ve katliamda bu maskeye sık sık başvurulmuştur. Böylece sömürgeciler birçok gelişmenin arkasında olduklarını gizlemeyi hedefledikleri gibi, uşaklarını da daha fazla oynatabilmenin ortamını yaratıp, devrimci-demokratik kamuoyunu yanıltmaya özel bir önem göstermektedir.

Faşist Türk cuntası aynı yöntemi bugün daha zengin biçimler ve değişik ortamlarda sürdürmektedir. Bir yandan cezaevlerinde ve ikide bir Türk basınında boy verdirerek resmileştirmeye çalıştığı Şahin-Yıldırım ve dışarda Semir alçaklarının başını çektiği "Genç

Kemalistler Birliği" eliyle, öte yandan 1980 sonrası tasfiyeye uğratarak, sızdırdığı ajanlarıyla yönetimini ele geçirdiği tasfiyeci-provakasyon güruhları kanalıyla, PKK ve O'nun önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırmaktadır. Diğer yandan ise, Kürdistan halkının öncüsüne olan bağlılık, inanç ve sunduğu desteği zayıflatabilmek için, "PKK'ye olan inancı zayıflatma, desteği azaltma" kampanyasını, hertürlü psikolojik savaş metodunu kullanarak işletmektedir. Ayrıca, uluslararası alanda, emperyalist ve gerici çevrelerle birlikte, PKK'yi devrimci-demokratik çevrelerden, ilerici insanlıktan tecrit edebilmek için büyük provakasyonlar tezgahlamaktadır.

PKK'ye karşı her biçim altında geliştirilen kampanyaların çeşitli örneklerini yukarda belirli başlıklar altında izah etmeye, kimin hangi yol ve yöntemlerle, PKK'ye karşı savaşmaya çabaladığını belirtmeye çalıştık. En azından Türk basını ve çeşitli tasfiyeci-provakatör çevrelerin yazı, bildiri ve propaganda tarzlarını izleyen ve bunları karşılaştıran her dürüst insan, aradaki birliği ve oluşturulan karşı-devrimci ortaklığı görmekte hiç zorluk çekmeyecektir. Ve bugün bu blok artık bu ortaklığını gizleyememekte, provakatörler, daha gelişmiş basın araçlarıyla, Milliyet gibi gazetelerin sayfalarından halk düşmanı rollerini oynamaktadırlar.

Bu karşı-devrimci blok, son günlerde ortak bazı noktalar üzerinde özellikle durarak, kendi karşı-devrimci yöntemlerini ve devrimci katili kimliklerini gizlemek istemektedir. Karşı-devrimci kampanyalarının merkezine koydukları Parti Önderliğimize yönelik saldırılarıyla, Partimiz ve direniş mücadelemizin artan etkinlik ve gelişen halk desteğini zayıflatabileceğini zanneden, bunun için akla-hayale sığmayan hertürlü karalama, yalan ve demogojiyi mübah sayan bu zavallılar geçmişte ve günümüzde birçok devrimcinin katili olduklarını ne çabuk unuttular veya unutulacağını zannettiler? İşte bugün, halkımızın PKK etrafında kenetlenerek, yükselttiği direnişle, sadece cunta ve işkencecilerden değil, kendilerinden de, kanına girdikleri birçok devrimcinin hesabının mutlaka sorulacağının korkusuyla titremekte, can borçları olduğu efendilerinin dürtüklemeleriyle zaman zaman ortalığa çıkmakta ve hırçınlaşmaktadırlar. İşte bunun bir örneği Nedim Talip (Mehmet Oktay) adlı provakatördür. Güney Kürdistan'da, Nisan ayında PKK'nin 8 önder savaşçısının katledilmesiyle sonuçlanan komplonun mimarlarından olan bu provakatör, yayınladığı ve birçok devrimcinin deşifre edilmesini amaçlayan bildirisinde alçakça bir demogoji ve çarpıtma yöntemi izleyerek, yüzünü gizlemek istiyor. Bildiride birçok devrimci için "yola koyuldu ve bir daha görülmedi" biçiminde tabirleri sık sık kullanan kendisini çok hünerli ve usta zanneden bu ajan, ülkemizin dağında ve ovasında faşist Türk cuntasının ordu sürülerine karşı kahramanca savaşan gerillaların yerlerini ve bağlantılarını açığa çıkarabilmek için, birçok çevreyi harekete geçirmeye uğraşıyor. Yine, daha önce birçok provakatörün denediği ve hüsranlarıyla sonuçlanan, şehit tutuklu ve halen PKK saflarında mücadele içinde olan devrimcilerin aile ve akraba çevrelerini provake ederek, PKK üzerine kışkırtmaya çalışıyor. Ayrıca kendisi gibi provakatörleri korumaya çalışarak öldürdükleri bazı devrimcilerin –ki bunlardan biri savunduğu Davut alçağının katlettirdiği devrimcilerden sadece biri olan Ali Rıza Demirel'in– hesaplarının sorulmasının ve sıranın kendisine gelmesinin önüne engel olabileceğini zannediyor.

16 Ağustos 1985'de Türk Genel Kurmaylığında askeri şeflerin, basına aktardığı "parçalanmış, dağılmış, herkesin sağa-sola kaçıp, ortada birkaç kişinin kaldığı" ve böyle olmasını çok arzulayıp, bunun için çok çaba sarfettikleri hayalin üzerine oturttukları bir PKK tablosunu, bu provakatör, kendi bildirisinde çiziyor.

Belirtildiği gibi, Milliyet gazetesi de, günlerce baş manşetten yayınlanan yazılarda aynı konuları ele alarak, bunları, resimlerle ve pişmanlık yasasının yarattıklarının ifadeleriyle süsledi. Görülen o ki, PKK'ye karşı yürütülen kampanyada, provakatörler artık rahat at oynatamıyor ve bu nedenle onları kanatları altına alan faşizmin borozanı Türk basını devreye giriyor.

İşte bütün bu saldırılarla hedef alınan Parti olarak PKK, mücadele olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, yeni dönem devrimci atılım ve eylemleriyle sömürgeci faşist Türk cuntasını siyasal ve askeri alanlarda yıpratıyor ve köşeye sıkıştırıyor. Bunu artık, TC'nin resmi sözcüleri de gizleyemez durumdadırlar. O halde ortak düşmanımız olan faşist Türk cuntasına karşı onurlu bir mücadelenin sahibi PKK'ye karşı geçmişten bu yana yürütülen ve özellikle son dönemlerde, ulusal kurtuluşçu eylemliliğimizin hızlanmasına paralel olarak gittikçe azgınlaştırılan bütün bu karşı-devrimci saldırılar karşısında, ilerici, demokrat ve devrimci olmanın gerekleri mutlaka yerine getirilmeli; tasfiyeci-provakatör çete ve unsurların ortalığı bulandırmalarına ve bu sayede kimliklerini gizlemelerine asla müsaade edilmemelidir.

Bugün halklarımızın kasabı faşist cellatlar ve işbirlikçilere karşı Kürdistan'da, hertürlü imkansızlık ve binbir türlü engellemelere rağmen kahramanca dövüşen ve bu dövüşüyle sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de faşizmin bunalımını derinleştiren; devrimci-demokratik çalışmalar için gittikçe gelişen bir ortam yaratan PKK ile varolan dostluk ilişkileri daha da geliştirilmeli ve faşizme karşı ortak bir direniş cephesi içinde yer alınarak savaş yükseltilmelidir.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİ KİTLELER, YURTSEVERLER!

PKK'nin kitleselleşerek yükselttiği, hesap sorucu direnişi karşısında bütün suçları bir bir açığa çıkan ve takındıkları maskeleri yırtılan çevreler korkunun verdiği kinle, Öncümüz PKK'ye yönelik saldırılarını daha da yoğunlaştırarak sürdürüyorlar. Özellikle son dönemlerde, ulusal kurtuluşçu çabalarımızın atılımlara doğru gittiği bir zamanda Avrupa'da emekçilerin **"ERNK'yi Destekleme Kampanyası"**nı gündeme koyduğu bir aşamada, Türk Genel Kurmaylığına bağlı "Özel Harp Dairesi"-nin idare ettiği, MİT, Türk basını, kemalist milis çeteler ve tasfiyeci-provakatör güruhların içinde yer aldığı bir blok, **"psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma"** stratejisine göre planlanmış yalan, demogoji ve sahte görüntülerle süslenmiş bir propaganda yoğunlaştırılıyor. Bütün bunlarla hedeflenen, sizlerin uğrunda binbir fedakarlığa katlandığınız, yardım ve desteklerinizi esirgemediğiniz mücadelemizi gözden düşürmek, kararsızlığı geliştirmek ve desteğinizi azaltmaktır.

Bu karşı-devrimci blokun, "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma, desteği azaltma" kampanyalarının merkezine Ulusal Önderimiz ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa yönelik saldırılarını koyması boş yere değildir. Çünkü bu güruh, bugün dağda, cezaevinde, ülke içi ve dışında yüzbinlerce insanımızın Abdullah ÖCALAN adını bir direniş sembolü, bir eylem sloganı haline getirdiğini ve binlerin **"Bijî Serok APO!"** sloganıyla **eyleme kalktığını görüyor. Ve halkımız tarihinde ilk defa, kendi düşmanlarına karşı mücadelede, çizdiği yolda yürüyecek, uğruna seve seve ölebilecek ve onun önderliğinde mutlaka başarıya ulaşacak, hiçbir**

Devamı Syf: 27'de

GENERALLERİN "GÖZ BAĞIŞI" VE ALTINDA YATAN GERÇEKLER

Sömürgeci faşist Türk devletinin başı olan Kenan Evren'in yeni kurulan Göz Bankasına giderek "gözlerini bağışladığı" burjuva basınında baş manşetlerde duyuruldu. Hemen ertesi gün 12 Eylül'ün sorumluları 5'li çetenin diğer üyeleri de aynı yere giderek "göz bağışında" bulundular. Faşist elebaşılarının bu tavırları tüm kamuoyunun dikkatlerini çekmiş ve bu tür bir girişimin altında yatan gerçek amacın ne olduğu tartışılmaya başlanmıştır.

Elbette ki sözkonusu "göz bağışı" girişimi ne bir iyi niyet gösterisi ne de başkalarını teşvik amacını taşıyor. Altında yatan gerçek neden çok daha derin ve anlamlıdır.

5 yıldan beridir atalarından devraldığı barbar miras temelinde, faşizmin en iğrenç uygulamalarını halklarımız üzerinde en insanlıkdışı yöntemlerle hayata geçiren bir rejimin başını çeken Kenan Evren faşisti, böylesi girişimlerle en alçak bir insanlık düşmanı olduğunu unutturmak istemektedir.

Peki bu azgın faşistler cambazane gösterileriyle halklarımızın gözünü boyayabilirler mi? Okul, hastahane, çarşı-pazar, cami, fabrika vb. kamu hizmetine açık alanları ziyaret ederek, sözümona sorunlarla ilgilenerek, dert dinleyerek ve masum pozlara bürünüp, kadın haklarını savunarak insan kasabı birer canavar olduklarını unutturabilirler mi?

Elbetteki hayır! Türkiye ve Kürdistan halkı, bu rejimin sahiplerini iyi tanımıştır. Onların; Hitler, Mussolini ve Franko gibi cellatların en sadık takipçileri olduklarını çoktan kavramıştır. Nasıl ki Hitler insanları yaşam derdinden kurtarmak için katlettirip fırınlara dolduruyorduysa, nasıl ki Mussolini iğrenç zevkini tatmin etmek için insanları işkencelerle öldürtüp ve bir yandan da insanlığın savunucusu olduğunu iddia ediyorduysa; K. Evren ve hempaları da ancak o ölçüde insanlık taşımakta, toplumun sorunlarıyla da o ölçüde uğraşmaktadırlar. Yine M. Kemal'in Dersim katliamının son günlerinde geriye kalan bir avuç insanın kurtarıcısı pozuna bürünmesine benzer bir "insanlığı" da günümüzün M. Kemal'i ortaya koymaktadır. Bir yandan Kürdistan'ın dört bir yanına doldurulan faşist ordu sürülerinin hergün uyguladıkları baskılar, işkenceler ve katliamlarla milyonlarca masum insanımız acı çekerken; yine ekonomik sömürü ile belini doğrultamaz hale getirilen halkımız, karnını bile doyuramazken, faşist ordu sürüleri tarafından tüm malları, yiyecekleri ve değerli eşyaları talan edilmekte, dünyada eşine az rastlanır türden barbarlık örnekleri sergilenmektedir. En fazla barbarlık ve talanı gerçekleştiren subaylara ödüller veren faşist Türk yönetimi, bu kuralsız savaştan muzaffer çıkabilmek için her yolu denemekte ve bunun adına da "teröristlere ve eşkiyalara karşı halkı korumak" denilmektedir. Zindanlarda, insanlarımıza uygulanmadık işkence türünü bırakmayan ve tek suçu "Kürt" olmak olan halkımıza yönelik geniş çaplı katliam planları geliştiren sömürgeci faşist rejim, tüm bunları yapan başkalarıymış gibi pervasızca propagandalar geliştirmekten de geri durmamaktadır.

Rejimin başı K. Evren, sık sık iç ve dış gezilere çıkarak, mütevazi bir devlet adamı pozlarına bürünerek, II. Atatürk olduğunu açıktan söylemektedir. M. Kemal'in yaptığı "devrimlerin" benzerlerini günümüzde de yapmaya çalışan bu faşist elebaşı, halkımızın kanıyla yıkadığı ellerini, evliya misali topluma uzatarak, korkunç bir sahtekarlık yapmakta ve göz boyamaya çalışmaktadır. Bölge halkları üzerinde emperyalizmin jandarmalığını yaptığını açıktan propaganda ettiği halde diğer taraftan da barış meleği kesilen faşist Türk yönetimi, ikiyüzlü karakterini en fazla halklarımıza yönelik politikalarında ortaya koymaktadır.

Ulusal Bağımsızlık Mücadelemizin gelişip kitleselleşmesi karşısında pervasızlığını daha da arttıran sömürgeci Türk devleti, hertürlü "özel savaş" yöntemlerini devreye sokarak sonuç almaya çalışmaktadır. Bu da sadece silah ile değil; dilden ahlaka kadar her alanda yürütülmektedir.

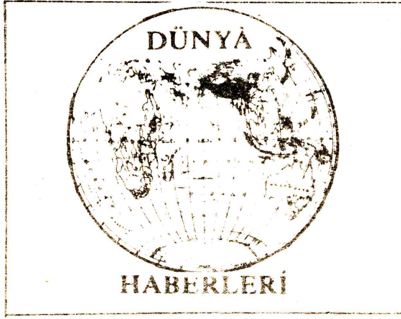
İşte faşist çete başı Kenan Evren ve hempalarının izledikleri yöntemler de bu "özel savaş"ın ayrı bir yönünü oluşturmaktadır. Bir yandan iç yapısında fırtınalar kopan ve hergün biraz daha fazla sallanmaya başlayan yönetim sorumluları, varlıklarını ayakta tutma savaşımı verirlerken, bu amaçla da mücadelemizin üzerine tüm güçleriyle yönelirlerken, diğer yandan da çok normal ve huzurlu bir ortam varmış gibi göstermek istemektedirler. Toplantılar düzenleyip katliamlara fetva çıkaran K. Evren faşistinin aynı toplantının hemen ardından bir huzurevi ya da hastahaneyi ziyaret ederek, oradaki insanların yaşamlarıyla yakından ilgilenmesi Özel Savaş'ın bir yönünü oluşturmaktadır.

Son olarak gazetelerde manşete çıkarılan "göz bağışı" da bu sahtekarlıkların bir devamıdır. Binlerce insanın kanına giren caniler güruhunun, böylesine insancıl pozlara bürünmeleri, kuzu postunda kurt misali ortaya çıkmaları, tamamen işletilen sözkonusu faşist mekanizmanın kuralları gereğidir. Sahte demokrasi ve kurulan siyasi partilerin sözde iktidar çekişmeleri de hazırlanan senaryonun diğer yanını oluşturmaktadır. Ordunun kışlasına çekildiği ve Türkiye'de yeniden normal siyasal yaşamın hakim hale geldiği tarzındaki aldatmacalar da, Türkiye'de devlet eliyle uygulanan faşizmi maskelemeyi, faşist çete başlarının gerçek yüzünü kapatmayı sağlamak içindir.

Bugün artık halklarımız gerçekleri daha açık görebilmekte, yönetimin yalan propagandalarına aldanmamaktadır. Emekçi sınıf ve tabakalar, iğrenç bir kan emici olan K. Evren faşistinin ve Milli Güvenlik Konseyinin diğer üyelerinin "göz bağışı" konusundaki sahterkarlıklarını ve bu yönlü yürüttükleri propagandalarını ciddiye almamakta ve gerçekleri artık daha iyi görebilmektedir. Özel Savaş'ın tüm boyutları ile uygulanmak istendiği böylesi bir ortamda, kitleler insancıl pozlar altında yürütülmek istenen sahtekarlıkları deşifre etmesini de bileceklerdir.

★ ★ ★

Libya'nın ABD Emperyalizmine Karşı Başeğmez Tutumu

1985'in son iki ayı içerisinde Ortadoğu sahası oldukça hareketli bir döneme girmiş ve tüm dünyanın gözleri yeniden bu alana çevrilmiş bulunmaktadır. Lübnan alanında sık sık meydana gelen çatışmalar ve yine gerçekleştirilen barış anlaşmaları adeta tekerrür edercesine sürmekte, sorunların çözümü için henüz köklü bir yaklaşım görülememektedir. İsrail siyonistleri bir yandan işgallerini ve saldırılarını sürdürürken bir yandan da dünyanın çeşitli alanlarında İsrail vatandaşlarına yöneltilen saldırılara karşı, ABD'nin de desteğini alarak karşı saldırılar geliştirmeye devam etmektedir. Daha önceleri bazı İsrail vatandaşlarının öldürülmesini bahane ederek FKÖ'ye ve diğer bazı güçlere yönelik saldırılar düzenleyen siyonistler adeta her an yeni bir ülkeye saldırabilecek tarzda hareket etmekte, bu konumuyla da yeni türden bir "devlet terörü" pratiği sergilemektedirler.

27 Aralık 1985 tarihinde Roma ve Viyana havaalanlarında gerçekleştirilen silahlı eylemlerde çok sayıda İsraillinin ölmesi üzerine Ortadoğu'daki ortam alabildiğine gerginleşti. Eskiden de varolan birçok anlaşmazlık ve çelişkiyi daha da kızıştıran bu olaylar, henüz hiç bir güç tarafından üstlenilmemiş ise de İsrail siyonistleri ve ABD, bölgede bir takım olaylara olanak yaratmak için Libya ve Suriye'yi suçlamaktadırlar. Eylemcilerin bu ülkeler tarafından korunup yönlendirildiğini iddia eden ABD, açıktan tehditler yağdırmaya ve özellikle de Libya'ya karşı 6. Filo'yu harekete geçirmeye başlamıştır. Gergin bir ortamın yaşandığı bu alanda, Libya hükümeti de gerekli hazırlıkları yapmaya başlamış, herhangi bir müdahale durumunda ABD'ye sert şekilde karşılık vereceğini de açıklamıştır.

Bir anda tüm dünyanın ilgi merkezi haline gelen Ortadoğu'da ABD ve Libya arasında çıkabilecek herhangi bir savaşın çok büyük tehlikeleri de içinde taşıdığı herkes tarafından kabul edilmektedir. Bölgedeki birçok terörist saldırı için İsrail siyonistlerini devreye sokan ABD emperyalizmi, bu havaalanı olaylarını bahane göstererek yeni saldırılar da planlamaktadır. Her ne kadar İsrail siyonistlerine çağrıda bulunarak misilleme yapmamasını istemişlerse de, bu işin sadece görüntü yanıdır. Özünde de böylesi saldırılar için uygun zemin ve olanaklar araştırmakta, bölge ilerici güçlerine daha güçlü bir darbe vurabilmenin hesabını yapmaktadırlar. Bölge düzleminde kendisi için aşılması gereken bir engel olarak gördüğü Libya'ya karşı saldırı hazırlıklarına girişen ABD emperyalizmi, daha önceleri uçak düşürme düzeyinde gerçekleştirdiği bu tür saldırılarını şimdi daha geniş boyutlu gerçekleştirmek istemektedir.

Albay Muammer KADDAFİ

Ancak bu tür bir saldırının doğuracağı riskleri göze alamadıklarından pratiğe de bir türlü geçirememektedirler.

ABD'nin bu saldırgan tutumu karşısında oldukça kararlı bir şekilde hareket eden Libya ve diğer bölge radikal ülkeleri, gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı aktif olarak karşı koyacaklarını açıklamışlardır. Libya askeri hazırlıklarının yanısıra, diplomatik ve siyasal alanda da girişimlerini arttırmıştır. Bir yandan da kısmi seferberlik ilan ederek bu gergin ortamı tüm halkına kavratma ve herhangi bir saldırıya karşı duyarlı hale getirmeye başlamıştır. Ülke içerisinde ABD emperyalizmine ve siyonizme karşı oldukça canlı bir tepkinin yaratılmasını sağlayan Kaddafi yönetimi, bir yandan siyasal prestijini daha da sağlamlaştırırken, bir yandan da tüm Arap alemi içerisinde etkin bir güç haline gelmeyi başarmıştır.

ABD ise, bu tür saldırı tehditleriyle tüm dünya kamuoyuna nasıl terörist bir güç olduğunu, dünyada barış ve istikrarın bozulmasında ne kadar sorumluluğunun bulunduğunu kanıtlamıştır. Diğer emperyalist ülkelere kendisini desteklemeleri için yaptığı çağrılarına da olumlu bir cevap alamayan ABD, en son olarak yaptığı açıklamada askeri saldırı düşünülmediğini, ancak ekonomik bazı yaptırımlar uygulayabileceklerini belirtmiştir. Reagan yönetiminin istikrarsız ve seviyesiz politikası, bu olayda da açıkça görülmüştür. Reagan başta yaptığı tehditlere rağmen, planını ABD meclisinin ve Pentagon'un onayından geçiremeyince ve diğer emperyalist ülkelerin desteğini göremeyince geri adım atmak zorunda kalmıştır. Ancak bu, bölge üzerindeki savaş tehlikesinin sona erdiği anlamına gelmemektedir. Gerginlik devam etmekte, taraflar hazırlıklarını sürdürmektedirler. ABD'ye geri adım attıran diğer etmenlerden birisi de bölgedeki tüm Arap devletlerinin böylesi bir saldırı durumunu kesinlikle tasvip etmemeleri ve İran, Suriye, Cezayir gibi radikal ülkelerle Sovyetler Birliği'nin Libya'nın yanında yer alacaklarını açıklamaları olmuştur. Arafat ise uşak ve teslimiyetçi yüzünü bir kez daha ortaya koyarak, bölgedeki gergin ortamın sorumluluğunu Suriye ve Libya'ya yüklemeye çalışmıştır. Emperyalist çevrelerde dahi bu gerginliğin sorumlusu olarak ABD ve İsrail gösterilirken, bu uşak şahsiyetin böyle bir açıklama yapması ise tüm Arap ilerici güçlerince nefretle karşılanmıştır.

Bu son gelişmeler, herhangi geniş çaplı bir savaşın doğma ihtimalini vermiyorsa da objektif yapıdan belli sonuçlar çıkarmak mümkündür. ABD emperyalistleri ve bölgedeki 1. dereceden jandarması olan İsrail siyonistleri mevcut konumlarıyla bölge halkları üzerinde sürekli bir tehdit unsuru olmaya ve bölgesel çapta savaşların çıkarılması için kışkırtıcılık yapmaya devam etmektedirler. Bölgemiz, bu insanlık düşmanı güçlerin yarattığı kargaşalıktan ötürü sürekli gergin bir ortamda bulunmakta, bu da doğal olarak dünya barışını önemli oranda etkilemektedir.

* * *

CEPHE ETRAFINDA BİRLİK HALKIMIZI ZAFERE GÖTÜRECEKTİR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

C)Kürdistan'ın Bütünlüğü ve Diğer Kısımlar İçin:

1)- Kürdistan'ın her parçasında Ulusal Kurtuluş Mücadelesini o parçadaki halkın öz gücüne dayalı olarak geliştirmek.

Kürdistan, birliği zorla parçalanan ve her parçası da değişik egemen güçler tarafından sömürü ve baskı altında tutulan bir özellik taşımaktadır.

Daha köleciliğin doğuşunda yabancı güçlerin egemenliği altına giren halkımız, yüzyıllardır çeşitli dış sömürgeci devletlerin baskı ve katliamlarına tanık olmuş, ülkemiz toprakları sayısız istilacı gücün savaş alanı haline getirilmiştir. Bu istilacı güçler Kürdistan'ı egemenlik altına alabilmek için birbirleriyle sürekli bir mücadele içerisinde olmuş, onların bu pay kapma savaşımları da ülkemizi korkunç bir kaosun içerisine sokmuştur. Kürdistan ilk defa Osmanlılar ile İran Safavi devleti arasında 1639 yılında yapılan Kasr-ı Şirin antlaşmasıyla ikiye bölünmüştür. Kürdistan'da bağımsız bir devlet yapısına ulaşma olanakları dönem dönem ortaya çıkmış olmasına rağmen, Kürt egemen sınıflarının içinde bulundukları olumsuz durum nedeniyle, böylesi bir sonuca ulaşılamamıştır. Ekonomik ve sosyal yapısını bağımsız temellerde geliştiremeyen ve giderek sömürüyü her alanda yaşamaya başlayan halkımız, sürekli olarak direnişi yükseltmiş ve her koşul altında dar kapsamlı ve yerel çapta da olsa dış istilacılara karşı başkaldırmıştır. Ancak bu başkaldırı ve direnişler, dönemin özelliklerine uygun örgütlülükten yoksun olduğundan sürekli bastırılmış ve bu isyanların başını çeken Kürt egemenleri ya katledilmiş, ya da uşaklaştırılmıştır. XX. yüzyıla kadar sayısız isyan ve ayaklanmaya tanık olan Kürdistan halkı, yine birçok katliamdan geçirilmiş ve başı sürekli ezilmiştir. Bu yüzyılın başlarında ülkemiz toprakları üzerinde hakimiyet sağlamak için savaş veren birçok emperyalist-sömürgeci güç içerisinde İngilizler, Fransızlar, İran ve Türk sömürgecileri belli oranda pay elde ederek Lozan antlaşması ile de 4 ayrı parçaya bölüştürmüşlerdir.

İkinci dünya savaşının ardından İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin gerileyip Irak ve Suriye'deki yönetimi işbirlikçilerine terkederek bölgeden çekilmelerinden sonra, ülkemizin Güneyinde kalan kısmı Arap egemen sınıflarının yönetimi altına girmiştir. Sosyal olarak tam bir ayrışmaya uğramayan bu alandaki halkımız, 1946'lardan itibaren ilkel milliyetçi feodal aşiret reislerinin önderliğinde Arap hakim sınıflarına karşı mücadeleye girişmişlerdir. Mücadeleye önderlik eden gücün programında formüle edilen otonomi istemi doğrultusunda süren bu savaşım, uzun yıllar devam etmiş ve önemli başarılar da sağlamıştır. Ancak proleter bir önderliğin ortaya çıkmaması ve Kürt hakim sınıflarının da bu mücadeleyi kendi ailesel ve aşiretsel çıkarlarına tabi kılmak istemeleri halkımızın kararlı savaşımının sonuca ulaşamamasını da beraberinde getirmiştir. Kürdistan'ın klasik feodal yapısını üstten dönüşümlerle değiştirmenin, halkın ulusal ve toplumsal emellerini çatışmaya yol açmadan bastırmanın en emin yolu olarak otonomi stratejisi benimsenmiştir. Bağımsızlık, feodallerin çıkarlarına ters düştüğünden onlar böylesi bir şeyi hedeflememiş ve bu parçadaki halkımızın güç ve mücadele enerjisini kendi çıkarları uğruna çarçur etmişlerdir. Nitekim 1975'lere kadar süren mücadele, önemli mevziler kazanmış olmasına rağmen, emperyalizmin güdümüne sokulmuş ve yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Doğu Kürdistan'daki mücadelenin de benzer özellikler taşıdığı söylenebilir. İkinci dünya savaşından sonra bu parçada verilen savaşım önemli sonuçlar doğurmuş ve 1946 yılında Mahabad Kürt Cumhuriyeti kurulmuştur. Ancak içte geri bir toplumsal yapıya dayanan bu hükümet kısa bir süre sonra dıştan sunulan Kızıl Ordu desteğinin çekilmesiyle yıkılmıştır. Bu tarihten itibaren kısmen de olsa sürdürülen mücadele Şahlığın yıkılmasına kadar fazla bir varlık gösterememiştir. Doğu Kürdistan'da meta ihracı temelinde cılız bir komprador kapitalizmi gelişmiş, eski toplumsal yapı cılız da olsa aşılmıştır. Yine Fars kapitalizminin Kürdistan'a tamamıyla hakim olamamasının yarattığı elverişli koşullardan yararlanarak belli bir seviyede ticaret burjuvazisi ve küçükburjuvazi de oluşmuştur. Sınırlı da olsa ortaya çıkan bu modern gelişmeler bu parçadaki mücadeleye daha ileri boyutlarda bir ivme kazandırabilecek niteliktedir.

Yine, Suriye'nin egemenliği altında bulunan Kürdistan parçasında da yoğun bir şekilde modern sınıflar oluşmakta ve sosyal yapı gelişmektedir. Bu gelişmeye bağlı olarak ortaya çıkan küçük-burjuvazinin sınıf karakterini temsil eden yurtsever hareketler özellikle de Güney Kürdistan'daki gelişmelerin paralelinde çalışmalarını yürütmektedir. Fakat 15 Ağustos atılımından sonra bu alanda Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun etkisi yaşanmaktadır. Örgütlerin tersine halkın yurtsever duyguları, bu mücadeleye destek sağlamalarına yol açmaktadır. Böylece bu parça esas olarak oynaması gereken işlevine de kavuşmaktadır.

Dört ayrı parçaya bölünen ve değişik sömürgeci güçlerin egemenliği altında bulunan ülkemiz Kürdistan'da her parçanın kendine has sosyal ve siyasal özellikler taşıdığı gerçeğini daha baştan belirtmek gerekir. Devrimci mücadeleler gelişirken oluşturacağı örgütsel yapıyı, uygulandığı alanın sosyo-ekonomik yapısına göre kurarlar. Bu evrensel ve toplumsal bir kural olduğundan ülkemizin somutuna indirgememiz de kaçınılmazdır.

Bugün her parçada da çeşitli özellik ve boyutlarda geliştirilen bir mücadeleden sözetmek mümkündür. Aslında ulusal çapta (her dört parçayı kapsayan) halkımızı örgütleyip ayağa kaldıracak bir mücadele geliştirebilmek imkanına sahip olamamamız, savaşımımızın önüne ciddi zorluk ve engeller çıkarmaktadır. Bu zorlukları da hesaba katan UKC'miz, en doğru çözüm yolu olan **her parçadaki mücadele o parçadaki halkımızın doğru-devrimci önderliği tarafından geliştirilecektir,** ilkesini benimsemektedir. Bu önderlik günümüzde Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselttiği savaşımıyla diğer parçalardaki halkımızın mücadelesine de ışık tutmakta, onların varolan ilkel-milliyetçi ve küçük-burjuva reformist örgütlerin yarattığı olumsuz ortamdan kurtulma-

larına olanak yaratmaktadır. Diğer parçalarda bulunan halkımızdan büyük ilgi ve yakınlık gören ulusal kurtuluş mücadelemiz, önüne koyduğu Bağımsız, Birleşik Demokratik Kürdistan hedefine ulaşmak için ilk adımlarını atmış bulunmaktadır.

Diğer parçalardaki mücadeleyi koşulsuz destekleme ve onlardan da en baş desteği alma ilkesini benimseyen UKM'miz, her parçada gelişecek olan doğru-devrimci hareketin ancak o alanın objektif koşullarının ürünü olabileceğini belirtmekte ve bu hareketlerin de o parçadaki halkımızın öz gücüne dayanarak yükselebileceğini kabul etmektedir. Bu tarzda bir gelişme sağlandığında zaferin kaçınılmaz olduğunu ve her parçada yükselen mücadele sonucunda bağımsızlığın sağlanarak ulusal bütünlüğün kurulabileceğini savunan Cephemiz, Ulusal Bağımsızlığı savunmayan ve proleter önderlik düzeyine ulaşmayan hiç bir gücün ülkemiz koşullarında zafer kazanamayacağını da belirtmektedir. Kürdistan tarihi boyunca yaşanan pratik ise bu gerçekliği kanıtlamış bulunmaktadır.

2)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketleri arasında, her parçadaki hareketin genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temelinde en sıkı dayanışmadan yana olmak, bunun için aktif çaba harcamak.

Ülkemizin her parçasında ayrı sosyo-ekonomik temele dayalı olarak gelişecek olan Ulusal bağımsızlıkçı hareketler, aralarındaki ayrı bir takım özelliklere rağmen ortak hedefe varmak için benimsedikleri stratejiye bağlı olarak kendi aralarında oldukça sıkı bir bağ oluşturmak zorundadırlar. Bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadeleyi yükselten bu önderlik, etkisini diğer parçalarda da gösterecek ve koşullar olgunlaştıkça halkımız, savaşımına önderlik edecek gücü yaratacaktır. Her parçadaki ulusal kurtuluşçu önderlik arasındaki ilişki ise sözkonusu güçlerin genel içerisinde sahip olduğu yer ve oynadığı rolün seviyesine uygun tarzda kurulmalıdır.

Ulusal Kurtuluş Cephemiz, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen mücadelemizin ülkemizin geneli açısında taşıdığı önemin bilincinde olarak hareket etmekte ve bağımsızlığı savunan halkımızın düşmanlarına karşı aktif savaşım içerisinde bulunan her gücü sonuna kadar desteklemektedir. Ulusal bütünlüğümüzün sağlanması için ilk adımları oluşturan bu temeldeki dayanışmayı sağlamak ise Cephemizin temel görevlerinden birisidir. Mücadelemizin önderliği stratejik ittifak güçlerini belirlerken bu güçleri en baş dayanağımız ve müttefiğimiz olarak belirtmiş, halkımızın temel istemi olan birlik ve bütünlüğe ne kadar sahip çıktığını ve bu uğurda harcadığı çabaları da pratiğiyle göstermiştir. Cephemiz de kurulduğu günden bu yana, ilkeleri doğrultusunda yürüttüğü çalışmalarıyla halkımızın birlik ve bütünlüğüne ilişkin yaklaşımını ortaya koymakta ve yoğun bir faaliyetlilik göstermektedir. Asıl mücadele alanımız olan Kuzey-Batı Kürdistan'da yükseltilen savaşımızın yankısını diğer parçalarda da bulması ve giderek ortak bir savaşım haline gelmesi için de Cephemiz ERNK, tüm halkımıza yürümesi gereken yolu göstermektedir.

3)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketlerinin, egemenliğinde bulundukları ülkenin devrimci-demokratik halk güçleriyle – ulusal bağımsızlık özgürlük ve her alanda hak eşitliği ilkesine bağlı olarak– emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı ortak bir mücadele cephesi içinde bulunmalarından yana olmak.

Klasik bir sömürge olan ülkemizin bağımsızlığına ulaşabilmek için, yükselttiğimiz ulusal kurtuluş savaşı, dünya devrimci hareketlerinden kopuk olmadığı gibi dünya halklarının ortak çıkarlarını savunmakta ve bu yüzden de kendisini ilerici-demokrat halk hareketleriyle dolaysız müttefik olarak kabul etmektedir. Ülkemize en yakın olan ve mücadelemize en fazla katkıyı yapacak olan halklar ise, ülkemizi sömürü sistemi içerisinde tutan, egemen ülke halklarıdır. Bu halklar en yakın müttefiğimiz oldukları gibi, mücadelemizden de olumlu yönden en fazla etkilenecekler-dir. Mücadelemizin önder gücü, bu ittifakın anlam ve önemini daha başından kavramış, çok yönlü engelleme ve olumsuzluklara rağmen ilk adımı bizzat kendi çabalarıyla atarak, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadele örgütü FKBDC'yi oluşturmuştur.

Bu örgüt, halklarımızın tarihinde birlik yolunda atılmış en çağdaş ve ciddi adımı oluşturduğundan, mutlaka işlevini yerine getirmeli ve programını hayata geçirmek için savaşımını başlatmalıdır. Cephemiz, bu tür güçbirliği ve ortak örgüt oluşturma çabalarını ulusal bağımsızlığımıza ve özgür demokratik bir düzene kavuşmak için oluşturulması kaçınılmaz olan örgütler olarak değerlendirmektedir. Bu tür girişimleri diğer parçalardaki güçlerin de mutlaka yapmaları gerektiğini belirten ERNK, her sömürgeci güce karşı bizzat o ülkenin halkı ve devrimci-demokratlarının desteğini alarak savaşıldığında zafere daha az zorluklar çekilerek ulaşılacağını da belirtmektedir. İşte bu anlayışla hareket edilmesini öngören Cephemiz, her parçadaki ulusal kurtuluşçu hareketin, yükselttiği savaşımında egemen ülke halkı ve devrimci-demokrat güçleriyle ortak mücadele cephesi içerisinde olunması gerektiğini vurgulamaktadır.

4)- Kürdistan ulusal sorununun çözümü, egemenliği altında yaşanılan ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarının stratejisine yakından bağlı olduğundan böyle bir çözümün gerçekleşmesi için özel çaba harcamak.

Ülkemizde geliştirdiğimiz bağımsızlık savaşının başarıya ulaşabilmesi için ihtiyaç duyduğu güçbirliği ve ittifaklar meselesinde temel sırayı alan sömürgeci ülkelerin halkı ve devrimci-demokratik hareketleriyle kurulacak olan ilişki ve dayanışma slogan düzeyinde anlaşılmamalıdır. Mücadelemizin sorun olmaktan çıkmasını kolaylaştıracak olan egemen ülkedeki siyasal ortamın biçimi önem arzetmektedir.

Bu ülke devrimci-demokratik güçleri açısından temel sorun olan ulusal sorunun çözümü de yine bu ilişki temelinde çözülebilecektir. Bu yüzden de sömürgeci ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarının kurulması için verilen mücadelelerin hızlandırılmasına ve en doğru devrimci ilkeler ışığında geliştirilmesine çalışmak, görev olarak benimsenmelidir. Şu bir gerçektir ki bugün ne Türkiye, ne Irak, ne de İran'da gerçek proleter önderlikler henüz doğmamış ve varolan sol güçler ise gerçek mücadele önderi olmaktan uzaktırlar. Tersine bu güçler, koyu bir şovenizmi temsil etmekte, halkımızın haklı savaşımına yaklaşımlarında ciddi yetmezlikler bulunmaktadır. Bu ülke-

lerde gerçek devrimci önderliklerin oluşturulması ve doğru temellerde bir mücadelenin yükseltilmesi halkımızın savaşımı açısından olumlu sonuçlar yaratacağı gibi, kurulacak olan halk iktidarları da ulusal sorunun erkenden ve en iyi tarzda çözümünü beraberinde getirecektir.

Tüm bu gelişmeleri dikkate alan ve ittifak politikasını en doğru ilkeler düzeyinde belirleyen Cephemiz, bu gerçekliğin ülkemizin her dört parçasındaki ulusal kurtuluş hareketleri için geçerli olan kaçınılmaz bir görev olduğunu da belirlemektedir.

5)– Bağımsız Birleşmiş ve Demokratik Kürdistan Devleti Sorunu, Kürdistan ve bölge halklarının devrimci mücadelelerinin çıkarlarına yakından bağlı olduğundan sorunu bu temelde çözmeye çalışmak.

Bölgemiz Ortadoğu'da en önemli konuma sahip olan sömürgeci ve emperyalizmin işbirlikçisi olan devletlere karşı yükselttiği savaşımı ile belirgin bir yere sahip olan halkımız, haklı mücadelesini yükseltirken, diğer bölge halklarının da aktif desteğini almakta gecikmeyecektir. Bölge devrimine önemli bir katkı olan ulusal bağımsızlık savaşımız, ülkemizin her parçasında ayrı ayrı zafere ulaşmakla kalmamalı, bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan yaratma hedefine uygun bir çözüme gidilmelidir. Cephemiz, mücadelemizin bölge açısından taşıdığı önemin bilincinde olarak hareket etmekte, bölge halklarının devrimci mücadelelerine daha fazla katkıda bulunabilmek için koşulları sonuna kadar zorlamaktan ve en olumlu çözümleri benimsemekten yana tavır takınmaktadır. Emperyalizmin en büyük darbeyi yiyeceği Ortadoğu sahasında böylesi hayati bir rol oynayacak olan ulusal bağımsızlık savaşımız, dünya devrimine ve halklarına karşı da enternasyonalist görevini en güçlü şekilde yapmış olacaktır.

6)– Başlıca görevi ulusal sorunun çözümü için gerekli yasa ve ilkeler belirlemek olan ve süreç içinde KUYM rolünü oynayacak olan Kürdistan Ulusal Kongresini toplamak,- günümüz koşullarında atılacak somut bir adım olup, böyle bir Kongrenin Kürdistan'ın tüm yurtsever güçlerini kapsayacak biçimde toplanması ve sürekli kılınması için üzerine düşeni yapmaya çalışmak.

Cephemiz, ülkemizin bağımsızlığına ulaşması için gerekli olan tüm girişimleri önüne görev olarak koymuş, pratik yönelimleriyle de bu amacına ulaşmaya çalışmaktadır. Özellikle de Kürdistan'ın bütünlüğü ve tüm halkımızın ortak hedefe yöneltilmesi hususunda ciddi çabalar harcayan ERNK, her dört parçada mevcut konumlarıyla faaliyet sürdüren tüm örgüt, kuruluş ve tek tek kişilere varana kadar tüm çevreleri kapsayacak genişlikte bir Ulusal Kongrenin toplanması için faaliyetlerini sürdürmektedir. Bazı çevrelerin bu yönlü bir birliği engelleme ve yeniden iç çatışmaları başlatmak amacıyla giriştiği komplo ve tuzaklara rağmen, en uygun taktik ve politik yönelim içerisinde bulunan Cephemiz, halkımızın çıkarları uğruna hiçbir fedakarlıktan da kaçınmayacaktır.

Süreç içerisinde KUYM (Kürdistan Ulusal Yürütme Meclisi) rolünü oynayabilecek ve yüzyıllardır halkımızın en büyük özlemi olan birlik sorununa böylesi güçlü bir çözümü dayatacak olan Ulusal Kongrenin toplanması ve ulusal sorunun çözümünü daha da kolaylaştıracak yasa ve ilkelerin çıkarılmasının sağlanması için tüm gücüyle çalışan ERNK, daha şimdiden her dört parçada bulunan halkımızın saygınlığını kazanmış bulunmaktadır. Cephemiz ve KUKM'nin önder gücünün bu çabaları önünde engel olmak isteyen bazı güçler ve çevreler ise en kısa süre içerisinde tecrit ve teşhir olmaktan kurtulamayacaklardır.

D)– Ortadoğu ve Uluslararası İlişkiler İçin:

I. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin Ortadoğu'da yeniden kurup geliştirdiği karşı-devrimci bloka karşı, ulusal demokratik halk güçlerinin devrimci-ilerici blokundan yana olmak. Bunun için:

1)– Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimini, Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası olarak görmek ve bu rolüne uygun bir konuma getirmek.

Ülkemizin bölgenin stratejik ve coğrafi konumu içerisinde kilit bir yere sahip olması ve birden fazla gerici-sömürgeci devlete karşı savaşım içinde bulunması, devrimimizin Ortadoğu'daki rolü ve önemini daha da arttıran etkenler durumundadır. Öyleki Kürdistan adeta bölgemizdeki sorunlar yumağının temel düğümü haline gelmiştir. Kürdistan, dört parçaya bölündüğü, her parçada milli baskının en yoğun tarzda uygulandığı ve feodalizmin zorla yaşatılmaya çalışıldığı bir ülke olması nedeniyle Ortadoğu'daki gericiliğin en önemli kaynaklarından biri durumundadır. Komşu halkların devrimci mücadelelerinin hızlı gelişmeyişinin nedenlerinden biri de ülkemizin bu konumudur diyebiliriz. Ülkemizde sömürgeciliğin yok edilmesi ve bölge gericiliğine bu yönlü güçlü bir darbenin vurulmasıyla birlikte, diğer bölge halklarının devrimci mücadelesine ivme kazandırılacağı açık bir gerçekliktir.

Kürdistan'ın bağımlılık altında tutulmasından kaynaklanan gericilik, şovenizm ve sosyal-şovenizmle komşu halkların mücadelesini zehirlerken, feodalizmi zorla ayakta tutmaya çalışarak, burjuva, küçük-burjuva reformist ve teslimiyetçi düşüncelerle de Kürdistan halkının mücadelesini zehirlemektedir. Bağımsızlık zincirinin parçalanması, en azından bu doğrultuda bir mücadelenin geliştirilmesi, başta Kürdistan halkının olmak üzere bölge halklarının da mücadelesini hızlandıracaktır. Bu konumuyla Ortadoğu halk devrimlerinin önemli bir parçası olan Kürdistan Devrimi, proletarya önderliğindeki Ortadoğu halk devrimlerinin anahtarı rolünü oynayacaktır.

Emperyalizmin ve bölge gericiliğinin ağırlaşan ekonomik ve siyasi bunalımı bölgemizi sarmakta, gericiliği temellerinden sarsmaktadır. Devrimci gelişmeler için koşullar oldukça elverişlidir. Bölge halkları kendi devrimci önderliklerini yarattıkları oranda kurtuluşa gidebilecek, yüzyıllardır süren baskı ve esaret altından kalkabileceklerdir. Ülkemizde geliştirdiğimiz savaşımımızla bölge halklarına en güçlü desteği sunduğumuzu söyleyebiliriz. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonraki süreçte de bölge-

deki sorunların çözümüne katkıda bulunacak olan mücadelemiz, emperyalizme, siyonizme ve bölge gericiliğinin başını çeken Türk, Arap ve Fars sömürgeciliğine darbe vurarak bu rolünü gerçekleştirecektir.

Cephemiz ERNK, halkımızın en yakın müttefik güçleri olarak benimsediği bölge halklarıyla en sıkı dayanışmadan yana olduğunu ve bölgedeki tüm ilerici-demokrat güçlerle sıkı bir ilişki kurulmasını sağlamak ve emperyalizmin bölgede oluşturmak istediği gerici bloğa karşı bölge ilericiliğinin ortak cephesini oluşturmak için yoğun çaba harcayacak, bölge halklarının Kürdistan halkından beklediği başarılı atılımları mutlaka gerçekleştirecektir. Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesi karşılaştığı zorluk ve engellere rağmen bu rolünü mutlaka oynayacaktır.

2)– Başta Filistin devrimi olmak üzere, tüm Arap ve diğer Ortadoğu ülkelerinin ulusal demokratik güçleriyle –halkların bağımsızlık, özgürlük ve ulusal eşitliği temelinde– birlikten yana olmak, bu amaçla tüm güçlerle aktif devrimci çaba harcamak.

Bölgemiz koşullarında halkların mücadelelerine önderlik eden proleter önderlikler henüz yaratılamamışsa da emperyalizme karşı, halkların ilerici taleplerini temsil eden bir çok ilerici-radikal güç ortaya çıkmış ve önemli boyutlara varan mücadeleler içerisine girmiş bulunmaktadırlar. Bunlardan Filistin devrimi 1982'de askeri yönden önemli darbe almış olsa da siyasal önemini korumakta, mücadelemizin önemli bir ittifak gücü olmaya devam etmektedir. Diğer bölge radikal güçleriyle de belirli ilkeler çerçevesinde ilişki ve dayanışmasını sürdürmekten yana olan Kürdistan devrimci mücadelemiz, halkların bağımsızlığının, özgürlüğünün ve ulusal eşitliğinin savunulması ilkesini benimseyerek tüm bölge ilerici güçleriyle birlik oluşturma çabalarını sürdürmektedir.

Cephemiz, siyasal ilke ve hedefleri içerisine aldığı bu birlik ve dayanışma çabasını sonuna kadar sürdürecek, bölge devrimi içerisinde mevcut konumuyla etkin olan, ulusal demokratik güçlerle birlikten yana olduğunu pratik çalışmalarıyla kanıtlamaya devam edecektir. Oluşturulmaya çalışılan gerici cephe ve paktların etkisiz kılınması ve bölgede temelleri sarsılan emperyalizme nihai darbenin vurulabilmesi için tüm olanaklarını seferber ederek ve her fırsattan yararlanarak, güçlü bir politik yönelim içerisinde bulunacaktır.

Bazı sosyal-şoven, ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist güçlerin halkımızın öncü gücünün bölge halkları ve ilerici-demokratik güçleriyle kurmak istediği sıcak bağları koparma çabalarına ve her türlü yalan-demogoji ve iftiraya rağmen bugün bu yönlü önemli adımlar atılabilmiştir. Atılan bu adımların daha da güçlendirilerek pratikte sonuçlar ortaya çıkarılabilmesi için faaliyetlerini sürdüren Cephemiz, kurduğu her ilişkiyi maddi bir güce dönüştürmeyi başardığı oranda bölge devrimine de en büyük katkıyı yapmış olacağı inancındadır.

II. Kürdistan ulusal kurtuluş devrimi, dünya sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimlerinin bir parçası olup, sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve demokratik güçlerle ulusal kurtuluş güçlerinin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış doğrultusundaki mücadeleleriyle aktif dayanışma ve ittifak içinde olmak.

Klasik sömürgeci statüsünde olan ülkemiz Kürdistan'da ortaya çıkan ulusal kurtuluş hareketi, dünya proletaryası ve ezilen halklarının biricik kurtuluş ideolojisi olan Marksizm-Leninizmin ışığında ülke somutumuza uygun siyasal hattı belirlemiş ve bugün mücadelesini başarıyla ilerletmektedir.

Gerek bölgemiz Ortadoğu'da oynayacağı rol, gerekse de dünya devrimine sunacağı katkıların nasıl bir öneme sahip olduğunu iyi bilen devrimci öncü, dünya sosyalist hareketinden ve Marksizmden sapma biçiminde ortaya çıkan bir çok akım ve yönelimin yoğunluk kazandığı bir dönemde, Marksizme sıkı sıkı sarılarak, her türlü sapma anlayışa karşı çıkarak mücadelesini yükseltmekte, dünya halklarının ortak davasına en güçlü katkıyı sunmaya çalışmaktadır. Emperyalizme, sömürgeciliğe ve gericiliğe karşı mücadele vermiş ve hala vermekte olan diğer dünya halklarının tecrübe ve deneyimlerinden de yararlanarak, onların kazanımlarına sonuna kadar sahip çıkarak savaşımını yükselten halkımız, Türk, Arap ve Fars sömürgeciliğine vurduğu darbe ile en güçlü enternasyonalist dayanışmasını da göstermektedir.

Cephemiz ERNK, Kürdistan devriminin dünya devriminin önemli bir parçası olduğu inancıyla hareket etmekte ve temel müttefiğimiz olan dünya sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketleri, işçi sınıfı ve demokratik güçleriyle sıkı bir dayanışmadan yana olduğunu belirtmektedir. Tüm bu güçlerin yükselttiği mücadeleleri de sonuna kadar destekleyeceğini belirten Cephemiz, halkımızın en doğal hakkı olan enternasyonlist dayanışmayı da yine aynı güçlerden beklemektedir.

–Bitti–

Impressum:
N. UGUS
"Berxwedan"
Bank Str. 69
4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi
Berxwedan
Bank str. 69
4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.- dkr.
Avusturya	12.- s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.- hfl.
Belçika	40.- bfr.
Norveç	4.- nkr.
Fransa	4.- ff.
İsviçre	1.50 sfr.
İsveç	4.- skr.

Halkımızın Direniş Duvarına Çarpan...

Baştarafı Syf: 1'de

Daha içeri buyur etmeden kontr-gerilla timi, hızlı bir dalış yapar. Hiçbir şey anlamayan ev kadını, kim olduklarını ve niçin geldiklerini sorar. Bunun üzerine bir MİT elemanı *"Biz Apocuyuz, dağda çok kar var. Dışarda barınamıyoruz. Bizi, kış geçene kadar evde saklıyacaksın"* der. Durumdan iyice şüphelenmeye başlayan ev kadını, hergün askerlerin baskın yaptığı, ihbarcıların kontrol altında tuttuğu bir eve devrimcilerin böyle günlerce kalmak için gelemeyeceklerini çok iyi bildiğinden, bunun mümkün olmadığını ve evinden hemen çıkıp gitmelerini ister. Zaten tutum ve davranışları da bunların devrimcilerle ilişkisi olmadığını ortaya koymaktaydı. İşlerin birden ters gittiğini ve istediklerini alamayacaklarını anlayan kontr-gerilla timi, saldırganlaşarak kadını zorlamaya başlarlar. Bunun üzerine kafasındaki tüm şüpheleri silen kadın bunların devrimci olmadığına kesin kanaat getirir ve sahip çıkamayacağını belirtir.

Bu kez yine bir taktiğe başvuran kontr-gerilla timi, kadına sarkıntılık ederek, yaptıkları bu alçaklığı devrimcilere yükleme planlarını uygulamaya koyarlar. Daha önceleri Ağrı dağında, Çatak'da ve başka yerlerde denenen bu yöntemi bu kez burada uygulamak isterler. Kadına sarkıntılık ederek adi hakaretlerde bulunan alçak faşistler, bir yandan da sürekli olarak *"Biz Apocuyuz, bize sahip çıkmasan sana ne yapacağımızı çok iyi bilirsin"* diyerek suçu devrimcilere yıkmaya çalışmışlardır.

Kontr-gerilla timinin işi azıttığını ve saldırganlaştığını gören ev kadını bitişik evde oturan kaynına seslenerek, gelmesini ister. Durumu olduğu gibi ona da aktarır. Bunun üzerine kaynı da evi terketmezlerse, köyün bekçisine haber vererek, karakola gideceklerini söyler. Kontr-gerilla birliğinin jandarmadan korkar yanı yoktur. Ama planlarının bozulmasını da bir türlü içlerine sindiremediklerinden kendi bildiklerinde diretirler. Bunun üzerine, bekçiye haber veren köylü onunla birlikte karakola gitmek için çıkar.

Evde bulunan kontr-gerillalar, karakola gidiyorum diye uzaklaşan bekçi ile köylünün karakola değil de, gidip Apoculara haber vermesi karşısında durumlarının kötü olacağını bildiğinden, köyün çıkışında pusu kuran diğer time haber vererek, "iki terörist kaçıyor, bunlar Apocudur" diyerek öldürülmelerini isterler. Bunun üzerine bekçi ile köylü üzerine yaylım ateşi açarlar. İlk ateşte köylü aldığı kurşun yaralarıyla düşerken, bekçi mevziye yatar. Mevziden köy bekçisi olduğunu söyler. Devrimcilerin yurtsever olduğunu bildiği köy bekçisi kendisini tanıtınca, eğer devrimcilerse, ateşe devam etmeyeceklerini düşünerek, kendisini birkaç kez daha tanıtır. Ama karşılık olarak, sürekli ateş edildiğini görünce, bunların sömürgeci birlikler olduğunu ve eve gelenlerle işbirliği içinde olduğunu kavrar. Bunun üzerine kendi mevzisinide düzelten bekçi, karşılık vermeye başlar. Çatışma bir hayli uzun sürer. Köydeki kontr-gerilla timinin de çatışmaya katılması ile iki ateş arasında kalan köy bekçisi, attığı isabetli atışlarla 5 sömürgeci faşisti imha ederken, bir çoğunu da yaralamıştır. Aldığı kurşun yaralarının ağır olması ve sürekli kan kaybetmesi sonucu bekçi de yaşamını yitirir.

Olayı basına daha değişik bir tarzda yansıtan sömürgeciler, hemen üzerini kapatırken, yaptıkları alçaklığı da gizlemeye çalışmaktadırlar. Fakat burada da açık olarak görüldüğü gibi, artık halk sömürgecilerin sahtekarlığını çok iyi görmekte ve çevirdikleri oyunları yutmamaktadır. Bizzat yurtseverlerin karşı koyuşlarıyla daha da fazla darbelenmektedirler. HRK güçleri ile ilişki içinde bulunan yurtsever köylü ile bekçinin karşı koyuşları ve sömürgecilere ağır darbe vurmaları halkımızın da düşmana karşı her yönlü savaştığını, ve bu savaşta onların da yer aldığını göstermektedir.

★ ★ ★

Terörist SAPO'nun Gerçek Yüzü...

Baştarafı Syf: 9'da

PKK'ye yıkılacaktı, fakat gerçek komplocuları daha iyi tanıdım" diyerek oynanmak istenen oyunun iç yüzünü açığa çıkarmıştır.

Halkımıza karşı işlediği suçlara yenilerini ekleyen terörist İsveç hükümeti ve SÄPO, kamuoyundan artan tepkiler sonucu katili göstermelik de olsa, tutukladığını açıklamıştır. Daha önce ve yaşanan bu son olay, gerçek teröristlerin yüzünü bir kez daha açığa çıkarmıştır. Bir haine sahip çıkma temelinde koparılan fırtınaların altında yatan nedenlerin neler olduğu böylece daha iyi görülmeye başlandı.

Peşeng adlı katiller güruhunun geçmişte, Sami Abdurrahman, KUK-SE, IKP ve UDG işbirliğinde düzenlediği komplolara bir yenisi, bu kez SÄPO'-nun işbirliğinde gündeme sokuldu. Böylece yeni işbirlikçiler eliyle daha değişik alanlarda gündeme koyulan provakasyonlarla, ulusal kurtuluş savaşçılarına karşı katliamlara girişmektedirler.

Halkımız bu katiller güruhundan işledikleri suçların hesabını soracaktır. Bu katiller güruhu, efendileri ile birlikte işledikleri tüm suçların birer birer hesabını vereceklerdir. Halkımızın en değerli evlatlarına ve yurtseverlere karşı işlenen hiç bir suç cezasız kalmayacaktır.

Bu komplocu, provakatör güçlerin açığa çıkan yüzlerinin teşhir edilmesi bugün daha da önem kazanmaktadır. TC ile anlaşarak işbirlikçilerini yurtseverlerin üzerine saldırtan komplocu İsveç hükümeti ve uşaklarının halkımıza ve öncü gücüne karşı nasıl bir saldırganlık içinde bulunduğu bugün daha iyi görülmektedir. SÄPO işi saldırganlığa vardırarak, yurtseverleri tehdit altında tutmak istemektedir. Fakat bugüne kadar, uygulamak istediği tüm komplolarda olduğu gibi, bu oyunları da halkımızın geliştirdiği ulusal direniş savaşının yükselmesiyle boşa çıkmaya mahkumdur.

Katiller güruhuna ve efendilerine bir kez daha sesleniyoruz: Halkımızın kanına elinizi bulamaktan vazgeçin. Bu tür alçakça yöntemlerle bir yere varamazsınız. İşlediğiniz suçları gizlemeniz mümkün değildir. Takke düşmüş ve kel görünmüştür. Ne ile örtmeye çalışırsanız çalışın, terörist SAPO ve işbirlikçi Kürt hainlerinin yüzünü gizleyemezsiniz. Teşhir ve tecrit olmanızın önüne geçemezsiniz.

***Halkımıza Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır!**

***Hiçbir Şey Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinden Daha Değerli Değildir!**

Partimiz PKK ve Parti Önderimiz...

Baştarafı Syf: 19'da

gücün bileğini bükemediği bir önderliğe sahip olmanın gururunu, sevincini yaşıyor.

İşte bu nedenledir ki düşman, en değerli varlığımızdan birine yönelerek, O'nun şahsında PKK ve halkımıza karşı bir savaş açmış, yürüttüğü propagandalarda oklarını O'na yöneltmiştir.

Avrupa'da tam da ülke mücadelemize daha aktif bir desteğin sunulması için çalışmaların yoğunlaştırıldığı "ERNK'yi Destekleme Kampanyası"nın ilan edildiği bir dönemde, başta Milliyet gazetesi olmak üzere, bu karşı-devrimci blokun sahte resim ve yalanlarla süslü "lüks yaşam" hikayesine hız vermesi boş değildir. Onlar, kendi yaşam tarzı ve ahlak felsefelerini ortaya koymaktan başka bir işe yaramayan, bu tür yalanlarıyla halkımızın PKK'ye olan inanç ve bağlılığını yıpratabileceklerini, sunduğu desteği azaltabileceklerini zannetmektedirler.

Ancak, halkımız geçmişte olduğu gibi günümüzde de, düşmanın bu tür yöntemlerine en kahredici cevabı vermesini bilecek, her türlü karalama ve demogoji çabaları, sahiplerinin suratındaki maskelerin yırtılmasıyla sonuçlanacaktır.

Bu dönemde, direkt Türk cuntasının izah etmeye çalıştığımız bu saldırılarına paralel olarak, yine bir takım provakatörlerin sahneye çıkıp, provakatör rollerini oynamaya çalıştıkları görülmektedir. Halkımızın PKK etrafında giderek artan eylemliliği ve yoğunlaşan desteği karşısında, efendilerine karşı can borçlarını ödemek isteyen provakatörler, yayınladıkları bildirilerde, özellikle şehit, tutuklu ve halen mücadele içinde olan arkadaşların aile ve akraba çevrelerini provake ederek, PKK'ye karşı düşman hale getirmeye özel çaba sarfediyorlar. Semir provakatörünün kullandığı ve sonunda başında parçalanan bu eskimiş saldırı silahı da, kitlemizin politik uyanıklık ve direniş duvarına çarpılarak parçalanacak, ellerini devrimci kanına bulayan ve ortalığı bulanıklaştırıp kendilerini gizlemeye çalışan provakatörler, halkımızın hesap sorucu kin ve öfkesinden gereken nasiplerini alacaklardır.

O halde, günümüzde yoğunlaştırılan ulusal kurtuluşçu faaliyetlerimizi zayıflatmayı amaçlayan bütün bu saldırılara karşı, PKK'nin engel tanımayan direniş bayrağı altında toplanalım ve önümüze koyduğumuz görevleri en güçlü şekilde hayata geçirerek, düşmanı bir kez daha kahredelim.

PARTİLİ KADRO VE SEMPATİZANLAR!

Yoğunlaşan bu saldırı ortamında, Partimizin çizgisini özümseme ve hayata bütün yönleriyle uygulama görevi daha da büyük bir öneme sahiptir. Düşman en büyük yalan ve demogojilerle süslü hiç bir kural ve ahlak felsefesine uymayan çok iğrenç ve alçak bir tarzda savaşıyor. Bu savaşında elindeki bütün teknik imkanları, propaganda malzemelerini ve uşağı tasfiyeci-provakatör çevre ve kişileri harekete geçiriyor. Ve gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında mücadelemizin yeni atılımlarını zayıflatmayı, etkisiz kılmayı hedefliyor. Avrupa'da tam da "ERNK'yi Destekleme Kampanyası" döneminde karşı-devrimci propagandanın yoğunlaştırılması, kitlemiz üzerinde oynanmaya çalışılması, Milliyet'ten, provakasyon bildirilerine kadar birçok yazılı paçavranın piyasaya sunulması, bunu açıkça ortaya koymaktadır. O halde, bütün bu karşı-devrimci saldırılara **"psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma kampanyalarına"** karşı politik bilincimizi geliştirerek, kitle çalışmalarını daha da hızlandırarak yoğun bir ajitasyon-propaganda seferberliğine girişerek; hertürlü saldırı, engelin üzerine devrimci intikam ruhuyla yürüyerek, çalışmalarımızı zaferle taçlandırmak en kutsal görevimizdir.

Şanlı UKM'miz ve Yunanistan Halkı...

Baştarafı Syf: 3'te

kart, afiş, pullar ve diğer tanıtıcı resimlerle zengin bir pano oluşturduk. Mücadelemizi tanıtıcı konuşma ve yayınların dağıtımıyla yoğun bir propaganda çalışması yaptık. Ülkemizdeki sosyal yaşam ve HRK birliklerinin savaşımıyla ilgili olarak hazırladığımız sergiler de büyük bir ilgi gördü. Politekniği ziyarete gelen hemen her insan masalarımızı ve sergilerimizi de ilgiyle izleyip yayın ve bildirilerimizi aldılar.

Yürüyüş günü bizde kortejimizi düzenleyerek aktif şekilde eyleme katıldık. En başta ulusal önder Abdullah ÖCALAN'ın resmi, Cephe bayrağı, Politeknik olaylarıyla ilgili pankart, FKBDC'nin pankartı sırasıyla dizilerek hareket edildi. Kortejin yanısıra görevli arkadaşlarımız sürekli bildiri ve yayın dağıttılar. Türkçe, Kürtçe ve Yunanca sloganları oldukça gür sesle ve disiplinli bir şekilde haykırmamız izleyenlerin beğenisini kazandı. Yürüyüşün sonuna kadar kortejimiz her geçtiği yerde coşkun alkışlarla izlendi. Attığımız sloganlara kenardaki kalabalık kitleler de eşlik ederek mücadelemizin yanında yer aldıklarını gösterdiler. Miting alanında her grubun eylemini sonuçlandırıp dağılmasına karşın bizler hemen dağılmadık ve hep birlikte kollarımız havada yumruklarımız sıkılı vaziyette tüm devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuna geçtik. Eylemi bu tarzda sonuçlandırmamız Yunan halkının tüm dikkatlerini bir kez daha üzerimize çekti ve coşkun alkışlarla uğurlandık.

Yunan halkının mücadelemize bu kadar yakın ilgi ve destek göstermesi, sempatisini açıkça belli etmesi, Türk sosyal-şovenlerinin ve Kürt küçük-burjuvalarının da dikkatini çekti. Çoğu hayretlerini gizleyemediler. Dağıttığımız binlerce bildiri, yüzlerce yayın organı ve topladığımız onbinlerce Dragmi miktarındaki bağış bu çevreleri büyük bir şaşkınlığa soktu. Ertesi günkü günlük gazetelerin tümünde de bizden bahsedilmesi ve ulusal önderimizin resminin bazı gazetlerde verilmesi bunların şaşkınlığını doruğa çıkardı.

Bugün Yunan halkı bu sözde solculara şunu sormaktadır: "PKK savaşıyor ve sömürgecilere hergün daha güçlü darbeler vuruyor. Siz neden savaşmıyorsunuz ve yıllarca buralarda olduğunuz halde birşey yapamıyorsunuz" Bu soru karşısında sıkışan bu güçler, "biz de Kürt halkının mücadelesini destekliyoruz" diyerek açıktan yalan söylemektedirler.

Gerek bu eylem boyunca, gerekse de değişik dönemlerde bu alanda hareketimize karşı girişilen birçok provakasyonu ise buraya aktarmadık. Ancak halkımız ve Partimiz bu tür oyunlara karşı uyanık davranarak hepsini boşa çakarmayı başarmış, bundan sonrada başaracaktır.

***Hiçbir Güç Dünya Halklarının Mücadelemize Olan Sempatisini Engelleyemez!**

Yunanistan'dan PKK Sempatizanları

5 Avrupa Ülkesinden Faşist Cuntaya...

Baştarafı Syf: 10'da

lerini tüm dünyaya duyurmaları, başta Avrupa ülkelerindeki demokrat-ilerici çevreleri olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde de tepki ve protesto seslerinin yükseltilmesini sağladı. Avrupa alanında bulunan Kürdistanlıların da girişimleri ve yoğun eylemleriyle tüm dikkatler Kürdistan ve Türkiye'ye çevrilebildi. Diyarbakır zindanlarındaki katliamların ortava cıkmasından sonra da insan hakları komisyonu, uluslararası af örgütü ve diğer uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye karşı tavır aldılar. 1 Temmuz 1982'de Strasburg'daki Avrupa insan hakları komisyonunda Türkiye'ye karşı, 5 Avrupa ülkesi bir dava açtılar. Hollanda, Fransa, Danimarka, İsveç ve Norveç tarafından yapılan bu şikayet üzerine girişimler başlatan insan hakları komisyonu bir çok heyeti de Türkiye ve Kürdistan'a göndermiş ve yoğun bir baskı ve işkence ortamının yaşandığını belgelerle de kanıtlamıştı.

Fakat bu girişimlerin yoğunlaştığı dönemde madalyonun diğer yüzünü de Avrupa emperyalistlerinin Türkiye ve Kürdistan üzerindeki hesapları ve bu alanı kendi çıkarlarının hizmetine nasıl daha iyi koşabilecekleri oluşturmaktaydı. Bu ülkeler, politikalarını dayandırdıkları ilkeler doğrultusunda görünüşte de olsa faşizme ve katı yönetim tarzına karşı çıkmakta, bu tarz bir yönetimin kendi çıkarlarını zedeleyeceğinden duydukları korkuyu dile getirmekteydiler. Türkiyeli ve Kürdistanlı sol güçlerin önemli bir kısmını kendi denetimlerine almayı başaran, bu yönetimler, en önemli güç olarak gördükleri PKK'yi de aynı rotaya çekmeye çalışmakta, Avrupa alanına taşırabilmek için yoğun çaba sarfetmekteydiler. Bunu başardıkları oranda Türkiye üzerinde etkinlik kurabilecek, bu alandaki egemenliklerini uzun süre yaşatabileceklerdi. Ancak bu güçlerin yaptıkları hesaplar tutmadı. PKK, direnişçi ideolojisinden vazgeçmeyerek, hazırlıklarını tamamladı ve II. Kongresinde, ülkede mücadeleyi başlatma kararını alarak çalışmalarını bu yönlü hızlandırdı. Ülke zemininde yürütülen faaliyet ve hazırlıklar da belli bir seviyeye getirildikten sonra 15 Ağustos 1984'te gerçekleştirilen güçlü eylemlerle uzun süreli halk savaşının ilk adımları atılmış oldu.

15 Ağustos Atılımı Türkiyeli ve Kürdistanlı "sol" güçlerin hesaplarını bozan, onların Avrupa alanında yaşamlarını daha uzun süre idame etmelerine engel olan bir atılım olmakla kalmadı; aynı zamanda Avrupa sosyal-demokrasisinin de hazırlık ve girişimlerine önemli bir darbe oldu.

Emperyalist ülkelerin bölgemiz üzerinde yaptıkları hesaplara göre genelde bu beş ülkenin özelde ise İsveç'in payına düşen Kürdistan; Türkiyeli ve Kürdistanlı "sol" güçlerin de aktif desteği alınarak ve Türk yönetimi de daha ılımlı bir biçime kavuşturularak sorun olmaktan çıkarılacak, bazı ekonomik ve kültürel imkanlar da sağlanarak çözüm tamamlanacaktı. Bu hedefe ulaşmak için ilk adım atıldı ve cunta göstermelik seçimleri yapıp, sahte siyasal partileri kurdurduktan sonra "demokrasi"ye geçtiğini açıkladı. Başlangıçta halka zorla onaylattırılan faşist anayasa çerçevesinde kurulan partiler bir yandan cuntanın onayıyla içte çalışmalarını başlatırken bir yandan da dışa açılmaya ve komuoyuna, Türkiye'ye "demokrasi"nin geldiğini kanıtlamaya uğraştılar.

Faşist cuntanın icazeti ile sağ ve sol görünümlü olarak ortaya çıkan bu partiler, en başta da Avrupa sosyal-demokrasisinin tasvibini kazanarak meşrulaşmaya çalıştılar. Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci-demokratik mücadelesi önünde ciddi bir engel olan tasfiyeci sol güçler de bu partilerin kurulması üzerine yeniden Türkiye'ye dönme ve serbest hareket ederek, parlamenter ve sendikal mücadele verme hayallerine kapıldılar. Türk devletinin bunlara yönelik politikasında önemli oranda yumuşama göstermesi ise umutlarının daha da artmasına neden oldu.

Avrupa sosyal-demokrasisinin Türkiye için planladığı politikalarını hayata geçirme olanakları doğmuştu. Türk devleti bir yandan dış ilişkilerine yoğunluk kazandırırken, bir yanda da içte burjuvazinin katmanları ve "sol" çevrelerle olan ilişkilerine biçim vermeyi başarmıştı. Görünüşte sağlanan bu değişiklikleri kendilerine gerekçe olarak gösteren 5 Avrupa ülkesi de Türkiye'yi insan hakları komisyonuna şikayetten vazgeçtiklerini açıklamışlardır. Bu, Türk faşist yönetiminin uygulamalarına bir onay anlamını taşıdığı gibi, aynı zamanda çok önceden planlanan bir politikanın hayata geçirilmesidir.

Bu 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmeleri, Türkiye'de insan haklarının korunduğu anlamına gelmez. Bu tavır, Avrupa emperyalistlerinin 15 Ağustos devrimci atılımı karşısında giderek çöküşe giden cuntanın yerine 1988'lerde başa getirmeyi planladıkları SHP, DSP gibi sosyal-demokrat iktidar alternatifinin şimdiden hazırlanması ve geliştirilmesidir. Nitekim, basına da yansıdığı kadarıyla 5 Avrupa ülkesi ve cunta "terör eylemlerine" karışmamış siyasi tutuklulara af, Barış, ve DİSK davalarının sonuçlandırılması konusunda anlaşmışlardır. Bunun karşısında ise, 5 Avrupa ülkesi cuntanın Kürdistan'daki uygulamalarına destek olacaklardır. Bu da, hazırlığın nereden geliştirildiğinin açık bir ifadesidir. Türkiye'ye "demokrasi", Kürdistan'da ise en amansız baskı, işkence ve katliam, uygulanacaktır. Böylece Kürt ulusal kurtuluş hareketinin önüne geçmeyi de planlamaktadırlar.

Faşist Türk cuntasının içte ve dışta gösterdiği devrimci hareketi tasfiye ve imha çabalarına koşulsuz onay veren emperyalistler, aynı zamanda perde arkasındaki yöneticilik rolünü de oynamaktadırlar. Paul Henze'nin Türk yönetiminin iç sorunlarının çözümünde uygulayacağı yöntemler üzerine bizzat araştırmalar, incelemeler yapması ve politika belirleyip uygulamaya sokması bunun açık kanıtıdır. Yine başta İsveç yönetimi olmak üzere diğer Avrupa sosyal-demokratlarının da halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir tavır içerisine girmeleri ve faşist Türk yönetimine karşı bugüne kadar sürdürdükleri olumsuz tutumlarını değiştirerek, yakınlaşma içerisine girmeleri de bir bütün olarak emperyalizmin bölge politikasının bir sonucudur. Türk devleti, sinsi ve ikiyüzlü politikasıyla kendisini girdiği darboğazdan kurtarabilmiş, emperyalizmin de desteği ile kurduğu sahte siyasi partileri demokrasiye geçişin kanıtları olarak dünya kamuoyuna kabul ettirmek istemiştir. Bir yandan Ortadoğu ülkeleri ve Kürdistan'ın diğer parçalarını ellerinde tutan ülkelerle sıkı bağlar geliştiren Türk devleti, kendisi ve bölge düzleminde emperyalizm açısından en büyük tehlike olarak gördüğü ulusal bağımsızlık mücadelemize karşı her türlü yöntemi kullanarak savaşmakta ve bu haksız savaşına da başta ABD olmak üzere, Avrupa emperyalistlerinin onayını alarak devam etmektedir.

★ ★ ★

Ağrı İsyanı

Baştarafı Syf: 14'te

lünce yanındakiler esir düştü. 1930 yılında Ağrı Kürt ulusal hareketi kemalist yönetim tarafından kanla bastırıldı. İsyandan sonra isyan bölgesindeki Kürt köyleri ateşe verildi ve bir çok insan öldürüldü. Hemen ardından da Zilan deresinde büyük bir Kürt katliamı gerçekleştirilerek Kürtlerden öç alındı. (Bu katliam hakkında 1930'da Kahire'de Xoybun Cemiyetinin istemiyle Kürt hareketi üzerine Arapça küçük bir kitap yayımlayan Dr. Bahêç Şirgo'nun yapıtında yakılıp, yıkılan köylerin ve katledilenlerin bir listesi vardır.) (4)

Elbette Ağrı hareketinin içinde gerçekleştiği toplumsal, ekonomik ve siyasal koşullar ve Ağrı hareketinin savaş öyküsü bu kadar kısa değildir ve böylesi bir mekalenin sınırlarını çok aşar.

Bu özlü değinmeyi verişimizin nedeni, Ağrı isyanının tamamen Kürt ulusal bağımsızlığını hedef alan bir hareket olduğunu belirtmemiz içindir. Kürt ulusal hareketleri ve bu arada Ağrı hareketi hakkında ilerici, devrimci kesimler arasında genel olarak yanlış yargılar vardır. Kemalistlerin dışta ve içte bu hareketleri küçük düşürmek, onları gerici, dinsel başkaldırılar, ya da üç-beş "eşkiyanın" işi gibi tanımlaması yazık ki, bazı ilerici kesimlerde de öyle bilinmesine neden olmuştur. Bunun böyle olmadığını tarihsel gerçekler gösteriyor. Buna karşın bu konuda daha derli toplu ve detaylı araştırma ve incelemelerin yapılması gereğini belirtmeye gerek yok...

Ağrı isyanının yenilgi nedenleriyle diğer Kürt hareketlerinin yenilgi nedenleri arasında büyük benzerlikler vardır...

Bir kez Ağrı hareketi iyi bir hazırlık ve çalışma yapılmadan, koşulların diretmesiyle başgöstermiştir. İkincisi, her ne kadar Xoybun Cemiyeti harekette etkinlik sağlamışsa da, hareket çağdaş bir örgütlenmeye ve ulusal çağdaş bir programa sahip değildi. Üçüncüsü, hareketin yönetim kadrosu aşiret şeflerinden ve Kürt beylerinden oluşuyordu. Bunların sınıfsal yapısı ulusal hareketleri günün koşulları içinde geliştirmeye elvermiyordu. Dördüncüsü, aşiretler arasındaki ayrılık ve karşıtlıklar, kemalist yönetimin bundan yararlanarak kendilerine uşak yaptıkları bir kesimi harekete karşı çıkarmaları da hareketi zayıf düşüren önemli bir etkendir. Beşincisi, Ağrı hareketinin bölgeyle sınırlı kalarak Kürdistan'a yayılamaması da onun yenilgisini hazırlayan önemli bir etkendir. Altıncısı, hareket dış ilişkiler kuramamıştır. (Xoybun Cemiyeti mensupları Ermeniler aracılığıyla Erivan Sovyet hükümetiyle ilişki kurmayı ümit etmiş ama bu gerçekleşmemiştir.) Çağdaş askeri düzenleme yeterli olamamış ve gerekli silahlar elde edilememiştir...

Her şeye karşın Ağrı Kürt ulusal hareketi tümüyle Kürt halkının bölgedeki kendi gücüyle, özverisiyle gerçekleştirilmiş ve savaşanların yiğitliği, savaşkanlığı, inancıyla üç yıl direnmiş bir harekettir...

Ağrı dağı hareketi Kürt halkı arasında; inanmış, korkusuz ve savaşkan insanların, Kürt ulusunun kurtuluşu uğruna gösterilen özverinin bir ifadesi olarak yaşıyor.

Ağrı dağında savaşan ve düşmana ağır kayıplar verdiren kahramanlar için düzülen türküler halk arasında söyleniyor. Buna karşın o zaman yayınlanan bir Türk gazetesi hareketin yenilgisiyle ilgili olarak yayımladığı yapma bir resimde "Ağrı'da hayali bir Kürdistan'ın" ölmüş bulunduğunu yazıyordu...

Oysa Dr. Bahêç Şirgo'nun kitabında (5) dediği gibi, eğer bu gazetede birazcık ciddiyet ve ağırbaşlılık olsaydı, "Ağrı dağında geleceğin Kürt ulusal hareketinin öncüleri" yatıyor diye yazacaktı.

Sömürgecilerin, emperyalistlerin, faşist ve gerici güçlerin en korktukları "isyan" kavramıdır. Onun için de isyan ve isyancıları gözden düşürmeye çalışan yalan ve aldatmacalar yayar, bunu kitlelere inandırmaya çalışırlar. Oysa isyan, zulmün, sömürü ve baskının, ulusal köleliğin olduğu her yerde başgöstermesi kaçınılmaz bir şeydir. İsyancılar, kazanır da, kaybederler de. Ama her isyanın yenilgisi, daha güçlü, daha deneyimli bir isyana başlangıç eder.

Irkçı Kemalcılar, Ağrı dağı hareketini yendiler ama, Ağrı dağında Kürt ulusunun özgürlük ve bağımsızlığı için can veren yiğitler yatıyor. Bugün onların bıraktığı yerden daha gür sesler yükseliyor. Yarın bu ses, büyüyüp alev alev Kürdistan'ı saracak...

(1) 1976-77 yıllarında Ağrı isyanı hakkında bilgi toplarken isyana katılmış ya da o dönemi yaşamış bir çok insanla yaptığım konuşmalar belirtilen bilgileri doğrular niteliktedir.

(2) İfadenin Türkçe anlamı: "Etrafındaki karalar yasımız, ortasındaki al kanımızdır"

(3) İfadenin Türkçesi: "(Ağrı kastedilerek) Volkan ateş püskürüyor"

(4) Dr. Bahêç Şirgo, Geçmişi ve Bugünüyle Kürt Sorunu, Kahire, 1930 (Arapça)

(5) Dr. Bahêç Şirgo, age.

13.12.1985

Sömürgecileri ve "Sol"dan Uzantılarını...

Baştarfı Syf: 15'te

Bu her iki odaktan yöneltilen saldırıların bununla da sınırlı kalmadığı, daha değişik düzey ve biçimlerde de sürdürüldüğü görülmektedir. Özellikle de kadro ve savaşçılara yapılan çağrıların aynı mahiyette olması ve tehdit, güvensizlik ve kuşku yaratma, önderliğe karşı isyan ettirme gibi yönlere hitap etmesi, aralarındaki işbirliğini açıkça ele vermektedir...

Zaten son dönemde artan saldırıların silahlı düzeye çıkarılması ve devrimcilerin kanına girecek kadar devrim-düşmanı yüzlerini açığa vurmaları onların hangi kaynaktan yönlendirildiğini de kanıtlamaktadır.

Şunu hemen belirtelimki sömürgeciler tarafından yöneltilen hiçbir saldırıyı ve dağıtılan hiçbir bildiriyi halkımız yadırgamamaktadır. Bu onların kendi çıkarlarını ve varlıklarını korumaları için zorunlu olarak başvurdukları tedbirlerdir. Sınıfsal ve ulusal mücadelede devrimciler de sömürgeci güce karşı fiili saldırıların yanısıra propaganda düzeyinde de saldırılar yöneltir. Bu savaşın kaçınılmaz bir kuralıdır. Ama anlamakta zorluk çekilen asıl sorun ise kendisine "sol"cu, "devrimci", "sosyalist" ve hatta "komünist" sıfatları takan güçlerden mücadelemize yöneltilen saldırıların nedenleridir. Bu çevrelerin de mücadelemizin gelişmesiyle çıkaları mı sarsılıyor, varlıkları mı tehlikeye giriyor? Yoksa sütüyle beslendikleri ana canavara vurulan darbe bu küçük canavarları korkutuyor mu?

Bu soruların yanıtlarını yurtsever ve demokratlar bizzat sözkonusu çevrelerin sözlerine ve pratiklerine bakarak, eylemlerinin niteliğini değerlendirerek verecektir. Aynı zamanda yüzlerine sol maske geçiren bu devrim-düşmanlarını teşhir etmekten de geri durmayacaktır.

★ ★ ★

(١٥٠) مشروع صناعي فقط أربعة منهـا صممت لتطبيقهافي المناطق الكردية علـى الرغم من أن الخامات (من أجل صناعة التعدين مثلا ،فضلا عن النفط) تقـع هناك بالذات ٠وكانت نسبة الأطباء فـي كرد ستان تركيا الى السكان عام ١٩٧٠ واحد لكل عشرة الآف نسمة بينماكانت في عمـوم تركيا ٣و ٤ طبيب، وثمة مناطق فـي كرد ستان ايران يقطنها أكثر من عشريـن ألف نسمة ليس فيها أى طبيب ٠" ٠

ان هذا الوضع الاقتصادى والاجتماعي و الثقافي المزرى في كرد ستان يعتبر وصمة عار في جبين تلك الحكومات ويعتبر خرقا مكشوفا للمواد رقم ١ و ٥٥ وغيرها مـن ميثاق الأمم المتحدة ولكافة التزاماتهـا وتعهداتها الد ولية ٠

وفيما يخص التعليم بلغة الأم فان الاتفاقية الد ولية لمنظمة اليونسكو لعام ١٩٦٠ وفي المادة رقم ٥ تؤكد على مايلي " يجـب الاعتراف للأفراد الذين ينتمون الـى الأقليات القومية بحقهم في ممارسـة التعليم الذاتي الخاص بهم ، قيـادة المدارس حسب سياسة الدولة في مجـال التعليم ، استعمال أو التعلم بلغة الأم " ٠

بدون شك لا يتم الالتزام بهذه المادة مطلقا من قبل تلك الحكومات في تعاملها مع الشعـب الكردى ٠ لابل أن عملية صهر الكرد في بوتقـة الأمم المضطهدة جارية على قدم وساق ٠ان سياسة تتريك وتفريس وتعريب أمة الكرد تتخذ أشكالا وصنوفا مختلفة في هذه الدول ٠وأكثر هذه الاشكال وحشية وعنصرية هو الابقاء على حالة الأمية المتفشيـة في كرد ستان والتي تتجاوز نسبتها بين النسـاء ٩٨ ٪ وبين الرجال ٨٠ ٪ ٠ وهاكم المثـال التالي من القانون التركي حول الأحـزاب السياسية لعام ١٩٦٦ والذى يسرى مفعوله الى يومنا هذا وعلى الرغم من ادخال بعض التعد ـ يلات عليه ولكن المادة ٨٩ منه تظل ثابتة ودائمة لأنها تعبر عن العقلية الشوفينية والاستعماريـة والعنصرية للأوساط التركية تجاه الشعب الكردى ٠ فهذه المادة تؤكد على مايلي : " لا يجوز للأحزاب السياسية أن تمارس أية دعاية تنص على اعتبار أنـه توجد في الجمهوريات التركية أقليات ترتكز علـى قاعدة التمايزات الدينية أو اللغوية أو الثقافيـة ٠ لا يجوز للأحزاب السياسية أن تخدم أهداف تجزئة شعب الجمهورية على طريق حماية وتطوير الثقافـة واللغة اللاتركيتين " ٠

بدون شك ان الهدف الرئيسي لهذه المادة التي تفوح منها رائحة العنصرية الكريهة هو الشعـب الكردى ٠ فمن المعروف أن الثقافة واللغة والآداب الكردية تعتبر خارجة عن القانون في هذه الـدول ويتم محاربتها بدون هوادة ٠ فلا توجد مدرسـة واحدة يتم التدريس فيها باللغة الكردية (فـي العراق شكليا موجودة بعض المدارس التي تدرس فيها عدة مواد علمية فقط باللغة الكردية) ولمـاذا فتح المدارس باللغة الكردية وتطوير الثقافـة الكردية ، اذا كانت الأوساط الطورانية الشوفينيـة التركية تدعي بانه لا وجود لـ/ ١٤ مليون /كـردى في كرد ستان الشمالية الغربية ، بل هناك الأتراك الجبليـون ٠ ان هذه الاجراءات اللاانسانيـة والمحرمة دوليا ترتكب اليوم وبشكل فظ ووحشـي ضد أمة الكرد وعلى مرأى من الرأى العام العالمي والمنظومة الدولية بكافة أجهزتها ووكالاتها المتخصصة

حيث يجرى خرق يومي ومنظم لأبسط حقوق الانسان في كرد ستان ، التي تعاني من لدن الأوسـاط الشوفينية الاستعمارية شتى أشكال القهر والاستغلال والاضطهاد القومي والطبقي ٠ يقول الشاعـر والفيلسوف الألماني غوته : ان النظرية رماديـة اللون ولكن شجرة الحياة خضراء الى الابـد ٠

فبدون شك ان الواقع الملموس والظـروف الاجتماعية والاقتصادية لأمة الكرد فـي كرد ستان تختلف مطلقا لابل تعتبر صـورة معاكسة تماما لما جاء في تلك المواد مـن الاتفاقيات والمواثيق الدولية الرماديـة اللون التي تقر بالحقوق الأساسية لكـل انسان وأمة وشعب ٠ وبهذه المناسبة ان الشيء الذى يثير حفيظتنا ويستدعي غيظنـا المشروع هو انه هناك أوساطا دولية تدعـي الديموقراطية والانسانية ونصبت نفسها حامية لحقوق الانسان في كل مكان ٠

وهذه الأوساط نفسها بمناسبة أو دونها تثير ضجة وغوغاء لا مثيل لهما حول ماتدعي بخـرق حقوق الانسان الذى لا وجود لهذا الخـرق أصلا ـ في الدول الاشتراكية وبعض الدول التقدمية ذات الأنظمة الثورية مثل نيكاراغـوا وغيرها ٠ ولكن ألا يحق لنا أن نسأل الزعماء المحترمين من أمثال ريغان ومارغريت تاتشر وكول وميتيران : لماذا تسكتون عن الخروقات اليومية لحقوق الانسان الكردى في كرد ستان ؟ لماذا تسكتون عن هضم حقوق أمة بكاملهـا وهي أمة الكرد المحرومة من حقها في تقريـر مصيرها بنفسها ؟ هل سألتم جيهان وهيشة وبروين أسباب موت أطفالهم وهم في السنـة الأولى لابل في الأشهر الأولى من أعمارهـم انهم ماتوا بسبب نقص التغذية والأمـراض السارية ٠ لماذا تسكتون عن مذابح وجرائـم الابادة الجماعية لطغمة كنعان افـرين الفاشية في كرد ستان الشمالية الغربيـة ؟ لماذا تغمضون أعينكم عن تلك القرى والمناطق الكردية التي دمرت عن بكرة أبيها في كرد ستان الجنوبية على أيدى زبانية طغمة صدام الفاشية ؟ وكذلك القرى والقصبات التي دمرت في كرد ستان الشرقية ؟ لماذا تسكتون عن تسمية (أتـراك الجبال) التي تطلقها الأوساط الاستعمارية التركية على الشعب الكردى ؟ لماذا تسكتـون على واقع محاربة اللغة والثقافة الكرديتيـن وصهر الشعب الكردى في هذه الدول ؟

لماذا هذا الصمت المطبق من قبلكم علـى عمليات التهجير اليومية في كرد ستـان ؟ لماذا لا تحتجون على هذا المستوى المعاشي والوضع الاجتماعي والاقتصادى المتدنـي والمتخلف في كرد ستان ؟ لماذا ولماذا ولماذا ٠٠٠ انها أسئلة بدون أجوبة من قبلكم ٠ و لكن أمة الكرد تعرفكم على حقيقتكم فانتم نصبتم أنفسكم حماة لحقوق الانسان زورا وبهتانـا لأن مصالحكم الامبريالية تلتقي بشكل مباشـر وملتحمة عضويا مع مصالح الأوساط الشوفينيـة والاستعمارية التي تحتل وطن الكرد وتنهـب وتسلب خيراته بمساعدة احتكاراتكم وشركاتكـم فما أنتم سوى شركاء في الجريمة ضد الكـرد ووطنهم كرد ستان ٠

وفي مثل هذا اليوم المشهود يوم (١٠)من كانون الأول ـ اليوم العالمي لحقوق الانسان الذى يجب أن يكون حافزا للانسان الكـردى لبذل المزيد من الجهود والانخراط فـي صفوف المناضلين والوطنيين الكرد اللذيـن يناضلون من أجل كسر قيود العبودية و تغيير هذا الواقع الاستعمارى المفروض على الشعب الكردى وبناء كرد ستان حرة وموحدة وديموقرا ـ طية ذات سيادة حيث ستتمتع في ظلها أمـة الكرد بكافة الحقوق والحريات اللائقة بالانسان من أجل أن تكون لأمتنا الكردية العريقة مكانها اللائق تحت الشمس ٠ حيث ستتابع مسيرتهـا التاريخية في بناء صرح الحضارة الانسانية ٠

واننا لعلى ثقة تامة بان حزب العمال الكرد ـ ستاني (PKK) وقوات تحرير كرد ستان (HRK) وجبهة التحرير الوطنية الكرد ستانية (ERNK) التي تقارع النظام الاستعمارى التركي في كرد ستان الشمالية الغربية وتدك اركانه من الجـذور قادرة على اعادة حقوق الانسان الكردى المسلوبة حيث ستعود البسمة الى شفاه أطفالنا والضحكـة الى وجوه النساء والشيوخ والرجال ، وارجـاع الأمل للانسان الكردي بالنصر على المستعمرين وبناء الوطن الكردى الحر ٠

وحيث سيكون خرق حقوق أمة الكرد في خبـر كان وجزءا من الماضي الغابر ٠

موسكـــو في ١٩٨٥/١١/٤

* *
* * * * * * * * * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * * * *
* * * *
*

السياسي الذي يعيش في ظله هذا الانسان أو ذاك ، هذه الأمة أو تلك .

ان هذا المبدأ اليوم تحول الى أحد المبادئ الآمرة في القانون الدولي ، أي فيما يعرف بـ (Jus Cogers) والذي يتطلب الالتزام به وتنفيذه من قبل كافة الدول في كل مكان انطلاقا من المبدأ القائل : Pacta sort servanda أي حسن الذمة والاخلاص في تنفيذ الالتزامات والتعهدات الدولية .

في ضوء ما قيل أعلاه وانطلاقا من تلك الحقوق الآنفة الذكر والمثبتة في مجموعة كبيرة من المواثيق والاتفاقيات الدولية لنا مطلق الحق أن نتساءل يا ترى ما هي الحقوق التي تتمتع بها أمة الكرد عامة والانسان الكردي خاصة ؟

ان الاجابة الكاملة والوافية على هذا السؤال تحتاج الى مجلدات ضخمة مكتوبة بحروف دموية وتشتمل على الخروقات وجرائم القتل الجماعية والاستهتار بأبسط القيم ومبادئ الحق والعدل والانصاف فيما يخص حقوق لا بل وجود الانسان الكردي . وهنا سنكتفي فقط ببعض الأمثلة من الواقع العملي والتي تدحض وتبرهن زيف دعوات الحكومات المركزية المقتسمة لوطن الكرد كردستان بأنها تضمن الحريات والحقوق الأساسية لكافة مواطنيها بغض النظر عن انتماءاتهم السياسية والقومية .

فالمادة الأولى من ميثاق الأمم المتحدة تؤكد على انه من جملة الأهداف التي تسعى لتحقيقها هي : " تطوير العلاقات الودية بين الأمم على أساس احترام مبدأ المساواة وحق الشعوب في تقرير مصيرها " .

أما المادة الأولى من الاتفاقيتين الشهيرتين حول حقوق الانسان لعام ١٩٦٦ وهما : آ- الاتفاقية الدولية عن الحقوق الاقتصادية والاجتماعية والثقافية للانسان ، فنقول مايلي : " ان الشعوب كافة تملك الحق في تقرير مصيرها بنفسها واستنادا الى هذا الحق فهي حرة أن تقيم لنفسها شكل التنظيم السياسي من أجل تأمين تطورها الاقتصادي والاجتماعي والثقافي . ان الشعوب قاطبة من أجل تحقيق أهدافها تستطيع بكل حرية التصرف بمواردها وثرواتها الطبيعية " .

قبل أن نبين الى أي مدى تلتزم الحكومات التي تضطهد أمة الكرد بنصوص ومواد الوثائق الدولية المذكورة نود التأكيد على أن ميثاق الأمم المتحدة يعتبر من الناحية القانونية الدولية اتفاقية دولية متعددة الأطراف ولهذا لزاما على كل الدول الأعضاء في الأمم المتحدة (عدد أعضائها في الوقت الحالي ١٥٩) أن تلتزم بنصوص الميثاق وتنفذه في المجال العملي وفيما يخص الاتفاقيتين المذكورتين حول حقوق الانسان فان الدول الغاصبة لوطن الكرد قد صادقت على الاتفاقيتين وتعهدت الالتزام بموادها ، ولكن ماذا نرى في مجال التطبيق ، هل يتمتع الشعب الكردي والانسان الكردي بهذا الحق الشرعي ؟ الجواب سيكون بالنفي حتما .

فمن المعروف أن الشعب الكردي محروم الى يومنا هذا من حقه في تقرير مصيره بنفسه واقامة الدولة الكردية المستقلة بسبب التقسيم الاستعماري لكردستان . فمن المسلم به أن الشعب الكردي لم ينضم الى الدول المذكورة بمحض ارادته ، بل ان وطن الأكراد قسم بقوة السلاح وأريقت دماء عشرات الالاف وازهاق أرواحهم بوحشية لامثيل لها . اذا لقد تم اغتصاب وطن الاكراد بالقوة حيث حرمت أمة الكرد من استعمال حقها في تقرير مصيرها بنفسها ولن يستعاد هذا الحق الا بالقوة والتضحية بالذات من قبل أحفاد الكريوخ فهذا حقه الشرعي معترف به في كافة المواثيق والمعاهدات الدولية ذات الطابع الشامل . فمنذ قديم الزمان لم ولن تتغير القاعدة المعروفة والتي تقول : ان اخضاع شعب بالقوة لشعب آخر يعتبر استعمارا . فوطن الكرد وكردستان تعتبر مستعمرة حقيقية بكل معنى الكلمة . فلنتصفح ملفات التاريخ : احتل الاستعمار الفرنسي الجزائر بقوة السلاح واعتبر وطن الجزائريين مقاطعة فرنسية ما وراء البحار وجزءا من الأراضي الفرنسية وبذل المستحيل من أجل فرنسة الجزائر وعلى مدى مئة سنة ونيف نهب وسلب خيرات وموارد الشعب الجزائري الطبيعية وارتكبت الجرائم الجماعية بحق الثوار الجزائريين والسكان العزل . فكردستان أيضا احتلت بالقوة والدول الحالية تعتبرها جزءا من أراضيها وعلامة على ذلك فكردستان غنية جدا بالثروات والمعادن والبترول ويتم نهب كل هذه الخيرات من قبل الطغم الفاشية والدكتاتورية في أنقرة وبغداد وطهران وتعمل هذه الحكومات ليل نهار من أجل تتريك وتفريس وتعريب الشعب الكردي ومحاربة ثقافته ولغته ، لا بل في بعض الاجزاء يتم حرمان الكرد من الجنسية ويتم تنفيذ مشاريع شوفينية عنصرية مثل الحزام العربي و كذلك المشاريع الفاشية على الطريقة الهتلرية ومعسكراته السيئة الصيت مثل داخاو وما يدانكا ومثيلاتها فيما تسمى بالقرى النموذجية في جنوب العراق والقرى الستراتيجية من قبل الاستعمار التركي في كردستان ، فهي من حيث الجوهر تعتبر معسكرات اعتقال كبرى تمارس فيها شتى صنوف التعذيب والقتل ولمزيد من التوضيح نقول ان الأنظمة المحتلة لكردستان تتعامل مع وطن الكرد بالمنطق الاستعماري الكلاسيكي ، فمثلا ان تعداد الجيش التركي يتجاوز الـ ٧٠٠ ألف جندي ولكن أتدرون عدد الجنود الأتراك في كردستان ؟ ان عددهم أكثر من ٤٠٠ ألف جندي . ان لم يكن هذا استعمارا فماذا يمكن تسميته يا ترى ؟ هذا ماعدا قواعد وجيوش الحلف الأطلسي الموجودة في كردستان .

ومن الجدير بالذكر أن هذه الحكومات ارتكبت في الماضي وترتكب اليوم جرائم القتل الجماعي بحق الشعب الكردي . ففي كردستان الشمالية الغربية ومنذ الانقلاب الفاشي في أيلول ١٩٨٠ ارتكبت طغمة أفرين الاستعمارية العشرات من جرائم الابادة الجماعية بحق المناضلين من كافة الأحزاب والمنظمات التقدمية في كردستان وخاصة من أعضاء وأنصار حزب العمال الكردستاني (PKK) . أما طغمة صدام حسين الفاشية فقد أزالت آلاف القرى الكردية عن بكرة أبيها وقتلت العديد من أبناء الشعب الكردي . ويكفي أن نذكر فقط مذابح قلعة دزه وقصف معسكر زيوه في كردستان ايران والمذبحة الجماعية في سجن مدينة موصل في آذار الماضي والتي ذهب ضحيتها حوالي ١٥٠ شهيدا ، بالاضافة الى المذابح الجماعية للسكان الكرد الآمنين في كردستان ايران في مدن بانه ، سقز ومريوان .

ان جرائم الابادة الجماعية المذكورة أعلاه تتناقض كليا مع الاتفاقية الدولية حول تلافي وقوع جرائم الابادة الجماعية وعقابها لعام ١٩٤٨ والتي صادقت عليها أكثر من (٨٠) دولة ومن بينها الحكومات المتسلطة على رقاب الشعب الكردي . ان جرائم الابادة الجماعية المرتكبة بحق الكرد في كردستان لا تقل في وحشيتها عن تلك الجرائم البشعة واللاانسانية التي ارتكبها الفاشيون الألمان ابان الحرب العالمية الثانية في مدينة خاطين السوفيتية وأوراد ور الفرنسية وليديتسيا التشيكوسلوفاكية والجريمة البشعة للامبرياليين الأميركان في القرية الفيتنامية سونغمي .

وعن وضع كردستان الشمالية الغربية كمستعمرة كتب المؤرخ السوفيتي الكبير ، حسرتيان ما يلي : " تعتبر القضية الكردية جزءا أساسيا من المسألة القومية في تركيا . ان جوهرها يكمن في انعدام الحقوق الاجتماعية والثقافية وانكار حقوقها القومية . فلو أخذنا بالحسبان . أن تركيا بشكل عام دولة ضعيفة التطور اقتصاديا فان كردستان تركيا يتعبر من أكثر مناطقها تخلفا ، مستعمرة حقيقية . وفي هذا تتلخص أحد الخواص الرئيسية للمسألة الكردية " .

بالاضافة الى ذلك ان الحكومات التي تضطهد الشعب الكردي تمارس سياسة متعمدة وعن سابق وعي وتصميم للابقاء على كردستان كمناطق متخلفة وزراعية ، محرومة من أبسط أساليب الحياة أي أن تظل المناطق الكردية بمثابة (البقرة الحلوب) أو (الدجاجة التي تبيض ذهبا) وكمصدر للمواد الخام حيث نجد أن دول المتروبول مارست السياسة نفسها مع مستعمراتها . فهنا في كردستان نجد الأراضي الخصبة الصالحة للزراعة والمياه الوافرة والذهب الأسود - البترول - والثروات الباطنية بأشكالها المختلفة والطقس الملائم وغيرها من العوامل والشروط المتوفرة لجعل المناطق الكردية متطورة ومزدهرة . ولكن مع هذا نجد أن المناطق الكردية متخلفة جدا وخالية من من المعامل والمصانع بعكس المناطق التركية والعربية والفارسية مما يؤثر بشكل مباشر على الوضع المعاشي ودخل الفرد ومستوى المعيشة في كردستان والتي تعتبر متدنية جدا بالمقارنة مع المناطق العربية والتركية والفارسية .

وبهذا الصدد يقول أحد كبار المستشرقين السوفييت المختصين في المسألة الكردية الدكتور م . س . لازاريف مايلي : " الوضع الاقتصادي والاجتماعي للكادحين الكرد أسوأ بكثير من وضع العمال والفلاحين والحرفيين من الأتراك والفرس والعرب " .

ويتضح هذا ولو من الأرقام التالية : شكل دخل الفرد في كردستان ايران عام ١٩٧٥ (١٥٠ دولارا) فقط في مقابل (١٣٤٠) دولارا في ايران بشكل عام . وفي العراق المناطق الكردية تستلم أقل من ١٠٪ من الأموال المخصصة حسب الخطة الموضوعة لتطوير البلد ، فمن أصل

دفاعية من جديد بقيادة حزبه بشكل أكثر وعياً وتنظيماً . بأختصار كنا مضطرين لصياغة استراتيجية استقلالية وحماية الوجود الوطني بخصائص مقاومة شعبنا ومذكرات المقاومة العصرية . إذا قبل الحزب استراتيجية كهذه التي تعني المقاومة من قبلها ، بات لزاماً على ذاك الحزب ان يجسد المقاومة في ذاته ، عدا ذلك كل المواقف الأخرى تعني الزيف المكشوف والسخرية من حقائق شعبنا وعصرنا .

هذه هي المهمة التي كان تكوين وايجاد حلها شرطاً وفرضت نفسها عام ١٩٨٠ . في نفس الوقت كان يجب انجاح الحرب في الجبال والسجون والخارج . ويجب الا ينسى بأننا كنا نعاني من تفاوت كبير بين القوى . ولكن هناك حقيقة ثابتة في التاريخ العسكري وهي مقاومة البذرة الصغيرة جداً في البداية ستعرض جيشاً ضخماً للهزيمة في النهاية . وأوضح امثلة على ذلك ، فيتنام وكوبا والعديد من الحروب الطبقية ، ومعروف تماماً بأن شعبنا لم يكن قادراً في أي وقت على محاربة القوة التى أمامه بجيش قوي كان سيظهر ليحارب بجيش صغير ومقاومة موحدة . وكقانون للطبيعة والمجتمع كل شيء يحيا أولاً فترة الرشيم . اما التوجه إلى الوجود القوي فيكون فيما بعد ، هكذا تكونت النظم السياسية في تطور البشرية الاولى إلى القبائل وبعد ذلك تصل هذه التجمعات إلى تكون الشعب والأمة ومقاومة الشعوب أيضاً تبدأ بمجموعات صغيرة كتلك . ولاتحل - أية كذبة ينطقها الذين لايريدون أن يصبحوا بذرة ثورية - محل هذه الحقيقة .

فالذين يهربون من التوجه إلى الحقيقة المحملة بالمرارة من أعلى رأسها إلى أخمص قدميها فعلاً ووضع بذور المقاومة الثورية كهروبهم من الوباء - خاصة ممثلي الطبقات والفئات المختلفة في مجتمعنا - حتى يمحون من أذهانهم هذا التنامي الذي على شكل بذور المقاومة .

هنا يكمن المعنى التاريخي العميق لمقاومة حزب العمال الكردستاني في السجون وعلى رأسها سجن دياربكر . فالحزب هنا هو كفارة مئات السنين من تاريخنا ، وهي كذلك مواجهة ناجحة وعظيمة فالذي فقده شعبنا خلال مئات السنين من تاريخه كسبه هناك . ربما يخرج نتائجه فوراً لكن غداً سيرى مصادر أعظم القوى والأكثر تطوراً . وستكون المقاومة المبنية على هذه الارضية سنداً للقوات التي لاتهزم . لايمكن التفكير بأن بني البشر يطور مقاومة أكثر من هذه في وسط متخلف التفاوت . وتم تحقيق النجاح في ذلك حسب مقاييسنا ومن المسلم بأنه أقوى مصادر دعايتنا .

لقد سحقت جميع هذه الانتفاضات في جبال وطننا الشاهقة ، في سهوله ، في قراه ومدنه ايضاً ولم يتم اختيار طريق الاستسلام في اي وقت من الاوقات . واليوم يتم الدفاع عن فكر الحزب ورايته ولايمكن التراجع عنها ابداً . . ولم يتردد مقاوموا حزب العمال الكردستاني من سكب دمائهم رغم هذا التفاوت في القوى من اجل شجرة الحرية التي ستنمو فيها بعد . ولن يستطيع اي مشوه ان يمحي قيمة ومعنى وعمق هذا الدم الذي سكبه اعداد غير قليلة من خيرة ابناء شعبنا .

*** يتبـــــع في العدد القادم ***

---

* ١٠ كانون الاول - اليوم العالمي لحقوق الانسان *

مبدأ الدفاع عن حقوق الانسان في القانون الدولي المعاصر والمسألة الكرديـــــــة

" وجهة نظر قانونية دولية "

بقلم : باڤي ريزان
الاتحاد السوفييتي

(كل انسان يجب أن يمتلك كافة الحقوق والحريات الواردة في هذا الاعلان بدون أى تمييز سواء على أساس العرق ، لون البشرة ، الجنس ، الدين ، المعتقدات السياسية أوغيرها ، الانحدار القومي أوالاجتماعي ، الوضع المادى اوالطبقي .)
- المادة رقم ٢ من الاعلان العالمي لحقوق الانسان لعام ١٩٤٨ -

ان الجذور والبدايات التاريخية لمبدأ احترام حقوق الانسان الأساسية والدفاع عنها ، تعود الى عصر الثورة الفرنسية الكبرى التي اقتلعت جذور النظام الملكي الاقطاعي وهيات الارضية الاقتصادية والسياسية لتوطيد سلطة البورجوازية الصاعدة على المسرح السياسي . فالثورة الفرنسية الكبرى لعبت الدور الريادى في اشاعة ونشر افكار ومفاهيم ديموقراطية مثل الحرية والمساواة والاخاء وكان من أولى مراسيمها اعلان حقوق الانسان والمواطن . ولكن من الموضوعية بمكان يجب الاعتراف أن تلك الافكار والمبادىء السامية لم تجد طريقها الى التطبيق أوانعكاسا لها في الواقع العملي الا بشكل جزئي . ومع طلقات (افرورا) وانتصار ثورة أوكتوبر الاشتراكية العظمى ١٩١٧ التي اقامت سلطة الكادحين في روسيا ، فان حقوق الانسان اكتسبت محتوى ماديا ومحددا ، وتجلت بأشكال شتى مثل : حق العمل ، حق التعليم المجاني ، حق التقاعد والضمان الاجتماعي ، حق الطبابة المجانية وغيرها من الحقوق الديموقراطية التي تم تثبيتها في الدساتير والتشريعات السوفيتية وكذلك في قوانين وتشريعات الدول الاشتراكية الأخرى ، و باختصار ان حقوق الانسان في الدول الاشتراكية تجد لها ضمانات قانونية ودستورية وليس فقط يتم مجرد الاعلان في مرسوم أوقرار غير مقرون بضمانات حقوقية ، تستوجب التنفيذ والتطبيق ، أى أن الفاصل الزمني والمسافة بين الاعلان عن حق ما وتطبيقه في المجال العملي شبه معدوم بعكس ما هو معمول به في الدول الامبريالية حيث أن الفاصل الزمني في أغلب الأحوال شيء مطلق .

ان الانتصار الساحق للشعوب المحبة للحرية على الفاشية والنازية في الحرب العالمية الثانية لعب دورا حاسما وجوهريا في تكريس هذا المبدأ في مجموعة من الاتفاقيات والمواثيق الدولية ، وعلى رأسها ميثاق الأمم المتحدة في المواد رقم (١ ، ٥٥ ، ٧٣ و ٧٥) الاعلان العالمي لحقوق الانسان الذى اتخذ من قبل الجمعية العمومية للأمم المتحدة في ١٠ كانون الأول ١٩٤٨ ، ولهذا يجرى الاحتفال بهذه الذكرى التاريخية في كل سنة وفي اليوم العاشر من شهر كانون الأول . ومن هنا فان لهذا اليوم مدلول سياسي وقانوني واجتماعي كبير . فهو ان جاز التعبير بمثابة تقديم كشف حساب من قبل كافة الدول الأعضاء في الأمم المتحدة بصدد احترامها وتنفيذها لكافة تعهداتها

وواجباتها الدولية فيما يخص مسائل حقوق الانسان الأساسية : مثل - حق تقرير المصير الحق في الحياة ، حق العمل ، حق التعليم بلغته الأم ، حق الطبابة ، حق كل شعب أوأمة في استغلال مواردها الطبيعية وثرواتها بنفسها ، الحق في عدم التعرض للتفرقة العنصرية على أساس القومية أوالجنس ، أوالدين أوالمعتقدات السياسية أوالانحدار الطبقي والاجتماعي ، الحق في التطور الثقافي والروحي لهذا الشعب أوذاك ، الحق في التطور الشامل وغيرها من الحقوق الأساسية والضرورية والتي يجب أن يتمتع بها كل انسان على وجه المعمورة بغض النظر عن النظام الاجتماعي و

الكردي الى الحاضرات وتعرفوا على الفكر الثوري ، والذي حصل هو ان ظهور البذور الشابة أدت الى نقاشات عن الحقيقة القومية والاجتماعية نتيجة هذا التطور . وظهر حزب العمال الكردستاني على اساس هذه الحقيقة التي تشكل على اساسها العديد من المجموعات أيضاً .

ان المسائل القومية والاجتماعية التي نوقشت في عام ١٩٧٠ بالحاضرات التركية . كان من غير الممكن عدم تطبقها على المسألة الكردستانية ايضاً . كذلك لابد من ادخال المسألة الوطنية في جدول أعمال النقاشات في فترة معينة كذلك . والذي حصل هو روبة حقيقة الوطن الكردستاني بوضوح أكبر في فترة النقاشات الاولى . كنتيجة طبيعية لفترة الفعاليات الفكرية التي يمكننا اطلاق اسم فترة تشكل المجموعات الايديولوجية ، والتي تبدأ زمنياً من عام ١٩٧٠ ، تعمقت هذه النقاشات خصوصاً في الفترة التي كان الشباب الكردي الذين يعيشون في ظروف صعبة ، ويبحثون في المدن عن مخرج لتحسين ظروف حياتهم ، لم تكن مساعيهم لاجل ايجاد مخرج فردي بل كان التوجه إلى الحقيقة القومية وعلى هذا الاساس خلقوا فكراً موحداً لتحررهم القومي والاجتماعي . هذه السنوات هي في منتهى الاهمية بالنسبة لحركتنا ، لانه في هذه الفترة التي أصبح فيها انكار الحقيقة القومية قاعدة ورقود الطبقات المضطهدة المخولة لتحقيق التحرر الاجتماعي ، وعملت الطبقات الحاكمة بالعمالة والخيانة القومية حتى النخاع - عادت ثلة من المثقفين الشباب إلى الوطن من جديد . كانت ذلك عملية تاريخية صعبة لابعد الحدود ، وتطلبت تضحية وشجاعة كبيرتين . هناك حاجة ماسة إلى خصائص كأقصى درجات التضحية وإبداء اقصى حدود الشجاعة للاقدام على عمل تاريخ كهذا ، اي التوجه إلى اعظم فكر للانسانية والوطنية . وواضح بأنه لايملك هذه الخصائص إلا اشخاص مرتبطين بوطنهم وشعبهم أوثق ارتباط ، وهذا ممكن فقط بالتعرف على الافكار الأكثر ثورية . أما إمكانية حصول ذلك فلن تكون الا بعلم الماركسية اللينينية . وفرضت نفسها حقيقة الارتباط اللامحدود بالطبقة العاملة ، كون أختيار الفكر باسلوب ثوري لن يكون إلا هكذا . وتم تناول الحقيقة الطبقية والقومية بالاسترشاد وبالماركسية اللينينية أياً كانت الظروف الموجودة . لذلك فالعودة إلى الوطن من جديد كان لا مفر منه بالنسبة للمثقف كان واضحاً أن مسألة المقاومة الوطنية الملحة للشعب ستبقى في الحاضرات سنوات طويلة دون حل ، وكان لابد من نقل الفكر والتنظيم الثوريين إلى الجماهير ليكونا قوة ملموسة قبل فوات الاوان لم يكن هناك اي مفر من المهمة التاريخية لتناولها بهذا الشكل وأدخالها إلى الحياة مقابل كل المصاعب . انها الحقيقة كون هذه الخطوة ستكون بمنتهى الصعوبة نظراً لحقائق تاريخية وقومية واجتماعية عميقة كهذه وتبعاً للصعوبات المزروعة أمامه من الاضطهاد والعمالة الساعية لتحقيق الابادة القومية أيضاً .

لقد حظيت هذه الخطوة الصعبة في تاريخ حركة حزب العمال الكردستاني خلال فترة خمس سنوات الواقعة بين اعوام ١٩٧٣ - ١٩٧٧ - في هذه الفترة أريد تطبيق الماركسية اللينينية بشكل مستقل على واقع الوطن : وتشكلت على هيئة مجموعة ايديولوجية مشتركة . وبدأت العودة إلى الوطن بقناعة تامة وإيمان راسخ لاداء المهمة التاريخية في نقل النتائج المكتسبة ، اي نقل الاسس التي ترى طريق تحرير الوطن إلى الشعب . ويجب ألاينسى أن هذه المرحلة هي إحدى أصعب المراحل فالشعور القومي ضعيف جداً في الوطن . والشعب المقتلع من واقعه القومي لدرجة بعيدة يخاف من مقاومة جديدة . . لهذا السبب ربما قابل بشكل سلبي الذهاب إليه . والاستعمار التركي من جهة آخر يسحق بمختلف اساليب الاضطهاد ومن ابسطها إلى اعقدها . لقد تم العودة إلى الوطن من جديد: في هذه الظروف فانتقال عناصر محدودة جدا من اللاجئين في الحاضرات الى الوطن واضعة المصالح الشخصية جانباً إنما هو عمل تاريخي .

وأهم نتائج هذه العودة هي نقل الماركسية اللينينية إلى أرض الوطن وجعلها موضوع نقاش واسع في مدنها وقراها وكذلك نقل الفكر الثوري من الحاضرات التركية إلى الشعب لدرجة كبيرة . كان يتطلب في معركة نقل الفكر الثوري ليصبح ملكاً للشعب ، وتعريف المثقفين الأكثر يقظة بشكل خاص بهذا الفكر وتوجيهه فيما بعد الى حركة المجموعات . على هذا الاساس فقط كان يمكن ان يتطور النهوض السياسي . هكذا كان يمكن تحقيق التحول الى حزب . أولى هذه المجموعات وضع اسسها في عام ١٩٧٣ وأعطى ثمارها عام ١٩٧٦ ، وبعد ان وصلت الى

مرحلة معينة في الحاضرات ، نقلت الى المدن الكردستانية في اعوام ١٩٧٦ - ١٩٧٧ .

لقد خلقت النقاشات والدعاية لسنة أو سنتين تطورات كتشكل عدة مجموعات وتطور الفعاليات السياسية والروح الوطنية ، وعلى هذا الاساس وصل إلى الاعلان الرسمي لحزب العمال الكردستاني (PKK) ومع اعلان (PKK) سُطِرَت صفحة نجاح تاريخية للتوجه الى الوطن والحقيقة القومية والنهوض القومي .

معروف جداً ، عندما كتب حزب العمال الكردستاني هذه الصفحة التاريخية ، اضطر إلى الصراع مع الهجمات التي جاءت من عدة جوانب وبتفاوت كبير في موازين القوى . في الفترة التي كان لايزال يذر بذور الوعي في ارض الوطن جديداً ، واجهت هجمات العدو بشكل لايتسع لاي قاعدة عسكرية أو سياسية والأكثر من ذلك بشكل مخالف لقوانين الاضطهاد والاستغلال التاريخية . وتمت المواجهة وسط تفاوت مدهش في موازين القوى . وفي فترة صفي فيه الاستعمار الكلاسيكي ، وسيطرت الديمقراطية والاشتراكية والسلام في جزء كبير من العالم ، يتطور خوض الحروب اليومية والناجحة في سبيل ذلك في البقاع الآخرى . فكيف سيتم توضيح هذه الهجمات التي قلبت حتى جميع اشكال الإضطهاد وقوانين الحروب التاريخية رأساً على عقب ؟ واضح جداً بأنه لم يكن من الممكن وصف ذلك إلا بسياسة لايطبقها إلا الطبقة رجعية يندر وجود مثيلتها في العصر والواقع هي كذلك . لقد هاجم للستعمرون الأتراك أولى آمال شعبنا وأول برعم لحزبنا بشكل ملائم لتاريخه . وكأنه بذلك آراد ان يعيد التاريخ نفسه . وهنا يستطيع ان يسأل أليس خطأ الظهور وسط وفي فترة يوجد فيها هذا القدر من التفاوت الكبير بين القوى ؟ لا !! مثلما تنمو نبتة صغيرة داخل صخرة مشققة وتخرج للوجود . كذلك لو أُخذ بعين الإعتبار كوننا أقدم شعب على ترابه ، تفتحنا على شكل بذور رغم الرياح العاتية اعتماداً على جذورنا القومية . فتفجرنا للبراعم وبحثنا عن طرق الحياة لم يكن خطأ في أي زمن ، حين توجد الفرصة والامكانية أينما وكيفما وبأي شكل كان فليكن كنا مضطرين إلى خروج حتماً . هذا هو طريق الحياة العظيمة ، هذا هو أوضح قانون من قوانين الطبيعة . فقبول الهزيمة دون قتال كأعشاب يابسة ، رجعية وفناء حتمي ، لم نقبل ان نكون شعباً يغنى كآخر بقايا أصل الكثير من الحيوانات والنباتات . لم نستطع قول : ليكن شعبنا أحد الشعوب المراد امحاءها من على وجه البسيطة . لهذا السبب كنا سنشق التربة ظمأ ، جوعى ، محتضنين أعتى الرياح ونفتح اعيننا على الحياة .

لكن اذا كنا لانريد التبعثر اما هبوب الرياح ، اي اذا كنا لانريد ان يحل بنا عواقب العديد من الشعوب ، كان يجب الحفاظ على هذا الانفتاح المتشكل في الاستقلال والحرية وخلق الارضية الملائمة والتغذية اللازمة والجو المطلوب ، باستخدام كل امكانيات عصرنا وشعبنا وتحقيق النمو الحتمي لشجرة الاستقلال والحرية ، من اجل الدفاع عن هذه الاصالة نهضت وانتشرت حركة حزب العمال الكردستاني في اعوام ٧٩ - ١٩٨٠ حيث وصل الاضطهاد إلى اعلى درجاته ، وكل هذا هو ذو معنى .

حين هاجم علينا الجيش التركي جاعلاً كل امكانياته الرجعية ، الداخلية ، والخارجية ، سنداً له لم نكن بالطبع ناكرين قبل كل شيء لشعبنا ، ومن الاساس لم نكن سنترك اماني شعبنا في الاستقلال والحرية ، ولم نكن لنتجرد منه . لذلك كان لابد من الارتباط بهذه القيم في السجون وعلى الجبال وفي الخارج الى آخره . اي كان لابد ان يكون الموقف المبدأي بهذا الشكل . ثانياً : ان وجودنا الحزبي الذي يشكل مع هذه المبادىء كلاً واحداً . كان يجب علينا ان نخوض من أجله حرب الحماية على اساس القيم التي ظهرت بهذه المبادىء . اي أنه بإكساب استراتيجية الدفاع للتي يعيشها الشعب الكردستاني منذ سنوات مضموناً ثورياً وتحويلها من جديد في يومنا هذا إلى استراتيجية هجومية لحركة تحررية . لذلك كان لابد من فعل كل شيء .

إذا كان انطلاقة الحزب من المفاهيم الثورية خالقة القومية على اسس جديدة خصوصاً ، يجب فهم مسألة الدفاع والمقاومة التي يعيشها شعبنا منذ مئات السنين إلى الآن بجوانبها القوية والضعيفة بشكل ، في هذه الحالة على الحزب اخراج الاستراتيجية بالجمع تجارب حروب المقاومة الوطنية التي أنتهت إلى النصر المؤزر ، والاحساس الدفاعي التاريخي لشعبنا بشكل يتلائم مع حياته وخصائص مقاومته ، مثلما يعني هذا احياء وتنشيط الحزب ، يعني ايضاً تحول شعبنا إلى منظومة

الماضي القريب . لو أخذ بعين الاعتبار في كردستان الموجودة في فترة نضال التحرر الوطني أن الاخطار الأكثر جدية الموجهة الى حركة مقاومتها في البقاع الخارجية ، تظهر من تلقاء نفسه أهمية استيعاب وتعرية الاستعدادات والجهود التي تبذلها القوى الموجودة في البقاع الخارجية وماهي وجهتها .

تستمر اليوم ممارسات الابادة والتهجير والاسكان الاجباري للاستعمار التركي في كردستان ووصلت الى ذروتها . والآن حيث نهض الوعي الوطني التحرري في كردستان ووصل الى مستوى نضال التحرر الوطني ، تمارس سياسات التهجير والبطش التي طبقت على يد القوى الاستعمارية على مدى التاريخ بالجملة اليوم على يد البرجوازية التركية الفاشية . فإخضاع الشعب للاسكان الاجباري على مستوى قانوني في أولى سنوات الجمهورية ، وأنزل من الجبال إلى السهول وهجر الى الحاضرات الأوروبية والتركية يتحقق اليوم بمستويات أعلى . والشعب الفقير الذي أخذ كل أشيائه حتى كيس الطحين الذي يملكه ، أعلن بيعة الى الصحارى العربية بشكل متزايد ، وحتى مجيء هؤلاء الكادحين الى الوطن لرؤية عائلاتهم تقابل بعملية بطش تامة . وتقام القرى الاستراتيجية ، لقطع روابط الشعب مع النضال التحرري ويجبر عنوة الشعب المجمع من المناطق الجبلية على العيش في القرى الصغيرة المصطنعة والمحاطة بحصار عسكري .

وخلال ذلك يتم تهديد الجيل الشاب ويرغم بالوعيد وأنواع الاضطهاد العاري على ترك الوطن والذهاب إما الى الحاضرات التركية كأزمير واستنبول أو الى أوروبا . والبرجوازية التركية التي تستغل كل الثروات والمياه والحاصلات الزراعية الكردستانية بجنون ، تسرع في انشاء السدود والمزارع . . . الخ لاستخدامها لانعاش اقتصادها من جهة ، وتخلي الاماكن التي تقام عليها هذه المشاريع ويسكن الشعب في داخل تركيا من جهة أخرى . وفي يومنا تجري أعنف وأكثف أعمال التهجير في تاريخ كردستان . اذ يجهد من أجل اخلاء كردستان بوسائل العنف الاقتصادي والسياسي والعسكري ، بينما تواجه كردستان حركة الاخلاء هذه . يتم تنفيذ المخططات المشتركة على الصعيد الدولي لتمركز عصابات الثورة المضادة وإسكان الرجعيين الافغان في السنوات الاخيرة خصوصاً في المناطق التي تأصل فيها النضال هي أوضح الجهود المبذولة في هذا المجال . ويندر الاشارة الى شعب تعرض لممارسات البطش والابادة وعمليات التهجير كهذه في التاريخ ، ويجب على الشعب الكردستاني إدراك الرد المطلوب لممارسات القوة المعادية التي يواجهها والنابعة من طبيعتها الشرسة وعداوتها المستميتة للشعوب .

شعب لايزال يرمي من قراه بعد اخلائه في أحضان التشتت والسفالة ويباع كالعبيد في كافة أنحاء العالم ، ويمر من المذابح تحت التعذيب والظلم كل يوم ، ويقتل الممثلين الناطقين باسم مصالحة الحقيقية في غرف التعذيب ، وبرغم على خيانة نفسه بالعنف اليومي المستمر والتشويش ، يجب ان ينفذ صبره أمام كل المساعي السرية والعلنية للتعتيم والتشويش على فكرة التحرري الوطني . لأنه لايواجه التهجير من أرضه فقط بل يواجه حتى على أرضه أبشع الممارسات والهجمات مثل تغريبة عن روحة الحقيقية وعن أرضه ومصالحه . من هذا المنطلق يجب النظر الى اقتراحات التي تريد البرجوازية الصغيرة ـ الاصلاحية العميلة فرضها على شعبنا في احضان الاشتراكية الديمقراطية في أوربا على أنها أخطر موقف بالنسبة لوجود شعبنا والحكم عليها بالشكل المطلوب . وواضح تماماً أن الاصلاحية والعمالة المراد فرضها بدعم أوربي والسعي لحجب المسؤولية لدى الكادحين المتواجدين خارج الوطن تجاه وطنهم وشعبهم ، لن ينحصر في نتيجته بهزيمة الثورة في كردستان لابل ستفتح الطريق أمام نتائج توصل وجودنا القومي إلى درجة الامحاء .

٢ ـ ولادة حزب العمال الكردستاني PKK والتوجه إلى الحقيقة القومية وسياسة التحرر الوطني

ظهر حزب العمال الكردستاني في الوقت الذي وصلت فيه شعوب العالم الى استقلالها الواحد تلو الآخر وتنامى بناء الاشتراكية بكل عظمتها ، والتي تمثل الخصوصية الأكثر تطوراً للبشرية تجاه النظام الامبريالي المنهار بكل تفسخه ، وعلى شكل احياء وعزيمة شعب أنسي العالم ودفع إلى الظلمات والالام الكبيرة ـ بالعصر ـ ونفث عليه النظام الامبريالي الذي يعيش وضع الانهيار بيد الدولة التركية الاستعمارية الحقد الذي تكنه للانسانية ، وجمع فوقه خصائصه الاكثر رجعية وقذارة . لذلك فاستيعاب ظهور حزب العمال الكردستاني PKK ضروري من اجل معرفة حقيقة كردستان وكذلك استيعاب كردستان ضروري من اجل معرفة حقيقة حزب العمال الكردستاني .

حزب العمال الكردستاني هو تفتح بذور الأمال الخفية داخل شعب يواجه الامحاء . وشجرة استقلالنا وحريتنا لم تكن شجرة شامخة تطول السماء . كان التمسك بالاستقلال والحرية على شكل بذرة مخفية في القلوب وعلى قمم الجبال . كيف كان يمكن ان تنبت هذه البذور تحت الرياح العاتية التي لم تنقص عنها ابداً ؟ حزب العمال الكردستاني يمثل شكلاً واحداً لهذا التفتح ، نما في امكنه وأزمنة لن يصدقها العدو أو يخطر بباله . لقد ظهر كأعظم شكل وأكثر تعبير عن رغبة شعبنا في البقاء كقومية والحفاظ على آماله في الحرية . واندهش العديد من الأوساط لذلك ، سواء الاستعمار أو ممثلي بعض الطبقات المحلية المختلفة واعطي هذه الإطلالة اسماء مختلفة وهاجموها بأشكال متنوعة . إلا انهم لم يحسبوا حساب ان الشيء الذي يحضّر هو الكائن بذراً . لم تكن تستطيع زرع شجرة استقلالنا التي ستنموفيها بعد على شكل شتلة . ففي البداية لم يكن ممكناً دخول شعبنا إلى العصر بكل شخصيته وبشكل وقوة كبيرين . وكان شعبنا قد نسي نفسه ولايمكنه الاعتراف باسمه وتم ايصاله الى حالة يكره فيها ذاته ، وكان في وضع نُسي من قبل العالم بأسره ، سواء البشرية التقدمية أو الامبريالية التي لم تكن تريد قبول وجود هذا الشعب وكانت تنكره باستمرار . والنظر بشك وتردد كان شكل المفهوم المسيطر . هذه الحقيقة لم يعشها أي شعب آخر . وواضح تماماً بأن بذرة الثورة كانت ستواجه إبادة قاسية وكانت ستعاني مصاعب هذه الظروف . وتسعى الامبريالية والاستعمار وممثلي طبقات مخلفات العصور الوسطى لطمس هذه الحقيقة ومهاجمتها . حينها لو توجه هؤلاء إلى حقيقتهم وقاسوها بمقاييس العالم سيرون بوضوح في اي وضع مشفق متواجدين هم .

اذا كان ممثلي البشرية الآخرين غيرنا يريدون فهم لماذا اظهرنا فجأة كحركة قوية ، يجب ان يعملوا على أدراك حقيقتنا باحساس أكثر . وليس هناك مايلام عليه نمونا هنا وهناك كبذور مبعثرة وبراعم صغيرة مخفية . حزب العمال الكردستاني هو عملية أزهار هذه البذور المخفية في منحدرات الوطن الوعرة وأراضيه الجرداء كالنباتات الجبلية بما يتلاءم مع خصائص شعبنا . اجل لقد قال البعض عن هذه الأزهار بأنها نباتات سامة ، والآخرون قالوا إنها الشوك . لكن شعبنا أرتضى بها أزهاراً لتاريخه في يومنا وبشكل يتلائم مع خصائصه ، واستنشق أريجها وأختارها جزءاً لاينفصل عنه . هذه هي الحقيقة ويمكن فهم صعوبة مالايتمناه من الاضطهاد على يد العدو منذ الفترة الاولى لتفتح الازهار .

ان اخراج بذور الاستقلال والحرية الكامنة في كردستان إلى الملأ كان مرتبطاً وكما حصل في العديد من الدول المستعمرة تلأخرى بعلم الماركسية والاحتكاك الذي سيتم مع حقيقة التحرر الوطني لشعوب العالم . وقد أظهر تاريخ حركات التحرر الوطني العالمية أيضاً ، بان خلق حركات المقاومة القومية كان على اساس تجمع معين للمثقفين المهاجرين الى حاضرات الدول الاستعمارية وايجادهم ايديولوجية وسياسة من اجل وطنهم ، وتشكيل اولى مجموعاتهم والتحول إلى الحقيقة الوطنية والالتحام مع الوطن . هذه القاعدة السارية المفعول بالنسبة للعديد من حركات المقاومة الوطنية وإن بأشكال مختلفة ، هي سارّية المفعول بالنسبة لكردستان الشمالية الغربية الرازحة تحت سيطرة الاستعمار التركي ايضاً .

بعد سحق عصيانات اعوام ٢٥ ـ ١٩٤٠ وفي الوقت الذي أعطت سياسة الامحاء القومي والصهر ولاستقلال التي فرضت على كردستان وتطورت باستمرار نتائجها الاكثر سلبية ، وقيل ان هذه السياسة قد حققت النجاح خاصة بعد السنوات وفي فترة انكار الحقيقة القومية لدرجة هامة يمكن التوصل إلى انه وجد الحقيقة القومية والايديولوجية والسياسة الثوريين بشكل أكثر في جامعات المدن ، مراكز التجمع والنقاش ممكناً للتوصل الى نتيجة معينة لكيفية الالتحام مع هذه الحقيقة وان الاستعمار التركي قد فتح المدارس لفرض ثقافته ولغته بالارتباط مع سياسة الصهر القومي ، وكنتيجة لهذه السياسة انتقل فئات معينة ـ ولو باعداد قليلة من [illegible]

واستهان بالميراث الثوري ، الذي دافع عن الحركة على شكل منظمة خارج الوطن . ومع تسليط بعض القوى الضوء الأخضر لتطوير اسلوب العمل والبرنامج الموجه الى اوربا تماماً ، وفوق ذلك تريد فرضه على الكادحين باسم الثورة . ولكنه واضح بأن هذا الوضع أي قيام مجموعة نفذت ذخيرته الثورية باعدادها لامكانيات العيش خارج الوطن عدا عن مساعيها في ايجاد نظرية ، لذلك تشكل خطراً جدياً على الثورة التركية ، وبامتلاكها للأساليب التخريبية التي خلقتها الامبريالية والبرجوازية الفاشية الاستعمارية في اسسها التنظيمية ، ومن هذه الأرضية التي تعيش واقع التشتت والانانية والتصلب البرجوازي - الصغير نوجه منها الهجمات الى الثورة ككل واحد . من اشكال تصفية الثورة . حتى مجرد نظرة عابرة إلى التاريخ القريب للبرجوازية التركية والحركة اليسارية ، ستظهر بوضوح إلى مايستهدف تحقيقه في أوروبا حول بعض الاوساط « الديمقراطية » التركية والمجموعات « اليسارية » .

معروف تماماً ماحل بالحزب الشيوعي التركي في سنوات تأسيس الجمهورية التركية . لقد خرج زعماء الحزب الشيوعي التركي في هذه السنوات بعد ان أبيد قسم منهم إلى خارج الوطن . هذا الحزب صاحب التاريخ البالغ ستون عاما مكث في الاتحاد السوفيتي سنوات طويلة ، وانقطع ارتباطه مع الطبقة العاملة خلال فترة الالتجاء ، يعتبر احد أكثر الأمثلة واقعية لرؤية النتائج السلبية التي يخلقها الانفصال عن الحركة الطبقية . وكيف يضع الانفصال عن الحركة الطبقية ، الحواجز والعراقيل أمام الحركة الثورية وكيفية تبديد حتى الامكانيات الثورية التي قدمتها الدول الاشتراكية نظراً لوضع الحزب الشيوعي التركي الذي لم يتخلص من كونه حركة لاجئة منفصلة عن الطبقة العاملة ، فان الدور التخريبي الذي لعبه على الطبقة العاملة التركية لايستهان بها ، يرى هذه النتائج السلبية من خلال المثال القريب المذكور اعلاه . ومما لاشك فيه أن التنظيم البعيد عن حركة الطبقة العاملة في الوطن ، لن يكون له اي دور ثوري ، أياً كان اسمه وكذلك لن يكون علاقاته مع الدول الاشتراكية مبنية على اسس سليمة ، ومثال الحزب الشيوعي التركي الذي يعاني من وضع سلبي داخل الوطن وخارجه ، يجب ألايقبل من قبل القوى التي تدعي الثورية . لهذا فالتيارات والمفاهيم التي تنصح بالانفصال الروحي إلى جانب التنظيمي والنضال عن الوطن اليوم في وضع لاجتياز هذا المثال ، وأوروبا التي يمكن جعلها مصدر قوة للثورة ، يراد جعلها بقعة لتخريب الثورة بالمفاهيم التي تطور من قبل هذه الأوساط ويراد تجريد الكوادر والجماهير من أسلحة الحركة الثورية والتنظيم قوة المعنويات ووحدة الارادة وماشابهها . بإرسال كلمات عدم الايمان بالثورة اليهم ، على القوى الثورية والجماهير رؤية هذا الوضع كخطر جدي موجه ضد الثورة والزحف عليه .

هذه الأمثلة ليست غريبة على تاريخ الثورة العالمية ، وإن كان للحدث جوانب خاصة بظروف تركيا إلا أن الحقيقة الكامنة في اساسه هي الطبيعة الطبقية لهذه القوى ، وكحقيقة على ذلك نستطيع رؤية التطورات المشابهه عن قرب في الوضع الذي تعانية الثورة الفلسطينية . ويعتبر تطوير المقاومة خارج الوطن بشكل أكثر ، أوعدم اتخاذ الداخل أساساً لها هي من الأسباب الاساسية للسلبيات التي تعانيها الحركة الفلسطينية . واليوم تواجه المقاومة الفلسطينية التساؤل فيما اذا كانت ستحافظ على نفسها أم لا ، فإذا لم تحل هذه المشكلة بشكل ايجابي لن تنحصر النتائج في انحلال حركة المقاومة الفلسطينية . لابل سيواجه الوجود القومي الفلسطيني الامحاء ايضاً . وهذه الحقيقه تؤكد أن كل القيادات الطبقية اللابروليتارية ترحل الحركة في الخارج الى حشود واسعة من اللاجئين والافتقار الى أساس ايديولوجي ثوري يطور الاتباط والعمالة . ويشكل ممارسات لينين العملية للاعداد للثورة البلشفية خارج الوطن ، ووضع المنشقين والحركات البرجوازية الصغيرة خلال هذه الفترة الفرق الاكثر وضوحاً في هذا المجال . ويمكن اعطاء أمثلة متعددة عن ذلك في التاريخ . ومن أقرب الامثلة التي تم التعرف عليها الدراما التي عاشها الفلسطينيون والأرمن ، فما عاناه الشعبان خلال التاريخ مرتبط بشكل مباشر بالقيادة الطبقية ، وإن كان لوضع الفلسطينيين بعض الاختلاف ، إلا أن الطبقات ، قائدة حركات هذا الشعب أوصله الى مستوى الفناء بمساوماتهاوعدم كفاءتها . وتبعثر القومية الأرمنية في كافة أنحاء العالم مرتبط عن قرب بوضع برجوازية طاشناق. اذا كان الامر كذلك. يجب مسائلة القوى اليسارية التركية المتجمعة في أوروبا، عن سبب وجودها خارج الوطن،هل تجري استعداداتها في الخارج على أساس ايديولوجي - سياسي ثوري ، أم دخلت في خط ايديولوجي سياسي يتناسب مع كل أشكال العمالة ؟ كيف تجسد ادعاءاتها في النضال ضد الفاشية ؟ اذا كان سبب التواجد في الخارج الاستعداد للثورة ، أليس ضرورياً خوض نضال عنيد ضد كل أشكال المفاهيم والنهوج الاصلاحية المساومة العميلة ؟ اذا تمت المعالجة على أسس ثورية وطورت الثورة البروليتارية في كل الظروف ، يجب أخذ سياسة لينين في أوروبا عام ١٩١٠ أساساً لذلك ؟ ومن هنا يمكن أن تلعب أوروبا مهمة احدى المختبرات لتطوير الثورة . يكفي تحليل سنوات الالتجاء الى أوربا بشأن الموقف الثوري الواجب اتخاذه ونحن نستخرج الموقف الثوري من هنا . وبأخذ النهج الايديولوجي - السياسي المستقل للبروليتاريا أساساً . ونقيم ضد كل أنواع الاراء والمواقف الاصلاحية المساومة العميلة التصفوية على أنه الموقف الثوري الواجب اتخاذه .

إن نتائج الهجرة من الوطن لاسباب اقتصادية وسياسية يؤدي الى نقاط مختلفة حسب مستوى التطور القومي والاجتماعي والثقافي للشعب المضطر للهجرة وحسب الطبيعة الطبقية للحركة وهذا الوضع واضح تماماً خصوصاً بالنسبة للهجرة السياسية ، وتاريخ كردستان القريب مليء بالدروس الهامة من هذه الناحية .

اذا تم التطرق الى تطورات الاجزاء الاخرى الى جانب التطورات الحاصلة في كردستان الشمالية - الغربية الرازحة تحت سيطرة الاستعمار التركي التي تطرقنا اليها بإختصار ، سيرى بشكل أفضل أمام أي النتائج فتحت الحركة اللاجئة والطبقية التي تقود هذه الحركات - الطريق - فذهاب القوى المقاومة الى الاتحاد السوفيتي بمسيرة طويلة - نتيجة انهيار جمهورية مهاباد بعد انسحاب الجيش الاحمر - وعودتها الى الوطن من جديد خلق تأثيرات ايجابية حقاً . وحادثة الهجرة هذه التي تحققت من منطلق أنه لايمكن لبنية مادية ضعيفة حقيقة ، الصمود أمام الهجمات المضادة للثورة وفكرة حماية القوى الموجودة ، لعبت دوراً هاماً في بقاء المقاومة القومية . إلا أن وضع الطبقة القائدة للحركة المتخلفة جداً عن العصر ، عرقل تطور المقاومة بشكل صحيح وعلى أسس توصلها الى النتيجة الصحيحة . لذلك وصلت الطبيعة الطبقية لهذه الحركة الى درجة العمالة ، فالبرزاني الذي قاد المسيرة الطويلة الى الاتحاد السوفيتي ، لجأ في السنوات الاخيرة الى أمريكا ، ويمكن الاستنتاج أن تطور المقاومة غير المعتمدة على قاعدة القوى الذاتية للشعب بل على الدعم الخارجي ، سمة التجائية نظراً لاحدى ضرورات طبيعة الحركات الاقطاعية والبرجوازية الصغيرة . ومعروف تماماً ما أدت إليه اللجوء الى الامبريالية من نتائج مدمرة بالنسبة للحركة الكردية وفي كردستان الشمالية-الغربية يمكن رؤية النتائج التي ستفتح الطريق أمامها بوضوح لكون الحركة حركة لاجئة والسمة إلتجائية . وتشكل أمثلة على ذلك الأحداث التي تمت معايشتها في كردستان الجنوبية والشرقية في الفترات القريبة الماضية . واعتماداً على التناقضات الموجودة بين النظامين العراقي والايراني ، لجأت الحركة الكردية في ايران الى النظام العراقي ولجأ الاكراد في العراق الى ايران . وايا كانت سمة هذه الحركات فلتكن ، فالتجاءها الى تلك الانظمة أدى الى ظهور جماهير احتمائية لاجئة ذات تأثير تخريبي لابعد الحدود . وكما ترى من هذه التطورات المعاشة ، ان الالتجاء يفتح الطريق أمام تشكل سياسة مرتبطة وبعدها تقوم الحركة الوطنية بالتحول حسب مصالح هذه الانظمة . وبناء على ذلك تم تمزيق وحدة المقاومة الوطنية وعرقلة تطورها وكذلك عدم الصمود داخل الوطن واللجوء الى خارجة والاحتماء بالقوى المعادية التي يجب عدم اللجوء اليها في أي وقت لأنها معرضة لخطر التحول الى أدوات لتطبيق سياسات العدو . ويمكن رؤية النتائج المدمرة التي سيفتح الطريق أمامها من التطورات الجارية في المرحلة الراهنة ، والحقائق المعاشة في كردستان الشرقية والجنوبية اليوم ، تبين مدى أهمية المسألة من هذه النظرة . هذا حدث هام لأبعد الحدود يظهر ضرورة التفكير في هذا الوضع بإهتمام وحتمية اختيار السلبيات الناجمة عن الالتجاء وخصوصاً لدى الملتجئين لأجل الاستمرار في وجودهم على أساس المقاومة الموجودة في الوطن مضطرين لاعادة النظر في وضعهم قبل فوات الآوان والاتيان بالحل الصحيح ، اذا كانوا سينفذون الانطلاقة حتماً ، لتكن أين وكيف يجب تحقيقها . فهي ذات أهمية بالغة جداً .

لأجل استيعاب الخروج من الوطن الذي ربما تضطر اليه كل حركة ثورية تقريباً واستيعاب نتائجه بشكل جيد يتطلب إلقاء نظرة ولو محدودة على التاريخ وكذلك

لقد تحولت المخططات السافرة للبرجوازية التركية الموجهة الى كردستان ، الى أشكال أكثر خبثا في فترة تحولها إلى برجوازية احتكارية على اساس التعامل مع الامبريالية . فقد انتشر حقن الكمالية في ادمغة الاجيال الشابة بواسطة المؤسسات التعليمية والثقافية بشكل كبير ، وشكلت البرجوازية ـ الصغيرة الكردية المتولدة بشكل مرتبط مع رأسمالية الاستعمار حلقة اجتماعية لسياسة الصهر القومي ، وجلب الرأسمال ـ الاستعماري عند دخوله ، الانحلال في البنية الاجتماعية القديمة ، وبدأت تتصاعد هجرة اليد العاملة من الريف الكردستاني إلى المدينة . امتصت دماء كردستان قطرة تلو الاخرى عند نهب ثرواتها الطبيعية والثقافية دفعت في فترة الفناء هذه الى حالة جثة هامدة جفت عروقها من الدماء . في نفس الوقت أعتبرت كردستان التي تشكل مصدرا لليد العاملة الرخيصة وطاقاتها البشرية أساسا في تطوير الرأسمالية الاستعمارية . وأقتلع الملايين من الناس من أراضيها وشغلوا في أرخص وأتفه الأعمال في المتروبولات التركية . لم تتردد البرجوازية التركية في بيع أعداد منها تصل الملايين الى البرجوازية الامبريالية كعبيد بغية اخراج اقتصادها المتفاقم من أزمته . وبعثرت أعدادا تشكل قومية مقدرة بخمسة ملايين من الشعبين الكردي والتركي في كل ارجاء العالم بدءاً من استراليا الى السعودية ومن اوروبا حتى الدول الاسكندنافية . فيندر وجود استغلال واضطهاد طبقي بهذا القدر في يومنا .

حقاً ان التخريبات الرأسمالية الاستعمارية في كردستان عميقة جداً . فمعنى الرأسمالية التركية بالنسبة لكردستان هوامتصاص وصهر الوجود القومي . وان هجرة الايدي العاملة الكردستانية الى بقاع عديدة من العالم وفي مقدمتها الى تركيا وماتمخض عنه من نتائج هي دليل على ذلك . خاصة حادثة الهجرة التي تم معاشرتها في فترة مابعد عام ١٩٦٠ بشكل واسع بالنسبة للكادحين الاكراد ليست مجرد انفصال جسماني فقط عن كردستان . لقد وجدت البرجوازية الاستعمارية حادثة الهجرة هذه بمهارة فائقة في المجالات الاقتصادية والسياسية والثقافية بسياستها المدمرة . فلم يقتصر اساليبها في ابعاد الملايين عن وطنهم لأسباب اقتصادية ، واقتلاعهم من ترابهم ، بل امتدت هذه الاساليب إلى ازالة الوعي الوطني من روحهم ورؤوسهم . وخاصة ان الوطن يمثل كل شيء بالنسبة لشعوب العالم ، في كردستان تم ايصاله إلى درجة الانعدام . لقد طورت اللامبالاة تجاه الوطن ، وعمي الاحساس بالمسؤولية لدرجة هامة تجاه الشعب . فالكادحون الذين سلبت منهم كل الامكانيات الاقتصادية لمعيشتهم ، وبعثروا في جهات العالم الاربع ، وفضلاً عن هذا تم ايقاعهم في وضع يتناقض مع مصالحهم . وجعلت اللامبالاة تجاه الوطن حدثا طبيعيا . وتم تحريك المصالح الشخصية والعائلية باستمرار ، ودفعت الجماهير المقتلعة من ترابها وثقافتها الى خيانة وطنها وجهدها وكل مصالحها الحقيقية . هذا لايبدو كذب ، لان الامبريالية والبرجوازية الاستعمارية التركية أبلت الكادحين بخطأ كهذا خارج ارادتهم . هذا الواقع المرفوض اليوم من قبل الكادحين انفسهم ، تراه بعض السياسات اليسارية اساسا مادياً للانفصال عن الوطن وتطور اعتماداً عليه نظرياته فهي تدير ظهرها للمهام الثورية . نحن نقيمه على أنه وضع يجب عدم قبوله ، ونقول العكس من ذلك يجب تحويله الى أرضية للمقاومة الثورية .

ان حادثة الانفصال عن الوطن لاسباب اقتصادية ، والتي تعتبر احدى اكبر أحداث الهجرة في تاريخ كردستان ، يجب أن يقيمها الكادحون الذين يرون نتائجها المرة في حياتهم بأفضل شكل . لقد أخرجت البرجوازية التركية الشعبين التركي والكردستاني للبيع في الاسواق الامبريالية . فجعلت من الكادحين الذين ينظر اليهم كمصدر للحصول على العملة الصعبة لأجتياز ازمتها الاقتصادية الخانقة كموضوع للاتجار وفق أكثر الاشكال دناءة . ففي الداخل تنزع أخر لقمة من افواه الجماهير الشعبية الخاضعة للظلم الاستعماري الفاشي ، وحكم عليها بحياة لاتطاق اوصلتها إلى الانهيار . لايزال ينتظر بسبب هذه الظروف القاسية التي لاتحتمل اكثر من ستمائة الف شخص دور السفر إلى خارج الوطن . ويخضع الكادحون في السعودية وليبيا وماشابهها من الدول لاضطهاد عبودي تماماً . ويجب التطرق الى موضوع إخراج الكادحين بشكل واسع وعرضهم في الاسواق العالمية وفق اوجه متعددة تنظر البرجوازية التركية الى هجرة العمال كوسيلة هامة لتخفيف أعباء ازمتها الاقتصادية ، وخاصة في سياسة الابادة القومية التي تستمر في بذل جهود اكثر لادخالها إلى الحياة في كردستان ، وفي تغريب الكادحين عن وطنهم ، كذلك تراها رجعية المنطقة والامبريالية وسيلة هامة من أجل تخفيف أزمتها . وتلعب البرجوازية التركية الاستعمارية ، ورجعية المنطقة ، والامبريالية شتى الالأعيب على هذه القوة العاملة التي تشكل بالنسبة لهم منبعاً لاينضب ، بينما تسعى البرجوازية امتصاص العملات من الكادحين الذين بعثرتهم خارج الوطن ، تسعى من جهة الاخرى تطوير مفهوم الملكية مع الشركات الوهمية التي تؤسسها ، وتخفيف حدة النضال الطبقي داخل الوطن . أما الامبريالية فتتمتع بامكانية الاستغلال المباشر لكادحي الاناضول وكردستان ، ولتخفيف حدة النضال الطبقي في الداخل تقوم بإختلاق التناقضات المزيفة لتحريك سياسة فرق ـ تسد . والامبريالية التي نظرت منذ البداية الى هذه القوى العاملة الرخيصة بعيون جائعة تكاد تبتلعها ، تلجأ اليوم بسبب ماتعانيه من أزمات اقتصادية خانقة إلى العديد من الوسائل بدءاً من اصدار أقسى القوانين ضد الشغيلة الاجنبية وحتى محاولة ارجاعها . إلا انه من الواضح بان الامبريالية تشعر بحاجة مستمرة إلى الايدي العاملة التي تكلفها رخيصاً .

والبرجوازية التركية الاستعمارية بسياستها الموجه لعرض الكادحين وبيعهم دون خجل في الاسواق العالمية . فمعروف بأن الطبقات الحاكمة التركية قد ارسلت الشعب بهدف السلب والنهب كجنود الى صحارى اليمن . وان سيول الجنود في الماضي تحولوا الى سيول من العمال . والبرجوازية التركية ترسل الناس ايضاً إلى هذه الاماكن اليوم ولكن بهدف بيعهم ، وتركع ساجدة امام الامبريالية سعياً منها لابقاء العمال ، مقابل سياسة الامبريالية الرامية الى اخراج فئات معينة من العمال . وتوجه نداءات عديدة للعمال ، فهي تقترح من جهة انسجامهم مع المجتمع الذي يتواجدون فيها لعرقلة رجوعهم ، لاتهمل من الجهة الأخرى ، قول : أن الشيء الوحيد الذي ينتظرهم في حال رجوعهم هو الاضطهاد والسفالة اللامحدودة . ليس هناك مشاكل بالنسبة للبرجوازية التركية لتحسين حياة وظروف عمل الكادحين الاتراك والاكراد والذين يتواجدون في السوق العالمية ، وحتى تنظيم علاقاتهم العائلية . وعلى الرغم من قيامها بدعايات مكثفة لحل المشاكل ، ولكن يبدو جلياً بأن تطرقها إلى ذلك لايتعدى كونها ديماغوجية . ويسعى المستعمرون الاتراك الفاشيست لاتمام هدف فصل الكادحين وخصوصاً الكردستانيين في هذه الاماكن عن حقيقة الوطن والقومية تحت السيطرة الامبريالية المباشرة فهذا الحدث الذي لم يتم داخل حدود الجمهورية التركية ، يراد أنهاءه في المتروبولات الاوروبية التي تتمتع بخصائص متقدمة جداً بالنسبة للبنية الاقتصادية والاجتماعية والثقافية الكردستانية ، ويجبر الكادحون المقتلعون عن حقيقتهم القومية والاجتماعية والمتروكين لقدرهم بشكل مستمر للصهر والتغريب والانفصال عن شخصيتهم القومية هذه تحت اسم الانسجام مع المجتمعات الاخرى . فالكادحين المتروكين بين نارين ، يعيشون أزمة عميقة لتركهم وجهاً لوجه مع خيانة أنفسهم في الحاضرات الاوروبية من أجل الامبريالية والبرجوازية الاستعمارية ، اما المباعون إلى الصحارى العربية كالعبيد مقيدين من أطرافهم الاربعة ـ المحرومين من كل الضمانات بوتيرة متصاعدة بعد الستينات ، بالنسبة للعمال اضافة لتعرضهم الى استغلال مكثف ، جعلتهم يقفون وجهاً لوجه مع افتقاد شخصيتهم .

مع حشد القوى اليسارية التركية في اوروبا بعد الثمانينات ، اكتسبت هذه القضية مستوا جديداً لما تتمتع هذه البقعة من أهمية . ومعروف تماماً انه أضيف في هذه السنوات إلى الهجرة لاوربا لأسباب اقتصادية ، لجوء سياسي مكثف ، والامبريالية والبرجوازية الفاشية الاستعمارية اللتان تعرفان جيداً الدور الذي ستلعبه البقاع الخارجية في تمييع الثورة ، أرادتا تنفيذ ماعجزت عنه في تركيا ، وخطت في ذلك خطوات لايستهان بها . اتخذت الحركات التي اضطرت الخروج من الوطن امام الهجمات الشرسة المضادة ـ للثورة اوروبا اساساً لها ، وتجمعت في هذه البقاع البعيدة جداً عن ساحات النضال ، اضافة لتشتها التنظيمي ، وحرمانها من النهج النضالي الذي يحقق التطور للثورة . كل هذا تظهر لوحة سلبية لأقصى الحدود . فبعض هؤلاء الذين يلعبون دور ممثلي الطبقات اللابروليتارية ، قد إحتضنوا علناً نظريات ادارة الظهر للثورة ، وسعوا لإيجاد حجج واهية للشطب على مسؤولياتهم تجاه الشعب ، ومشروعية حياة الالتجاء . واسطع مثال على ذلك الوضع الذي وقع فيه دورجي ـ ايشجي *الذي قطع ارتباطاته مع الوطن ،

دورجي ـ ايشجي : العامل الثوري هي منظمة عميلةاتخذت محاربة النضال التحرري الكردستاني وسيلة لها .

حول الخـــروج إلى خارج الـوطن والـمرحلة الجـديـدة لحركة مقاومتنا !!

بـدايته في العـدد السابق

ب ـ ممارسات الاحتلال والاسكان الاجباري للجمهورية التركية والمقاومة ضدها !

ان الـبرجـوازيـة الـتركية تعتبر احدى الطبقات الماهرة في ممارسة الابادة والمذابح بحق الشعوب وطردها من اوطانها . وفضلاً عن هذا ، فان البرجوازية التركية هي طبقـة تصـاعـدت على هذا الاسـاس . وقد اعتمدت انتظامها في هيئة الدولة على امـرار الشعب الـرومي في الغـرب والارمن والشعب الكردي في كردستان عبر مذابح رهيبـة . فقـد عبرت هذه الطبقة عن نفسها منذ سنوات تأسيس الجمهورية بمعاداة الشعـوب . فأبـاد الشعب الـرومي في الغـرب ، ورمت بالالـوف منـه في البحـر . وكـذلـك ابيـد الارمن الـذين لهم دور هام في تطـور الحضـارة ونهب كل ثروانهم ، وأجبر وا على الهجرة بمئـات الألوف وبهذا اقتلعوا من وطنهم . فالشعب الارمني الـذي قضي على مقـاومتـه بعنف الابادة القومية المنظمة للطبقة البرجوازية التركية باشـر بحـركـة هجرة الى كافة انحاء العالم بغية الحفاظ على حياته ، وفقد في هذه الهجرات آلاف الناس حياتهم نتيجة المرض والجوع والتعرض للهجمات .

اخـتـارت الـبـرجـوازيـة الـتـركيـة مع ولادتهـا نفس سياسة السلاطين الموجه ضد الشعـوب والمنظمــة خلال مرحلة معينـة ، وواصلت الغـزو والنهب التي اختـارت السـلاطين كنظـام للدولة ، واوصلتهـا الى درجـة عاليـة . من هذا المنطلق تعتبر الجمهـوريـة الـتـركيـة كتلة مكثفـة من العـداوة ضد الشعوب . وتعتبر افضل طبقة نفـذت سيـاسـة الابـادة على الاطـلاق . والمذابح والابادة التي مارستها في التاريخ القريب بحق الروم والارمن والاكراد تشكل اوضح الامثلة على ذلك :

إن الظلم الـذي طبقتـه الجمهورية التركية على الشعوب في سنوات تأسيسها ، كان في درجـة يدهش حتى إكثـر القـوى بطشـاً في التاريخ . لقد اتخذت البرجوازية الـتـركيـة بهدف خلق قوميـة واحـدة ضمن الميثاق ـ المللي ، العنف المكشوف كنقطة لاساس تحركها ضد الشعوب . رغم نجاحها في هذه السياسة على الشعب الرومي والأرمني ، لم تحقق نفس النجــاح على الشعب الكــردي . لم تستطــع السيـاسـة الوحشية التي نجحت على الشعب الارمني ، تحقيق نفس النتائج للاسباب عديدة منهـا جغـرافيـة كردستـان ، والجبال العالية الملائمة للمقاومة ، والخصائص القتالية للشعب الكـردي . . . . الـخ . لقـد انفجـرت خلال السنـوات حركـات عصيـان شملت كافة ارجـاء كردستـا ن وأنسحبت العشـائـر الكـرديـة التي لم تقبل السيطرة الـبرجـوازيـة الـتركيـة إلى الجبال واستمرت في مقاومتها . فالجمهورية التركية التي تأسست على قاعـدة ابـادة الشعـوب وصهـر التجمعات القومية العديدة في أراضي انـاضـول ، شكلت خطراً جدياً كصاعقة بطش بالنسبة للشعب الكردي ايضاً .

التشكـل القـومي الاجتماعي في هذه السنوات لم يكن بالقوة التي تخوله للتصدي لهذا الغـزو البـربـري . فالشعب الكـردي الـذي ترك متخلفاً جداً عن الحضارة كان في وضـع العـزلـة عن العـالم . وان تطوره المادي ضعيف جداً ، واما القوة الغازية التي زحفت عليـه كانت مجهـزة لأبعـد الحـدود . وانـه يواجه عدواً يعتزم ابادته كالشعبين الـرومي والأرمني . بالاضـافـة إلى ان امكانياته ومستوى تطوره الاجتماعي متخلف كثيراً عن هذه الشعـوب ، فالشعب الارمني الـذي بنى جسراً مع العصر قدرله أن ينتشـر على وجـه الارض بهذا الشكـل أوذاك ، والشعب الـرومي قدرله أن يذهب إلى اليونـان التي بجـانبـه ، وهنـاك العـالم الـذي سيحـافـظ على حيـويـه وآمـال الفلسطينيين . أمـا الشعب الكـردي الـذي قطع صلاتـه مع الحضـارة ، يتر بص بـه العـدومن جهاته الأربعة . وعلى هذا الاساس فإن علاقاته المادية متخلفة جداً وانه على النقيض منها يواجه اضطهاداً لامثيل له . فإذا كان الامر كذلك فكيف يمكنه المقـاومـة في هذه الظـروف ؟ نظـراً لكـون امكـانيـات الانفتاح على الخارج محدوداً جداً ، ولعـدم قدرتـه على صياغة نفسه وابتعاده عنها ، فإنه لن يرضخ لمطاليب القوة الغـازيـة السياسية والاقتصادية والاجتماعية والقومية والثقافية ، وسيختار الانسحاب إلى الجبال كطريق وحيد مقابل تبني اكثر درجات التخلف الإنساني كشكل للحياة .

وقـد حقق الشعب الكـردي الهجرة تجاه هجمات الاستعمار الضارية ليس على شكل الانتشـار في الخـارج ، بل بكتم الالآم في قلبـه واللجـوء إلى الجبال الوعرة والطبيعة الـوحشيـة . وهـذا ايضـاً هي حرب المحافظة على الذات وان كان بشكل متخلف وبدائي جداً .

لقـد رأت البرجوازية التركية الاستعمارية منذ البداية الخطر الذي سيظهر تجاهها في المستقبل في هذا الشكـل من مقـاومة الشعب الكردي الذي وجد روحه الحقيقية ووجوده في الجبال النائية . ويرى بجلاء انه لم يكتفي بسحق الانتفاضات التي عمت كردستـان في اولى سنـوات الجمهـوريـة وذلك بقتل مئات الالآف ، بل تم اخضاع البـاقي لعمليات الاسكان الاجبارية . اقتلاع الشعب من طبيعته التي تعتبر بالنسبة له المصـدر الـوحيـد لقـوة وامكـانيـات المقـاومـة ، ونقله إلى بنية قومية غربية وتركه للصهـر ، هي احـدى اكثـر سيـاسـات المستعمـرين الاتراك دناءة وخسة . جعلت الجمهورية التركية بقيادة م . كمال المذابح والإبادة كقوانين لها ، بينما اسكنت وبالقوة العشـائـر المقـاومـة في الامـاكن المختـارة للتمـركـز في تركيا ، وانزالها من الجبال الى السهول وفيها بعد جعلت من ممارسات التهجير مستمرة . وبينما اعتبر اخلاء الجبال الطريقة الاولى لكسر مقاومة الشعب ، فرضت في المرحلة الثانية سياسة صهر نشيطة وباساليب متنوعة . وبشكل مرتبط مع استراتيجية خلق قومية واحدة ضمن الميثاق ـ المللي ، واعتـبرت بدءاً من المـذابـح العلنية والاخماد ووسائل الاسكان الاجباري ، وحتى مسـاعي فرض البنيـة الثقـافيـة للقومية الحاكمة بواسطة المؤسسات التعليمية والثقافية الاستعمارية ووسائل مشروعة ، وارادت تحويل كردستان الى جثة هامدة .

معـروف جيـداً ان هدف الغـزوات خلال التـاريخ كان اقتسام الغنائم . لكن لم يلاحـظ أبـداً ايجـاد ماهـو مخفي على شكـل بذرة في التـراب وبذل الجهود من أجل القضـاء عليـه . فهـذه هي بالذات احد ابتكارات الطبقات الحاكمة التركية . لقد حاولت باستمـرار من اجـل سحب واقتـلاع بذور الحرية المخفية في التراب والقلوب بشكل سافر . ولكن الشعب الكردي الذي لم يستطع ان يطورحركة تحرروطني قوية يتـلائم مع متطلبـات العصـرحتى المـاضي القريب إلا انه أخفى اشواقه الوطنية في قمم الجبال وفي قلبه . وقد أحس المستعمرون الاتراك بمرارة الخوف من هذه البذور الكـامنـة في التـراب ، وبهذا استمرت الجندرمة حتى يومنا هذا بممارسة الاضطهاد والوحشية ، واكثر ألوان التعذيب سادية بحق شعبنا .

لقد حاولت البرجوازية الكمالية ايصال ممارسات الاضطهاد والصهر الجارية على قدم وسـاق في كردستـان منـذ القـرن العاشر إلى نتيجة قطعية . لقد مارست مذابح فظيعـة متحججـة بالعصيـانـات النـاشبـة في كردستـان ، وحـاولت شن الغـزوات العسكـريـة المتكـررة في الفـترة مابين الاعوام ١٩٢٠ ـ ١٩٤٠ من اجل خلق قومية واحـدة ، اضطرت من الجهة الاخرى اخلاء كردستان بقوانين الاسكا ن الاجباري وكنتيجـة لذلـك هجـرت الى المنـاطق الـداخليـة آلاف العـائـلات اثناء عصيانات ديرسم وأغري وما شابهها . لم تكتف بإبادة قادة العصيانات ، بل بالاضافة الى ذلك اتبعت سياسة نشر شعب مناطق العصيانات في الاناضول بهدف الوصول إلى ازالة الشعب الكـردي . فلم تعتـرف بأي قانـون لأجـل فرض سيطرتهـا المطلقة ضمن الميثـاق ـ المللي (القـومي) . لقـد اصبحت قوانين الاسكان الاجبارية الصادرة ، وحظـر اللغـة والزي ، وقانون التجنيد ، وبنادق الجندرمة ، النهب والسلب وشابهها من وسائل البطش والصهر القومي التي يمكن تعدادها اسلحة مستمرة في يدها .

Alîkarîya Diravî a Kedkarên Welatparêz Ji Bo Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan:

–1.517.329 00 DM.–

Qempenya bêşê, ku bin şiara "Hertişt Ji Bo Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan" hat meşandin, û bi têkilî û alîkarîya kedkarên Kurdistan pêkhat, giha armencên xwe. Bivê gava xurt û serxwe, yekcardin mêtingerên Tirk û xulamên wan yên ji herbabêti, ketine nav taya mirinê. Mina roja 16'ê Mijdarê 1985'an, di "Şeva Berxwedana Netewî a Kurdistan" de hate duxuyanikirin, hetta niha 1.517.329 00 DM. pere, û gelek tiştên giranbuha, yên weke zêr-video-kamera-parqe ûhw... gihane ber destê komîta bêşê. Encamên qempenyê, ku alîkarîya kedkarên Kurdistan yên welathêz ji bo têkoşînê tênin zman; bili her-cure derew û demogojîyan, pêre jî tênin zman, ka gelê me çuqas li dermafê rastiyan hişyare û rastiyan dibîne!

Domana bicihanîna qempenyê de, ku ser bingeha bawerîya li derheqê hîma zikmakî û li gora hoyên piştdayîna gel dihat pêşvebirin, dorên bivehrexebatkarên-reformîst û sosyal-şoven, xebatekî dijwar û dorfireh li dijî qempenyê bikaranîn. Gava hinek ji wan dan nasdan ku "ewan jî qempenya bêşê" dane destpêkrin, hinek jî bi azînên derew û demogojî, xebitîn ku têkilî û alîkarîya karkerên niştîmanxwaz bidin rawestandin. Bersiva pêşîn ji bo wan keftûlaftên xwe, ku dixwestin nav refên dorên welatperwer jî biden gerandin, rastûrast û bi terzekî hişk, şexsem ji karkeran girtin. Rind têgihiştnê ku, wê karkarên Kurd bilî her reşkirin û derewê, alîkarîya têkoşînê bikin. Evan hêzan, propaxendên mêtingerên faşîst yên nola *"hatin qedandin"*, *"hatin tunekirin"*, *"4-5 pêxas û zigurt mane"* ji xwe re bingeh girtin û civanokên nola *"li Kurdistanê şer tune"*, *"hîma PKK nemaye"*, *"endamên PKK giş ji hev belavbûne"* belavkirin. Ev hêzên hanan, van daxwaz û nîyetên xwe yên bêtixupbêrumet û, lê hewqasî jî bêmejî û tutal bi demogojîyên renga-reng ji xwe re bingeh girtin; banga karkeran kirin, daku alîkarîyên xwe pêşkêş nekin, fîdekarî şanî nekin. Û bangên xwe de, vê yekê digotin karkerên Kurdistan, *"ji bona tiştên vala, xwe neavêjin nav agirî"*(!) Ji alikî rojnamên KT yên weke "Millîyet" de, gava propexendên nola *"Apo jîyaneke luks dije"*, *"bi tomofîla Mersedes digere"* dihatin belavkirin, ji aliyê din jî, hêzên reformist û sosyal-şoven dest dabûn hev, û ji enikî din propexenden KT tekuz dikiran.

Gotinên ku ji hêla "Millîyet" û pênusên (qelemên) MÎT'ê hatibûn rijandin, di destê van hêzan de bi rengekî şermûzartir li dijî Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan bi azînên bêşeref hatin bikaranîn û wusa xwestin, encaman bi dest bixin. Kêlîya weşanên KT de, Evren û Ozal ji yek devê *"alîkarîya kêrîkaran nekin"* bang dikiran, evan hêzan jî –weke ku ji mêj endamên vê koma bangê bin-qêrîn dikiran û mîna marekî karûbarên xwe pêkdianîn. Evan hêzan wê bangê qerîn dikiran: *"Jîyana wan biqasî çend-rojên maye. Bi pêkanîna çend-livbazîyan, dikarin çi bidest bênin. Binêrin, an ji hêla dewletê tên girtin, an jî tên kuştin"* û bivî riknî, dixwestin bawerî sist û tenik bikin.

Di demekî de, ku ji hêlekê KT û zurna wê weşanên Tirk, ji hêla din jî van hêzan ev xebatên dij dimeşandin, qempenye bi serkeftinî pêşve çû. Alîkarî û fîdakariya ku karkeran dan dîyarkirin, hemû leyistokên dijminan mehkum û tengezar kir.

PKK hêj di salên nuh derketî de, ser bingeha hîma gel a zikmakî bilind bû. Pişta xwe neda tu hêz û kanîkî din. Bi xebatên komeke ji şoreşvanan pêşve ket. Sala 1978 bû Partî. Îro jî bingeha PKK, piştgirtina gelê Kurdistane. Mîna rêkxistinên din, ku alîkarî ji hêzên bîyanî girtin, PKK tucaran alîkarî negirtîye. PKK ne hêzeke ku dixwaze bi hevkarî û alîkarîya hêzên bîyanî peşve biçe û jîyana xwe bajo. Heke kanîya PKK derxistbe holê gel be, û PKK grêdana xwe bi gel re pêkanî be, hinge hîma ku wê jîyana PKK bidomîne jî, wê gelê Kurdistan be. PKK, a ku ji hêzên bîyanî yên derveyî welat alîkarîkî piçuktirîn jî negirtîye, hetta îro pêşveçûna xwe ser bingeha hîma xwe a zikmakî ango bi piştdayîna gel, bicih aniye. Encama vê taybetîye ye ku, PKK îro gihaye vê merhelên pêşveçûna xwe û wusa zexmûxurt bûye.

Li bervaja hêzên kevneperstên-nijadperest û burcuwazên-piçukên reformîst, PKK hêj dema ku tovên wê hatibû avêtin, li hemberê êrîşan rawesta û konevanîya xwe a biserxwe û bêgrêdan da paldan û wusa pêşveçûn şanî kirîye. Hêzên kevneperest û burcuwazên-puçukên nîjadperest, ku mecala ser pîyan mayin di xwe de nikarin bibînin û –mîna meriv bejê destê wan de qopal nîne û ser pîyan dihejin–, timûtim xwe pêşkêşî hêzên emperyalîst û dewletên kedxwar yên renga-reng kirine û wusa dixwazin jîyana xwe berdewam bikin. Ev meylên hanan, ku xwe li ser hîma gel a zikmakî pal nadin û tim bi alîkarîya derveyîn dixwazin ser pîyan bimênin, şûna rêzanîya rizgarîxwazîya netewî, bihevrexebatkarî û rêvemayî pêşve dibin. Nexasim, ji ber van pêvendî û tekilîyên xwe, ev nîjadperestên kevneperest û reformîst, nikarin xwe jê rizgar bikin ku, nebin duvika vê an wê heza derveyîn. Ji ber ku ev hêz, bi rîya diravî (maddî), aborî ûhw... bi hêzên bîyanî ve hişk hatine grêdan, nikarin ji platforma ku hêzên bîyanî danîne, xwe derxînin der. Lewma meriv xweş û bi hesanî dikare têbighîje, çima hêzên burcuwazên puçukên reformîst bo xulamtîya ji Swed'ê re pêşîya hev direvin û xebatekî jîr û jêhatî di vê barê de pêktênin. Dîsa ne pir zehmete ku meriv sedema vê yekê peyda bike, ka çima ev hêz bo fireqekî şorba nîskê, temamî hebûna xwe derdixin bazirganîyê.

Li hemberê van hînkarên bêsecer, karvanîya (pratîka) PKK, ku kete 8 salîya şerê xwe, hinkareke eşkereye, ku hîma kakilkî a serbixwe, birêve birîye û derxistye holê. Ev yek tê wê manê ku, atîya gelê me a biserxwe û azad, ji niha vê hatîye parastin.

Qempenya bêşe, a ku ser vê bawerîyê hat destpêkandin, bo dîtina

Livbazîyen Tolhildana Şoreşgerî Bi Pêşveçûn Domdikin

Êrîşek çû ser qerekol û girtîgeha Kixî

Roja 05.11.1985'an refek ji şervanên HRK êrîşek bicihanîn. Yekitîyên dijmin, yên ku xwestin liberxwe bidin, gelek mirî û brîndarên xwe paş xweve hîştin.

Têkoşerên HRK, piştî vegirtina bajêr, bicihanîna propaxendên konevanî, belavkirina belavokan û daleqandina dureşme û pelikan, bêxusar û hundabûn xwe kişandin kozên xwe yên parêzgehî.

Bilî hercura qomplo û êrîşên mêtingeran, livbazîyên me yên rizgarîya netewî behtir pêşve dikevin û berdewam dikin; derbên xedartir li dijmin dixin û bilind dibin. Hemû azînên "Cenga Taybetî" yên bikartên, bi kiryarên me yên serhildan û hilpişkinî yeko yeko têk diçin.

Daxwazên mêtingeran, ku bawer dikiran bin sext û zorîyên erdnîgarî (coxrafî) û xwerûyê (tebîetê) wê şoreşger mihên payizê de bikevin nav zehmetîyan û bên bêtesîrkirin, bivê gavê qorên wan de man. Gava bi livbazîyênÇalê (Çuqurca), Licê, Çatak, Mutkê, Dêrsim ûhw. payhev bicih hatin, hîmûhêza berxwedanê carek din hat îspatkirin, dijmin jî necar ma bêhtir dest bavêje teqtiqa xwe parastinê.

Dîroka serborîyê de Kixî, bi avahîkî fireh beşdarî û têkilî rabûn û serhildana Palu-Gênç-Xanî (Daraxînê) bibû û îro jî li vê heremê, gîyana welatperwerî xurt û serxwe ye. Taybetî piştî gava 15'ê Tebaxê pêde, bi dorfirehkirina xebatên şoreşgerî, karûbarên rizgarkirina netewî li vê dorhêlê bêhtir pêşveçûn.

Daku mêtinger, pêşîya pêşveçûnên li vê heremê bikaribin bigrin, ji alîkî xebatên dij-gerîlla (kontr-gerilla) dorfireh kirin, ji alîyê din jî çetên milîs yên noker û bihevrexebatkar sazîkirin û xwestin vanan, li dijî têkoşînê rakin. Karûbarên ser vê bingehê, taybetî di vê demajoya em tê de dijin de, tên ramankirin ku, bêhtir bên dorfirehkirin.

Lewma, kiryara ku bin van hoy û şêweyan de li navça (qeza) Kixî bajarê Çebexçûrê (Bîngolê) pêkhat, ta bê gotin, têdayîkî giring û giranbuha şanî dide; manekî kur di xwe de hildigre. Ji hêlekê derbên pir gran li xebatên pêşvebirina bêbextî û qomployan ket, ji hêla din jî ev livbazî, bawerîya gel li dermafê şoreşgeran jidand.

Têkoşerên HRK, domana êrîşê de derîyên girtîgahê vekirin û qereqola cenderman bidest anîn (teslîm girtin). Rastîya ku şoreşger tu xusar negirtin û derbe li wan neket, hîmûhêza berxwedanê jî ji alîkê berçav dike, ji alîyên din jî yek cardin tirs herikî rih û kezebên dijmin. Bilî vê jî, bêçaretîya hêzên artêşa (ordî) Tirk ku bin navê "Mehmetçîkên qehreman" tên şanîkirin û forta wan tê belavkirin, dîsa zelal di vê bûyerê de hat temaşekirin. Kiryara ku zmanê gel de qulibî destanekê, pêşveçûna xebatên rizgarkirina netewî jî lezand.

Tê saloxdan û agahdarîkirin ku, şervanên HRK vê rûdanê de, 2 leşker tunekirine û leşkerên hêsir ketine, dîsa azad kirine. Perê jî, qerdîyan û leşkerên serê xwe li dijî têkoşeran rakirine, hatine girtin û bêtesîrkirin.

Livbazîyên me yên serhildan û berxwedanê, yên seranser Kurdistan zivirandine û pêşve diçin, ji niha û pêde jî wê hebûnên xwe berdewam bikin û hemû leyistok, dekûdolabên mêtingeran bi şarezayî û hostayî têkbibin û wê bizanibin wanan pûçbikin.

---

ku şoreşger, welatperwer û pêşverû bo bilindkirina têkoşînê xebatên jîrtir wê bikarbênin jî, taybetî û granbuhatîkî di xwe de hildigre. Xebatên qempênyê, ku bi gîyaneke sosyalîst hat meşandin, ji hêla karên kedê û fîdekarîyê jî, gelek mînakên hêja û berez, derxistin ronahîyê.

Di bajerên, ku xebatekî zexm pêşve çû û gelek malbat hatin vexwendin de, alîkarî û fîdakarî ji bilind bû. Lê di bajarên, ku şoreşgerîya xwedîkemasî xwe da nîşankirin de, ev yek teniktir bû. Heke xebatekî dijwartir û hişyartir bihata meşandin, pir eşkere ye ku, wê encamên mezintir bi dest biketan. Ev rastî, xwedî-derfet bû. Rastîya ku, qempenye ji ber xwe hêj berdewam kir û gelek kedkar ji ber xwe alîkarîya xwe pêşkêş kirin, vê encamê derdixe pêşîya çavan. Daku xebatekî şoreşger, a zexmtir bê ajotin, giringe ev kemasî bên rakirin.

Daku hîma kakilkî behtir hatîgihîştî bibe û ev şerê rizgarîya netewî behtir xwedî bike û ev hîm, amadê têkoşînê bibe, divêt xebatekî çetintir û jêhatîtir bireve bikeve. Tenê li ser vê bingehê, armancên tên daxwaz kirin, dikarin bidest bikevin.

Nexwe, bi fîdekarîkî mezin-bawerî-ezm û wêrînê, giringe em delametên xwe bicih bênin. Em perpirsîyarîya xwe, li pêşberê gelê xwe, şehîdan, şoreşê, Partîyê û hemû rêhevalên xwe, bikarbênin.

***Bijî Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan!**

Xebatkarên Komîta Qempenya Alîkarîya
Bi Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan Re.

Derbên Giran Li Leyîstokên Mêtingeran Bo Avakirina Heremên tampon Ketin:

HÊZÊN RİZGARÎYA KURDİSTAN Lİ QİREXA TIXUBAN AVÊTÊN SER QEREQOLA ÇALÊ

15 Leşkerên Xweragirtin Hatin Kuştin Gelek Leşker û Serleşker Jî Dilî Ketin

Roja 22'ê Mijdarê, hêzên HRK avêtin ser qereqolekî li qirexa tixuban, li navça Çalê (Çuqurca) bajarê Çolamêrgê (Hekkarî). Bêhtirî 200 leşkerên qomando û serleşker xwe li vira bicih kiribûn û senger girtibûn. Yekitîyên HRK, bi çekên gran avêtin ser qereqolê û piştî dora wê girtin, banga "xwe bi dest dayinê" li leşkeran kirin. Dora 15 kesan ji leşkerên qomando ku xwe li dijî bangê ragirtin, hatin kuştin. Serleşkerên qereqolê û serbazên din yên xwe bidest dan hêsîr hatin girtin. Yekitîyên HRK, piştî dest danîn ser gelek çek û muhîmatên leşkerî pêde, xwe ji xopanê dur kirin.

Şaxên weşan û rojnamên Tirkîye rûdan piştî rojekî, bi rengekî ku qonaxên bûyerê veşêrin û xwe ji bêdengbûnê xelas bikin, duxuyankirin. Belê, bilî hemû giftûgrifta xebatên niximandinê, disa jî nunerên mêtingerîya faşîst necar man, eşkere bikin ku 9 leşker bûyerê de hatine kuştin.

Ev êrîşa ku hêzên şoreşgerîya rizgarîyê yên gelê me bicihanîn, weke li seranserê Kurdistan, li navnetewan jî hilmekî fireh rakirin. Serî de BBC, li kêleka gelek sazîyên wêşanî yên emperyalîst yên giring, taybetî li Rojhelata-Navîn jî, gelek şaxên weşanan û rojnamên resmî an nîv-resmî, û rojnamên demokrat û pêşveçûyî bi pêwistî li ser bûyerê sekinîn.

Belê, çuqas bixwazin bê niximandin jî, "ê din tîr nikare bikeve turê û lê bêtin..!" Rastîya ku têkoşîna me a rizgarîya netewî û şoreşgerî, bilî herbabêt konevanîyên pîkolî û tunekirininê yên ku rejîma mêtingerîya faşîst bikartêne, li ser bingeha kiryarên bivî rengî pêşveçuna xwe dimeşîne, helbet hîma PKK ku pêşkêşîya vê têkoşînê dike, rastîya xeta wê û pêşveçûna têkoşînê li ser rîya serfirazî û zaferê, eşkere datîne holê. Bin hoyên îroyîn gava meriv meyzedike ku sazîkirina raberîkî ji hêla partîyên xulam yên grêdayi cunta jî bi rengê şerazayîkî pêwist tê derivandin (bi tu rengi, rejim ji xwe re hedef negre jî) û disa şiyandina çend-heb rojname ji hêla çepê reformîst bo bikevin Tirkîye, mîna xebatekî gelek mezin û giring tê şanîkirin, hingê ji xweve tê fahmkirin, ka kîjan têdayî ev bikaranîna kiryaran û gav-gav pêşvebrina berxwedana çekdarî hene; berî gişan jî, ev xebat ser axekî mîna Kurdistan, ku eşkere bûye qada cengê tê meşandin, hewceye neyê ji bîr kirin.

Nexasim livbazî, derî vê jî tedayîk û manek di xwe de dibîne.

Gava mêtingerên faşsîst, daku Bîzava me a Rizgarîya Netewî ji hemû cîgehan bizivirênin li du hin plan û azînên xayîn ne digerîyan û li ser vê rîyê hin gavên berçav avêtibûn, ev êrîşa şoreşgerî li dijî qereqola Komara Tirk li Çalê pêk hat. Meriv dikare bêje ku, livbazîya Çalê, bersiva gelê me û Tevgara me a Rizgarîya Netewî li dijî plan û keftûleftên dijmin yên qels û bêrumete.

Kêlîya cunta faşîstî Tirk, li pêşberê têkoşîna me a rizgarîya netewî ku bi gava 15'ê Tebaxê destpêkirbû bi lez bilind bibe, kete nav tengezarîyê; dîsa dest avêt dekûdolabên xwe yên dîrokî û xwest tevgerê ji hundurî piperçiqêne, ango hin hêzên ji Kurdistan bajo ser tevgerê daku têkbibe. Xwest bi rîya van hêzên Kurdistanî tevgera me li Kurdistana Başur û Rojhêlat birabirîne (tecrît bike) û bo pêkanîna "qeyişeke spî" li qirexên "tixuban" daku bizava me bizivirêne, xwe amade kir ku, hin kirinan pêkbêne. Bivê daxwazê komara Tirk, pêşî peymanek bi karbidestîya paşverû a Îraqê re îmzekir, ji bona li herdu hêlên "sînor" bikaribe hetta 30 km xwe bi hesanî bitevgirîne. Nexasim li ser vê bingehê, Gûlana 1983'an de erîşek li dijî Kurdistana Başûr ceriband û xwest alema gişîya navnetewan hînî van kirinên xwe yên bêdestur (qorsan), bike. Talî xwest paymanên bivî avahî, pêşî bi Îranê re û piştre bi Surî re, grêbide. Lê belê ger sazumana Îranê û ger jî a Surî, nexwestin eşkere xwe nêzîkî tevkarîkî bi KT re, bikin. Komara Tirk bi aqil dayina mamhostayê xwe, ango emperyalizma Emrîkî, hê jî dixwaze bi van sazumanan re, ger heta merhelekî bi sînor jî be, li hevhatinek pêkbêne û di vê barê de xebatên dijwar bikartêne.

Li kêleka van rastîyan, Komara Tirk hêvî û omîdên xwe yên bingehî behtir bi hêzên bihewrexwebatkarên Kurd re ku bi wan re şirîkayî karûbarên milîsî pêkbêne, grêdaye; zelaltir bêgotin, hêvîyên xwe bi meyla bihevrexebatkar a li Kurdistanê ve grêdaye.

Lewma KT, granî û lez da xebatên bivî rengî. Gava em ketin dawîya sala 1984'an, cunta faşîstî Tirk lê gerîya ku bi hin hêzên kompradorên eşîrvanî kevneperest (feodal) re, li navênda Kurdistan û bi taybetî jî li Kurdistana Başûr, grêdanekê pêkbêne. Cunta faşîstî Tirk, taybetîyên bihevrexebatkarî yên rayên wan dirêjî dîrokê dibin û xebat û pêvendîyên ku hetta îro domdikin jî anî berçav û ser vê bingehê ev grêdan û têkîlî ji xwe re kire daxwaz. Li gora erk û hedefên xwe xwest hin şer û pozberî derxîne holê; ango li gora rewşa hêzan, ka bi çi avahî milîsî, sîxurî an tevkarî dikin, hin soz û vaadên renga-reng pêşkêş kir.

Li kêleka alîkarîya dewleta Tirk a kifş û xuya, li navênda Kurdistan hin planên bo zexmkirina aborî ji birêketin û bona vê yekê sermîyan hate lihevkomkirin û pêşkêş kirin. Bivê karûbarê ku ger bi rengekî dorteng jî hatibe bikaranîn, xwestin bingehên sosyal (civakî) yên rejîma 12'ê Êlûnê ku qels û melul bibûn, dîsa xurtbikin û destekên KT ji nuhve de avabikin.

Grêdayî vê konevanîya KT, xebatekî din a ku bi dest hatibû girtin eve; hin riheti û derfetî, pêşkêşî hêzên hêlwestên (muhalîf) Îraqê û bi taybetî jî PDK-Îraqê kirin, û bivî avahî wan hêzan bike hacetên (leyistokên) azîne û planên xwe.

Nexasim KT, rastûrast piştî gava 15'ê Tebaxê pêde, destpêkir ku bivê daxwazê gelek xebatên ji gelek hêlan bi dijwarî birêve bibe. Cunta faşîstî Tirk, ji alîkî daku ev hêz li dijî têkoşînê pê re hevkarî bike, bi rêya weşanên xwe tehdît kir, wêna raberî û pêşangî

kir; ji alîyê din jî, ji bin destan û bi rîya hin pêvendî û xulamên xwe, daku ev hêz jî bibe şirîkê planan, hin derfetên rihetkirinê û alîkarîya maddi vaadkir. Tevlî hin protoqolên ku CUD li ser civînên bihevre ku KT û hêzên hêlwestên Îraqê çêkirine, girtîye û gelek dokuman ketine destê me. Ji van delîlan tê fahmkirin ku KT, ger bi rêya nunerên xwe û ger jî bi rêya qasidên xwe hin hevpeyvîn û civînên li qirêxa tixuban, bi wan re pêkanîye. Karbidestîya mêtingerîya faşîstî Tirk, li ser bingehên cerb û tecrubên xwe yên dîrokî, li kêleka keftûleftên xwe yên leşkerî xwestîye Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistan a pêşvediçe, bi taybetî bi van dekûdolabên xwedî şerm û fihêtî bixeniqîne. Û ji bona van daxwazên xwe yên gemar û kîret, bêtirs û bizdan xwe helifandîya ku hêzên ji xwere dibêjin, komînîst-sosyalîst-welatperwer û demoqrat jî, ji xwe re bike hacet û leyistok. Çawa diwêre vê yekê bicih bêne? Lê çi feyde ye ku, em dibînin ev hêzên van navan li xwe dikin, qebul kirine bi hezekê faşîstî mêtinger re, ku ger li Rojhelata-Navîn û ger jî li cîhanê taybetîyên wê nasin, li ser bingeha daxwazên wê, rûnin ser masê û hevpeyvînê bikar bênin. Bi berdêla mafê derbasbûnê, temîn kirina erzaqê, derfetên bicihbûn û xwe veşartinê, û bi berdêla ku KT alaqa xwe ji wan neynê û çavên xwe ji bona xebatên wan bimiçîne, bazarê (bazirganîyê) li ser Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistan bicih tênin û dikin. Rewşekî bi şerm û eyba mezin, şanîkirine. Hêzên CUD, ger bi dev û ger jî bi gotin û tewrên xwe, diderivênin ku hevpeyvînên bivî rengî bi KT re bicih anîne. Ji hêla din jî, mîna me li jor gotî, dokumanên nivîstî yên li ser van hevpeyvînan destê me de hene.

KT, bi rengê gava pêşemîn, berî van hêzan lihevhatinek (peymanek) bi sazumana Îraqê re pêkanî. Lê belê Îraq, ji ber şerê bi Îranê re, nekarî daxwazên peymanê bimeşîne. Li gora peymanê, divî bû heremekî tampon hatta 30 km. li dora "sînoran" bihata avakirin. KT li gora vê peymanê vanên jerîn daxwaz dikir: *"Nehêlin PKK bikevê mesafekî hetta 30 km. ji tixuban dur", "destur nedin ku li heremên ku cîranê tixubên Başûr'in PKK kiryaran bicihbêne û nehêlin li ser axa bakur livbazîyan bikarbêne", "pêvendîyên xwe bi PKK re qutbikin û destur nedin, xebatê pêşve bibe."* Daku ev hêz vanan biderivênin, gelek vaad û xebatên jîr û jêhatî bikarhatin.

Hêj ji me re rind ne dîyare, ka hêzên hêlwestên Îraqê çuqas ji van daxwazan qebûl kirine an qebul nekirine. Lê belê tiştekî eşkere û nas heye. Ji dema destpêka mihên sala 1985'an pêde, hin giftûgirek li pêşberê tevgera me hatin derxistin û telkîn li me hatin kirin. Li gora van telkînan, divî bû em xwe ji "sînoran" 15 km. dur bikin û li tu derê "sînoran" li ser axa Kurdistana Başûr neman; divî bû em ji vê heremê derbasî Kurdistana Bakûr nebiban an venegerîyan; divîbû em li ser axa Kurdistana Bakur li dora "tixuban" tu livbazî pêkneanîbana û li heremekî bi sedan km. destê xwe grêdaba. Daku ev yêk bicih bêtin, ev gotinên jêrin ji me re hatin gotin: *"CUD bîryar girtîye, em nikarin li dijî erîşen KT birawestin û xwerabigrin, û divêt PKK jî bîryarên hatin girtin benê berçav û biderivîne".*

Partîya me, bîrûbawerîya bi tehluke a li dermafê vê tewrê, xusar û zirarên ku vê bîrûbawerîyê ji dirokê ve daye gelê Kurdistan û têkoşînê, bi rengekî dostanî anî zman. Dijminahîya KT a kur, a li dijî gişanî gelê Kurd û li dijî têkoşîna gelê Kurd, a li dijî hemû hêzên demoqrat û sosyalîst anî zman. Û ji van hêzan xwest ku, dev ji hevpeyvîn û lihevhatinên bi dijmin re, yên li ser vê bingehê berdin. Jî van hêzan xwest ku, pêvendîyên stratejîk, nekin gorîya hin pêvendîyên tektîk yên teng û bitixub. Jî vanan, xurtkirina piştgirtina bo têkoşîna berxwedana gelê me, daxwaz kir. Xwest bi wan bide têgihiştin ku, herbabêt zor û zehmetî, her-curê tengasî tenê bi vê rêyê dikarê bê binkeftî kirin; KT tucaran nikarê têkoşîna me li erdê bixwe; û bona xeletîyên diroki dîsa tekerrur nekin, ev hêz, gelek bi bal xwe bitevgirînin û tewrekî dilsoz deynin holê. Xwest bi wan bide têgihiştin ku, bin van erk û hoyan de, wê tevgera me hetta jê tê wê alîkarîya têkoşîna li Başûr bike; bona vê yekê wê fîdekarî û hevkarî timûtim birêve bibe. Belê, Partîya me eşkere kir ku, "bi dijwarî li dijî avakirina 'heremên spî' li dora 'sînoran' e, û wê li hember raweste". Bi zmanekî zelal û bi rengekî hevaltî eşkere kir ku, vê daxwaza me bi wan bide têgihiştin; Partîya me, nahêle ku ev heremên hanan bibin "heremên spî", wê van hereman biqulibîne "heremên sohrik". Bilî vê jî, di navbera PKK û PDK-İ de protoqoleke hevkarî, dostanî û piştgirtinê ji heye, ku hatîye duxuyanîkirin û berî niha bi demekî kin de, ji hêla nunerên herdû partîyan yên bilind, domana hevdîtinekê de carek din hatîye teyîd kirin. Li gora vê protoqolê herdû hêz; giringe li dijî xebatên KT, ku dixwaze li vir "heremên tampon" avabike, birawestin. Herdû hêz, serî de li dor û qirexên tixuban, li herdû perçên Kurdistan li dijî mêtingerên faşîst yên Tirk û Îrak, tewrekî dij-emperyalîst, dij-mêtingerî û dij-faşîstî deynîn holê û têkoşîneke şirîkî bilind bikin. Partîya me bi gelek rengan, xwest bi vê hêzê bide fahkmirin ku, tevgera me grêdayî û sondxwarê vê protoqolê ye û têkoşîna xwe ser vê bingehê pêşve dibe. Bilî van pêşketinên negatîf, PKK hêj jî li gora daxwaz û hoyên protoqolê xwe dide bizavdan. PKK hêj jî xebatên dilsoz birêve dibe, daku pirsgirekên derketin ronahîyê û çûyîna negatîf a hêlwestên (muhalefetên) Îraqê, li ser bingeha dostanî û hevaltîyê bikaribe helbike û pergalan ji holê rake.

Lê çi mixabe ku ev hêz, encama pêşveçûna têkoşîna şoreşgerî û hatîhejandina berjewendên meylên kompradorên-kevneperstên êlûeşîrvanî, bersivên pozîtîf nadin Partîya me. Bilî balkişandin û xebatên me yên dilsoz, îsrar dikin hin daxwazan bi me bidin derivandin, ku kanîya wan KT'ye. Talîya vê tewrê, Bihara sala 1985'an de 8 qadro û şervanên Partîya me bi xinizî kuştin. Dîsa rastûrast grêdayî vê bûyerê 15'ê Tebaxê 1985'an de hogir Hamît AVCI ku qadrokî hêja ê Partîya me bû, talîya qomplokî xayin û kemîneke bêbext, hate şehît kirin. Weke em dibînin, bi delîl û îddiayên bêrumet bona pêşangî û raberî kirina PKK, hin qempanyen xiniz tên meşandin; ev yêk jî, encama vê yekê ye ku, ev hêz bivî an biwî avahî, ketina bin emrê KT de.

Lê rastîkî hatî ji bîr kirin an bi tu rengî ditina wê nayê xwestin heye. PKK berî her tiştî, xwe li ser hîma xwe a zikmakî paldide û bawerîya xwe tenê bivê hîmê têne. PKK bizaveke ku, li ser hîma gel a bêtixup derdikeve rê û vê erkê ji xwe re bingeh digire. Pêşveçûna xwe a dîrokî û karûbarên xwe, li gora vê hîmê birêve dibe. Helbet gelek buhatî û hêjabûn dide

Dûmahik B. hêjmar 18'an de

8 Salîya Şer a PKK Bilî Hemû Qomplo û Êrîşan Bi Gîyana Livbazîya Milîtan Hat Pîrozkirin

Roja 16'ê Mijdarê 1985'an li Almanya Federal bajarê Koln, ji ber 8 salîya damezrandina **Partîya Karkerên Kurdistan (PKK)**, şevekî bi navê **"Şeva Berxwedana Netewî a Kurdistan"** hat sazîkirin. Şev, bi rengekî milîtan û dilê şa derbas bû. Nêzîkî 10 000 kedkarên ji Kurdistan beşdarî bûn. Şev, îfadekî girsegirbûna PKK danî holê. Hebûna me a gelerî, ji temana 7'an hejta 70'an di şevê de hate zmên.

PKK, a ku bi gavên 15'ê Tebaxê û mihên Biharê behtir xurtbû û sala 1985'an quliband sala gav avêtinên şoreşgerî, 8 salîya damezrandina xwe bi rengê sembolekî gewre a berxwedana milîtanî jîya. 8 salîya PKK, a ku bin hoyên gran û zehmet, dixebite, li dijî herbabêt qomployên dijmin têkoşînê pêşvedibe û ji alikî din, dixebite, êrîşên hêzên bihevrexebatkar, noker, provaqator û qomplovan têkbibe, pêşî li Kurdistan, li Rojhêlata-Navîn û Ewropa jî, bi rengê civînên milîtan ûhw... bi rengê kiryarên şahîyê, tê pîrozkirin.

Roja 16'ê Mijdarê, bi hezaran kedkarên Kurd xwe li eywana "Sporthalle-Koln" civandin. Şev, bilî qomplo û êrîşan bi serkeftinî, bi avahîkî jîr û jêhatî dawî pêhat. Ji destpêka şevê ta talîya şevê, duruşmên awazî hatin bangkirin. Karkerên Kurdistan bi duruşmên xwe, bawerî û grêdana xwe li dermafê Têkoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan ku bin pêşengîya PKK pêşve diçe û derbên gran li mêtingeran dixe, anîn zman.

Berî ku şev destpêbike, bi hezaran kedkar tevlî malîyên xwe, kal-civan, jin-zaro; hinek jî bi cilên netewî eywan dagirtin. Eywana şevê, bi alên PKK-ERNK û HRK, bi wêneyên şehîdên berxwedana netewî, bi posterên serokê netewî, rêheval A. OCALAN û mamhostayên çîna proletarya yên mezin, Marx-Engels û Lenîn, bi şîarên **"Em bi hemû şahîya xwe a şoreşgerî, PKK a ku dikeve 8 salîya şerê xwe, slav û pîroz dikin"** û **"Bijî rihê êrîş û berxwedana 15'ê Tebaxê"**, û bi gelek duruşmên din yên têkoşînê û berxwedanê, hatibû xemilandin. Vexwendî û karkerên beşdarî şevê bibûn, duruşmên mîna **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî ERNK"** û **"Bijî HRK"** bangkirin û carek din eşkere kirin ku, wê xwedî li Partîyê û tekoşîna berxwedanê, derkevin.

Piştî sekna bîranînê ji bo hemû şehîdên şoreşê yên cîhanê pêde, koma stranan dest bi bernama (berpêşa) şevê kir. Pêşî xoşxana **"Enternasyonal"** hat xwendin. Paşê strana bi navê **"Slav li Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan -ERNK"** hat xwendin. Ev stran gelek çu xweşa vexwendîyan, û koma stranan bi deqiqan dengê kutana çepikan sehkir.

Mesaja sekreterê gelemperîya PKK û serokê netewî a rêheval A. OCALAN, ku ji ber 8 salîya damezrandina PKK, gihandibû gelê Kurdistan, leqayî duruşma **"Bijî Serok APO"** bû. Banga serokê netewî a bi rengê **"ji niha û pê de, serî de ez, hemû milîtan û sempatîzan, em soz didin ku, emê têkoşînê behtir bilind bikin"**, leqayî çepik û duruşman bû, destekekî dijwar û zexm girt. Karkerên Kurd bi bal guhdarîya mesaja serokê netewî kirin. Ev mesaj dida xuya kirin ku, girsên gel yên hêjmara wan bi hezarane, wê ji niha û pede bighîje milyonan. Gava fîlma perwendekirina têkoşerên HRK hat şanîkirin, hemû vexwendî rabûn ser pîyan û bi duruşma **"Bijî HRK"**, eywana şevê reilandin.

Li kêleka axafên bi zmanên Tirkî, Elmanî û Kurdî, ku pêwistî û têdayîya rojê dianîn zman, stran-dîlan-leylan û xoşxanên hozan û dengbêjan yên şoreşgerî û netewî jî, timûtim leqayî duruşman çepik kt tanê bûn.

Koma folklor û govendê a **Hunerkom** leyistokên gelê Kurd yên renga-reng pêşkêş kir. Koma govendê ji zarokan ta bighîje birê kalan, ji 7 salî ta 70'an, xwe rêzûref kiribû û govendên xwe pêşkêş kir. Ev yek jî xweş dida nasîn, ka çawa têkoşîna me, bûye malê gelê Kurd. Govendên gelerî, bi lexistina def û zurnê, bi lexistina kemença Kurdî domkirin û ji hêlekî jiyana gelê Kurd a bi jan û sotin, ji hêla din jî berxwedana leheng anîn zman.

"Koma Berxwedan" li kêleka şanîkirina perçeyên folklorî, berpêşa xwe, bi helbest û stranên şoreşgerî pêşkêş kir. Gava "Koma Berxwedan" stranên xwe dixwend, heyecana vexwendîyan giha bilindahîya xwe. Hemû kesên beşdarî cejnê bibûn refbiref, leqbileq komik çêkirin û li her derê eywanê, dest bi govendê kirin. Ji hêlekê govend dikşandin, ji hêla din duruşme bang dikiran û ji hêlekê jî keyfxweşbûn û dilxwazîya xwe li derheqê cejnê qêrîn dikiran.

Gava encamên qempenya bêşê hat nasdan, karkerên Kurd, peyva xwuyakar, bi duruşma "Bijî Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan" qutkirin. Mîna ku soz û peyman didin, ku wê tim û tim piştgirtin û alîkarîya Bizava Rizgarîya Netewî bikin û bin ala ERNK yekitîya netewî bi rengekî xurt avabikin, duruşmên xwe bang dikiran.

Perçên şîno (tîyatro) yên ku zînata mêtingeran û li dijî vê, têkoşîna şervanên HRK û berxwedana wan dianî zman, carnan bi dilşewatî, carnan bi henek û ken û carnan jî bi dilfirehî û geşî, bersiv girtin. Kedkarên ji Kurdistan, tirs û bizdana "mehmetçikên qehreman"(!) carek jî, ji şîno temaşe kirin û jîyan. Di perça ku xwînwarên mêtinger "dihatin şenqkirin" de, serleşkerê yekitîya HRK, *"em çi ceza bidin van bêşerefan"* got. Karkerên Kurd giş bi yek devê, *"wanan bidin berfîşekan"* lê zivirandin. Bivê bûyerê, gelê me dîsa xwûya kir ku, dixwaze bersiva her gunehên li dijî gelê me bê dayin. Bi vê hicetê, vê daxwaza xwe carek din anî zman.

Kiryara şevê, bi duruşma **"Bijî Partîya Karkerên Kurdistan"** dawî pêhat. Dîsa em gihane wê bîryar û bawerîyê, ku PKK dilê gelê me de cihekî kur girtîye. Dil û mejîya gelê me de, jîyana xwe zînde kiriye.

***Bijî Berxwedankarê Milîtanî, Pêşenga Me a Bi Şan PKK!**

DERÎYÊ ZÎMANÎ

Sersala Homer û Nazê

"Tenê tişteki ji dîroka mirovatiyê xweş têgihêştime, ewe ku gelên bindest nabêjin, ku dema têkoşina çekdarî bo azadî û serxwebûna me nehatiye, bo me vehes û amadekarî pêwîstin. Di dîroka mirovatiyê de vehesa gelan tune bûye û amadekarî bo têkoşîna çekdarî di xebata mirin û mayînê de berdewam kiriye... di nêva şerê çekdarî de xebat bo koçbereke hêjatir û bilindtir bûye. Şerê gelê Vîyêtnam ji me re nîşaneke dîrokî ya mezine."

Simo di quncikekî maxê de gotina xwe birri, dest avête turikê titûn û cigareka xwe zirav pêça.

Ji alîyê dî ve jina xwedîyê malê Meyro got:

"Îsal jî di ser me re û di ser gelê Kurdistanê re sersal bi koletî û bindestî derbas bû. Ez nizanim wê çend salên din zordarî û setemkarî perdeyên tarîya xwe bi ser çavên me de berdin!"

Cengo li koma cotkaran temaşe kir, dûmanê cigaran di ser wan re weke mijê sibê rawestî bû, ronahîya çirê kêm bûbû, kes nedipeyivî, lê gişan bi teviya hiş û ferê xwe guhdarî dikirin. Hemî westîya bûn, jar û zer bûn, didan ketî bûn û por sipî bûn, çavên wan ên reht li tivingên Simo û Cengo yên li pêşa wan bûn.

Simo cigara xwe dikişand, li çavên wan dinêrî, kesekî ji wan şor nedikir lê xweya bû, ku ewan hej gotinên wî dikin...

Mirovekî pîremêr pişta xwe dabû dîwarê rex pixarê, bizotên agirî bi maşeyeke darî tevdidan û dilivandin, dêmê wi yê sipî û pan, li ber agirê bi tîn sor bûbû.

Simo gote pîremêr:

"Apê Xizir! çima tu şorê nakî?!"

Xizirê pîr serê xwe rakir, berve wî nêri û hûrik-hûrik got:

"Ezê çi bêjim, kurê min!? Ji berê zûde dinya wilo ye, maf bê darê zorê naye qedandin... Kurekî min di şerê Kurdistan'a başûr de şehîd bû, yê dî ji di bendexaneyên faşistên Tirk de darvebû...

Mela Evdilselam (Nacî) berî niha bi pêncî salî, di bangê Hişyarkirinê de gotêye:

"Ciwanan pêkve hûn harkin
Tivingên xwe li mil barkin
Bikin mafê xwe deêwayê...
Bibêjin em qebûl nakin
Ji kes re em xwe kêm nakin
Eger em biçne bombayê..."

Hevîya min ewe, ku hûn bêtir rêz û hêzên Kurdan berve xwe bînin, û gotinên Nacî ji bîra nekin... Bila xwedê hevalê we be..."

Mirovekî çil salî got:

"Heya zarowên me jî girtîne..."

Simo gotê:

"Bo girtina Homêr û Nazê em dikin hêriş bikin, tenê ji me re zanibin ku ewan di kîjan zîndanê de girtîne."

Yekî dî yê jar û nexweş got:

"Na... na... bihêlin bila ewan jî fêr bibin lêdan û işkencê... Berî ku min bigirin hindek tirsa min jî hebû, lê niha nema ez ji hebs û zîndanan ditirsim."

Cengo gote wî:

"Raste, lê ewan zarone..."

Di wê demê xurtekî çekdar derbazbû hindir û got:

Simo rabe! Heval li hêviya mene..."

Simo û Cengo bi lez rabûn, tivingên xwe li mil barkirin, destên gundîyan yeko yek hejandin, ku herin.

Pîremêr Xizir destê xwe da ser milê Simo û got:

"Xwedê tev karê we be... Welat li hêviya w..."

Simo ramûsî çavêd pîremêr û çû.

***

Amadekar Cankurd

(Bernav-Pronoun)

Bernav di zimanê me de (7) curene:

1) Bernavêd kesok:

Rast: Ez Tu Em Hûn Ew Ewan.

Tek) Ez Tu Ew

Kom) Em Hûn Ewan

Tewandî: Min Te Wî Wê Me We Wan.

Tek) Min Te Wê (Mê) Wî (Nêr)

Kom) Me We Wan

II) Bernavêd Nişandinê (Nimandinê):

A) Nêzik:

Ev Ew (Tek): Vî Vê

Evan Ewan (Kom): Van Wan

B) Dûr:

Eva Ewa (Tek): Wî Wê

Evana Ewana (Kom): Vana Wana

III) Bernavêd Pêgehê:

êku aku (Tek) evêku evaku ewêku ewaku

ênku êdku (Kom) evênku evêdku ewênku ewêdku

(Em dikarin wan cuda binivîsin, wek eva ku ewê ku)

Êku hatiye Homêr e
Evê ku hatiye Homêr e
Ewê ku hatiye Homêr e
Aku hatiye Nazo ye
Eva ku hatiye Nazo ye
Ewa ku hatiye Nazo ye
Enku hatine mêrin
êdku hatine mêrin
evênku hatine mêrin
ewên ku hatne... H.D.

IV) Bernavêd Pirsyar:

Kî kijan... H.D. (Binêr Pirsiyarê)

V) Bernavêd Nediyar (Nebendî-Gum):

Hiç Gişt Hemo Her Tev Kes Herkes Hîn Yek Hinek Pir Çend Gelek Gi... H.D.

VI) Bernavêd Arzoyî:

A) Nêr: ête êmin ewî êwê êwe ewan ême

B) Mê: Ate Amin awî avê awe awan ame

Lê gava dawiya navan tîpeke dengdar be, li cî ye (ê, a) evin:

A) Nêr: Yê Te Yê min Yê wî Yê wê Yê wan Yê me Yê we

Wek: çiya yê Agrî
şe yê min: (şe yên reş-piranî)

B) Mê: Ya te Ya min Ya wî Ya wê Ya me Ya we Ya wan

Wek: Gemî ya mezin
diyarî ya cejnê:
(diyariyên nû-piranî)

VII) Bernavêd Xweyî:

Tek) Ez bi xwe Ew bi xwe
Tu bi xwe
Kom) Em bi xwe Ewan bi xwe
Hun bi xwe
Tek) Min bi xwe Te bi xwe
Wî bi xwe Wê bi xwe
Kom) Me bi xwe Wan bi xwe
We bi xwe

Lenin'in "Sol" Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı adlı kitabından alınmıştır.

BOLŞEVİK BAŞARISININ TEMEL KOŞULLARINDAN BİRİ

Sanıyorum, artık bugün, Bolşeviklerin, Partimiz içinde en sert ve demir disiplin olmadan, ya da işçi sınıfı kitlesinin bütününden, yani geri tabakalara önderlik etme yeteneğinde ya da onları birlikte sürükleme yeteneğinde olan işçi sınıfı içerisindeki bütün düşünen, namuslu, fedakar ve etkin unsurlardan tam ve eksiksiz destek sağlamadan, değil iki-buçuk yıl, iki-buçuk ay bile iktidarı tutamayacakları, herkesçe bilinmektedir.

Proletarya dikatörlüğü, yeni sınıfın, daha güçlü bir düşmana karşı, devrilmesiyle (tek bir ülkede bile olsa) direnme gücü on katı artan ve gücünü yalnızca uluslararası sermayenin gücünden, uluslararası bağlantılarının gücü ve dayanıklılığından değil, aynı zamanda alışkanlık kuvvetinden, küçük üretimin gücünden alan burjuvaziye karşı verdiği en kararlı, en acımasız bir savaş anlamına gelir. Ne yazık ki, küçük üretim hala dünyada yaygın haldedir ve küçük üretim, sürekli olarak, her gün her saat, kendiliğinden ve yığın halinde kapitalizmi ve burjuvaziyi doğurmaktadır. Bütün bu nedenler, proletarya diktatörlüğünü gerekli kılmaktadır, ve proletaryanın burjuvazi üzerinde zaferi, inat, disiplin ve sağlam ve eğilmez bir iradeyi gerektiren, uzun, inatçı ve kıyasıya bir ölüm-kalım savaşı olmadan mümkün değildir.

Yineliyorum; Rusya'daki başarılı proletarya diktatörlüğünün deneyimi, düşünme yeteneğinde olmayan ya da soruna eğilme fırsatı bulamamış olanlara bile, proletaryanın mutlak merkeziyetçiliği ve sert disiplininin burjuvazi üzerindeki zaferinin temel bir koşulu olduğunu açıkça göstermiştir.

Bunun üzerinde sık sık durulmaktadır. Ne var ki, bunun ne anlama geldiği ve bunun hangi koşullar altında mümkün olduğu üzerinde yeterince düşünülmemektedir. Sovyetlere ve Bolşeviklere sunulan övgüler, devrimcı proletaryanın gereksindiği disiplinin Bolşevikler tarafından niçin kurulabildiğinin nedenlerinin derin bir tahlili daha sık eşlik etmiş olsaydı, daha iyi olmaz mıydı?

Siyasal bir düşünce akımı olarak ve siyasal bir parti olarak Bolşevizm, 1903'ten beri vardır. Yalnızca Bolşeviklik tarihi, varlığının bütün dönemi boyunca, en zor koşullar altında, proletaryanın zaferi için gerekli olan demir disiplinini niçin kurabildiğini ve onu sürdürebildiğini doyurucu bir biçimde açıklayabilir.

Ortaya çıkan ilk sorular şunlardır: Proletaryanın devrimci partisinin disiplini nasıl korunmaktadır? Nasıl denetlenmektedir? Nasıl güçlendirilmektedir? Önce, proletarya öncüsünün sınıf bilinci ile ve onun kendini devrime adamasıyla, onun sağlamlığı, özverisi ve kahramanlığı ile. İkincisi çalışan insanların en geniş yığınlarıyla, başta proletarya ile, **ama aynı zamanda** çalışan insanların **proleter olmayan** yığınlarıyla, belirli ölçüde bağ kurma, en yakın ilişkiler sürdürme, ve –eğer dilerseniz– onların içinde erime yeteneğiyle. Üçüncüsü, bu öncü tarafından uygulanan siyasal önderliğin doğruluğuyla, geniş yığınların, doğru olduklarını **kendi öz deneyimleriyle** görmeleri koşuluyla siyasal strateji ve taktiklerinin doğruluğuyla. Bu koşullar olmaksızın, görevi burjuvaziyi devirmek ve toplumun tümünü değiştirmek olan gerçekten ileri sınıfın partisi olma yeteneğindeki bir partide, disiplin sağlanamaz. Bu koşullar olmaksızın, disiplini yerleştirmek için yapılan bütün girişimler, kaçınılmaz olarak başarısızlığa uğrar ve lafebeliği ve soytarılıkla sonuçlanır. Öte yandan, bu koşullar birden ortaya çıkmaz. Bunlar ancak uzun çaba ve çetin deneyimlerle yaratılırlar. Bunların yaratılması, bir dogma olmayan, ancak son biçimini gerçek yığın hareketinin ve gerçek devrimci bir hareketin pratik eylemi ile yakın ilişkisi içinde alan, doğru devrimci teoriyle kolaylaştırılır.

Bolşevizm, 1917-20'de, görülmemiş zor koşullar altında, en katı merkezleştirmeyi ve demir disiplini başarı ile kurabilmişse, bu gerçek yalnızca Rusya'nın bir sürü tarihsel özelliklerine dayanmaktadır.

Bir yandan, Bolşevizm, 1903'te marksist teorinin son derece sağlam temeli üzerinde kurulmuştur. Bu devrimci teorinin doğruluğu, ve tek başına onun doğruluğu, yalnızca 19. yüzyıl boyunca dünya deneyimi ile değil, aynı zamanda, özellikle Rusya'daki devrimci düşüncenin arayış ve yalpalama deneyimiyle, yanlışlarıyla ve hayal kırıklıklarıyla kanıtlandı. Aşağıyukarı yarım yüzyıl boyunca –yaklaşık olarak, son yüzyılın kırklarından doksanlarına kadar– Rusya'daki ilerici düşünce, en vahşi ve gerici Çarlığın baskısı altında, büyük bir şevkle, doğru devrimci teori aradı, Avrupa ve Amerika da bu alandaki her türden "en son bulguları" olağanüstü bir dikkat ve titizlikle izledi. Rusya, Marksizme –biricik doğru devrimci teoriye–, yarım yüzyıl boyunca geçirdiği eşi görülmemiş sıkıntılar ve fedakarlıkların, eşi görülmemiş kahramanlıkların acıları içinde, inanılmaz enerji, feragatli araştırma, inceleme, pratik deneyim, hayal kırıklığı, doğrulama, ve Avrupa deneyimiyle karşılaştırma yoluyla ulaşmıştır. Çarlığın neden olduğu siyasal sürgünler sayesinde, devrimci Rusya, 19. yüzyılın ikinci yarısında hiç bir ülkenin sahip olmadığı kadar, dünya devrimci hareketinin biçimleri ve teorileri üzerinde son derece yararlı bilgiler ve zengin uluslararası ilişkiler sağladı.

Öte yandan teorinin bu kaya gibi temel üzerinde yükselen Bolşevizm, deneyim zenginliği yönünden dünyanın hiç bir yerinde eşi olmayan onbeş yıllık (1903-17) bir tarih pratiği yaşadı. Bu onbeş yıl boyunca, hiç bir başka ülke, bu devrimci deneyime, hareketin –legal ve illegal, sessiz ve fırtınalı, yeraltında ve açık, yerel çevreler ve kitle hareketi, parlamenter ve terörist– birbirini izleyen hızlı ve değişik biçimlerine yaklaşık da olsa bir deneyim yaşamamıştır. Hiç bir başka ülkede, böylesine kısa bir dönemde modern toplumun bütün sınıflarının mücadelesinin, ülkenin geriliği ve Çarlık boyunduruğunun şiddeti yüzünden görülmemiş bir hızla olgunlaşan ve Amerika ve Avrupa'nın siyasal deneyimlerinin uygun düşen "en son bulgularını" en istekli ve en başarılı bir biçimde özümleyen bir mücadelenin böylesine zengin biçimleri, zengin çeşitleri ve yöntemleri biraraya toplanmamıştır.

Nisan-Mayıs 1920